

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

**ΤΟ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ**
ΕΝΑ ΠΟΛΥΣΧΙΔΕΣ ΕΡΓΟ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ
ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Λεμεσός 2022

© 2022, Ίερά Μητρόπολις Λεμεσοῦ, Δημήτριος Χ. Καππαΐς.

Εικόνα ἐξωφύλλου: Τοιχογραφία Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ Πολιοῦχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ, πού βρίσκεται στόν ὁμώνυμο ναό του.

Εικόνα ὀπισθοφύλλου: Τό Μητροπολιτικό Μέγαρο. Περίβολος Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς.

Διορθώσεις κειμένων: Πρεσβυτέρα κ. Κυριακή Μιχαλίδου, φιλόλογος.

Φωτογραφίες: Ἀπό τό Ἀρχεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.

ISBN 978-9963-615-72-8

Ἐκτύπωση:

Lithostar Creative Printing

Ἰαπετοῦ 11Α, Ἅγιος Ἀθανάσιος, 4101 Λεμεσός, Κύπρος

Τηλ. +357 25753777. E-mail: info@lithostar.com.cy

www.lithostar.com.cy

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ

στόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ

κ. κ. Ἀθανάσιο

ὡς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης

καί ἀγάπης γιά τήν προσφορά του

στήν Ἐκκλησία

καί στό χριστεπώνυμο Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χαιρετισμός Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου	10
Προλογικό σημείωμα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ κ. Σταύρου Ὀλύμπιου	13
Εἰσαγωγικό σημείωμα τοῦ συγγραφέα.....	16
Οἱ ἐν Λεμεσῶ διαλάμπσαντες Ἅγιοι	21
Ἀπό τόν βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος	25
Ὁ ἱερός ναός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος	34
Ὁ Ἐπίσκοπος ὡς Ποιμένας καί Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας.....	35
Ὁ Ποιμενάρχης καί Πνευματικός μας Πατέρας Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.....	41
Ὁ Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, πού ἐκφωνήθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς, στίς 14 Φεβρουαρίου 1999...49	
Ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τόπον καί τύπον Χριστοῦ	60
Τό Ποιμαντικό - Πνευματικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ	62
Ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ	63
Ἡ ἐκλογή νέων Ἐπισκόπων	63
Ἡ ἀνασύσταση ἀρχαίων καί ἱστορικῶν Μονῶν	69

Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ	70
Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.....	72
Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Συμβούλου Χριστοῦ	73
Τό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως στά σχολεῖα.....	78
Οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου στά σχολεῖα Μέσης Γενικῆς καί Μέσης Τεχνικῆς καί Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ...	79
Οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου στά Δημοτικά σχολεῖα τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ	82
Τό θεῖο κήρυγμα.....	83
Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ μέ τό ποιμνιο τῆς Μητροπόλεώς μας.....	84
Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου μέ τό ποιμνιο τῆς Μητροπόλεώς μας.....	86
Οἱ καθημερινές Θεῖες Λειτουργίες, Ἐσπερινοί καί Ἀγρυπνίες στόν Μητροπολιτικό Ναό	88
Οἱ Λειτουργίες γιά ἀλλόγλωσσους Ὀρθόδοξους χριστιανούς.....	90
Ἡ δεύτερη Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς	91
Ἡ οἰκοδόμησις νέων Ναῶν καί Παρεκκλησίων	92
Τό Γραφεῖο Ποιμαντικῆς Διακονίας	109
Ἀναδιοργάνωσις τῆς Φιλοπτώχου στίς κατά τόπους ἐνορίες καί τῶν Ὀρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν.....	112
Τό Γραφεῖο Ὀρθοδόξου Ὁμολογίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ	114

Οί νέοι καί ἡ εὐθύνη μας	116
Ἡ Ποιμαντική τῆς Νεότητος.....	119
Κοινότητα Νέων Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ	125
Οἱ Κατασκηνώσεις	127
Τό Γραφεῖο Νεότητος	134
Οἱ καφετέριες.....	138
Τό Κοινωνικό καί Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ	141
Τό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων»	145
Ὁ Πολυχῶρος τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου.....	148
Τά Προγράμματα τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων»	150
Τό Κέντρο Οἰκογενειακῆς Καθοδήγησης (Κ.Ο.Κ.)	150
Τό πρόγραμμα «Ἀμάλθεια»	151
Κέντρο Προσφορᾶς καί Ἀγάπης ἢ «Παραμυθία»	154
Πρόγραμμα Ψυχολογικῆς Στήριξης	156
Πρόγραμμα Μουσικοθεραπείας	157
Τό Ἀρτοποιεῖο «Ἀρτοκλασία»	157
Τό Συνεδριακό Κέντρο «Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Χρῦσανθος Α΄»	158
Ἡ Ἐκκλησία κοντά στοὺς ἀσθενεῖς καί ἡλικιωμένους.....	159
Ὑποδοχή τιμίων λειψάνων καί ἱερῶν θαυματουργῶν εἰκόνων στήν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ	161

Ό Έκκλησιαστικός Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.....	162
Ἡ Βυζαντινὴ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ «Ρωμανός ὁ Μελωδός».....	164
Τό Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο - Εἰκονοφυλάκιο.....	166
Τά βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.....	173
Τό Κέντρο ἀπεξάρτησης «Ἁγία Σκέπη».....	175
Ἀπό τίς Ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.....	177
Τό Γραφεῖο Ἐκδόσεων.....	177
Οἱ διαχρονικές Ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ ..	194
Ἡ Περιβαλλοντική μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.....	199
Τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ).....	200
Ἐπίλογος.....	207

Ὁ Πολιοῦχος Ἅγιος τῆς Λεμεσοῦ Ἰωάννης ὁ Ἐλεῆμων

Ἄπολυτίκιον

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσιε,
 ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας,
 τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας·
 Ἄλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαιρετισμός Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου

Μέ πολλή χαρά χαιρετίζω τό καλαίσθητο βιβλίο τοῦ δόκιμου συγγραφέα καί συνεργάτη τῆς Μητροπόλεώς μας Δρος Δημητρίου Καππαῆ, «Τό Ποιμαντικό Ἔργο τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ», τό ὁποῖο ἀφιερώνεται στόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανάσιο.

Καταγράφοντας τό ἔργο τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας, δέν ὑπάρχει διάθεση προβολῆς καί ἀνθρωπαρέσκειας, οὔτε ἀποκόμισης ἐπαίνων καί εὐχαριστιῶν, ἀλλά εἶναι μία ἀπάντηση σέ ὅσους, πολλές φορές, ἀναρωτιοῦνται γιά τό τί ἔργο ἐπιτελεῖ ἡ Ἐκκλησία, πέραν τῶν Λειτουργιῶν καί τῶν ἄλλων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, καί τί προσφέρει στόν σύγχρονο ἄνθρωπο μέ τίς τόσες ἀνάγκες πού ἔχει· οἰκονομικές, ψυχολογικές, οἰκογενειακές, ψυχαγωγικές κ.ἄ. ἢ ἀκόμη, ἀποφαίνονται ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει μείνει στόν μεσαίωνα, κλεισμένη στους τοίχους τῶν ἱερῶν ναῶν, χωρίς νά ἀφουγκράζεται τή σύγχρονη πραγματικότητα.

Τό βιβλίο αὐτό μέ τρόπο ἀπλό καί ταπεινό καταγράφει τό ἔργο, πού ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ ἐπιτελεῖ κυρίως τά τελευταῖα εἰκοσιτρία χρόνια, ὅπου βρίσκεται στό πηδάλιο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ Ἀθανάσιος, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ἀπάντηση στους προηγούμενους λογισμούς καί ἀπορίες.

Τό βιβλίο, ὅπως θά διαπιστώσετε, δίνει ξεκάθαρα τήν ἀπάντηση ὅτι ἡ Μητρόπολη Λεμεσοῦ βρίσκεται δίπλα στόν ἄνθρωπο διακονώντας τίς ποικίλες ἀνάγκες του, χωρίς νά θέλει νά μετατραπεῖ σέ γραφεῖο κοινωνικῆς πρόνοιας καί σίγουρα χωρίς νά ξεχνᾷ τόν κύριο σκοπό καί τήν ἀποστολή της, πού εἶναι ἡ ποιμαντική κατήχηση καί ὁ εὐαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων, καί μέσω αὐτῶν ὁ ἁγιασμός καί ἡ σωτηρία τους.

Ὁ Πανιερώτατος, συνεπῆς στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του, πού εὐστοχα παραθέτει ὁ συγγραφέας, ἀναλώνεται καθημερινά μαζί μέ τούς συνεργάτες του στή διακονία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τούς ἀδελφούς μας. Ὅχι ἀπλῶς γνωρίζει, ἀλλά προσπαθεῖ ἔμπρακτα νά ἐφαρμόσει τή θέση καί διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματική ἐνότητα καί ὄντοτητα καί ὅτι μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἀγιάζεται ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος. Ἀκόμη, ὅτι δέν μπορούμε νά ἀδιαφοροῦμε μπροστά στίς ποικίλες ἀνάγκες καί τά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου λέγοντάς του μόνο λόγια καί θεωρίες, ἀλλά ἔμπρακτα πρέπει νά τοῦ προσφέρουμε καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν ἀγάπη μας κατά τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε καί τίς ὑλικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων κατά τήν ἐπίγεια ζωήν Του.

Θά ἤθελα νά συγχαρῶ ἐκ βάθους καρδίας τόν ἀγαπητό συγγραφέα, ὁ ὁποῖος μέ τρόπο γλαφυρό καί θεμελιωμένο στή θεολογία καί διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, περιγράφει τό πολυσχιδές ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας, πού σίγουρα δέν εἶναι ἡ μόνη πού ἐπιτελεῖ πνευματικό καί ποιμαντικό ἔργο. Ἡ κάθε τοπική Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τό ποιμαντικό της ἔργο, προσαρμοσμένο στίς ιδιαίτερες συνθήκες καί δεδομένα ἀλλά καί τίς δυνατότητές της.

Εὐχαριστῶ τόν κ. Χρίστο Παπαδόπουλο, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν πρώτην ἰδέα γιά τήν ἑτοιμασία αὐτῆς τῆς ἔκδοσης, καί ὁ ὁποῖος κατέβαλε πολύ κόπο γιά τήν ἐξεύρεση τοῦ ὕλικου καί τῶν στοιχείων πού ἦταν ἀπαραίτητα γιά τόν συγγραφέα. Ἀκόμη, εὐχαριστῶ τόν κ. Σταῦρο Ὀλύμπιο, ὁ ὁποῖος εἶχε τή γενική ἐπίβλεψη τῆς ἔκδοσης μέ τήν ἐμπειρία καί σοφία πού διαθέτει καί συνέβαλε τά μέγιστα, ὥστε νά φθάσει τό βιβλίον στή σημερινή ἄρτια μορφή καί παρουσία του. Εὐχαριστῶ καί τή συνεργάτιδα τῆς Μητροπόλεώς μας, φιλόλογο πρεσβυτέρα κ. Κυριακή Μιχαηλίδου, γιά τή φιλολογική ἐπιμέλεια τοῦ βιβλίου.

Εὐχαριστοῦμε τόν Πανάγαθο Θεό γιά τό ἄπειρον ἔλεος καί τήν προκλητική του εὐνοια καί στήριξη στό ἔργο καί τήν ἀποστολή πού ἔχει νά ἐπιτελέσει ἡ Ἐκκλησία μας, ἰδιαίτερα στόν σύγχρονο ἄνθρωπο, μέ τίς δυσκολίες ἀλλά καί προκλήσεις πού ἔχει μπροστά της. Τόν εὐχαριστοῦμε ἀκόμη πού μᾶς χάρισε ἕναν πραγματικό «ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ» νά προΐσταται στήν τοπική μας Ἐκκλησία, ὁ ὁποῖος καί μέ τόν λόγο του ἀλλά καί τό ἅγιον παράδειγμά του διδάσκει καί ἐμπνέει ὅλους μας. Εὐχόμαστε ταπεινά ὁ Θεός νά τοῦ χαρίζει χρόνια πολλά μέ ὑγεία καί δύναμη, ὥστε νά συνεχίσει νά ἐπιτελεῖ τό πλούσιο ποιμαντικό - πνευματικό του ἔργο, ὥστε νά ὠφελοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἀλλά καί νά δοξάζεται δι' αὐτοῦ ὁ ἐλεήμων Θεός.

† Ὁ Ἀμαθοῦντος Νικόλαος

† Ὁ Ἀμαθοῦντος Νικόλαος

Ἔγραφα τήν 8ην Δεκεμβρίου 2021
ἡμέρα μνήμης Ἁγίου Τυχικοῦ,
πρώτου Ἐπισκόπου Νεαπόλεως Λεμεσοῦ.

Προλογικό σημείωμα τοῦ Διευθυντοῦ
τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ
κ. Σταύρου Ὀλύμπιου

Ἐκ καρδίας πλήρους πίστεως καί ἀγάπης εὐχαριστίαν καί αἶνον ἀναπέμπω εἰς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, γιατί μέ ἀξίωσε γιά ἐξήντα καί πλέον χρόνια νά διακονῶ στό Γραφεῖο Ποιμαντικῆς Διακονίας ἢ Ὀρησκευτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, ὅπως λεγόταν παλαιότερα, παράλληλα μέ τήν ἐπαγγελματική μου ἐνασχόληση ὡς θεολόγος – καθηγητής ἢ Ὑποδιευθυντής ἢ Διευθυντής ἢ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ μεγάλη ἀγάπη μου εἰς τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ταύτιση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας μου, τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης μέ τήν ἐκκλησιαστική προσφορά, ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς φοιτήσεώς μου ἐπί τετραετίαν στήν περιώνυμη Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης, ἡ ὁποία λειτουργοῦσε μέν ὡς Λύκειο καί Πανεπιστήμιο ἀλλά καί ὡς Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέ τήν αὐστηρή τήρηση τῶν κανόνων τῶν μοναστικῶν κοινοβίων.

Γι' αὐτό, μετά τή λήψη τοῦ πτυχίου μου ἀπό τή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, στήν ὁποία μετεγράφηκα μαζί μέ ἄλλους συμφοιτητές μου ἀπό τήν Ἑλλάδα λόγῳ τῶν γεγονότων τῆς 5ης καί 6ης Σεπτεμβρίου 1955 στήν Κωνσταντινούπολη καί τίς βιαιοπραγίες τῶν Τούρκων, εὐθύς μετά τόν ἐρχομό μου στήν Κύπρο, ἦταν γιά μένα αὐτονόητο νά ἀρχίσω τή διακονία μου στήν Ἐκκλησία ὡς ἱεροκήρυκας κατηχητής καί ὅ,τι ἄλλο ἡ Ἐκκλησία μοῦ ἀνέθετε.

Ὁ τότε Μητροπολίτης Κιτίου (Λεμεσοῦ καί Λάρνακας) Ἄνθιμος εἶχε διορίσει τόν μακαριστό Ἀρχιμ. Νικόλαο Σιδερά ὡς ὑπεύθυνο τοῦ Γραφείου Διαφωτίσεως. Ὅταν ὁ π. Νικόλαος μετά ἀπό λίγο μετέβη στήν Ἀγγλία, ἡ εὐθύνη τοῦ Γραφείου ἔμεινε στή δική μου ἀρμοδιότητα.

Τό Γραφεῖο εἶχε τήν εὐθύνη γιά τήν ὀργάνωση τοῦ Θείου κηρύγματος, τή λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τῶν Κατασκηνώσεων, τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῶν ἐκδόσεων καί τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων.

Οἱ καιροί ἦταν δύσκολοι καί ἔγιναν δυσκολότεροι μετά τήν ἐκκλησιαστική κρίση τοῦ 1972-1973 καί τήν καθαίρεση τοῦ Μητροπολίτου Ἀνθίμου ἀπό τή μείζονα καί ὑπερτελή Σύνοδο ἀλλά καί τόν διχασμό τῶν συνεργατῶν, ἀριθμός τῶν ὁποίων ἀρνεῖτο νά συνεργαστεῖ μέ τόν νέο Μητροπολίτη Χρῦσανθο καί Ἀρχιεπίσκοπο τόν Μακάριο, πού ταυτόχρονα ἦταν καί Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ὅμως, χάριτι Θεοῦ ξεπεράστηκαν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου τά προβλήματα καί λειτουργοῦσαν ὅλα ὁμαλά σέ ὅλες τίς ἐνορίες.

Μετά τήν Τουρκική εἰσβολή καί τήν ἔλευση τῶν προσφύγων τό ἔργο τοῦ Γραφείου Θρησκευτικῆς Διαφωτίσεως ἐπεξετάθη καί στίς νέες ἐνορίες καί συνοικισμούς, πού δημιουργήθηκαν στά περίχωρα τῆς πόλεως.

Αὐτά γιά τήν ἱστορία.

Αὐτό πού ἐπιθυμῶ μετ' ἐπιτάσεως νά τονίσω εἶναι ὅτι τό Γραφεῖο Ποιμαντικῆς Διακονίας ἀνθῆσε καί καρποφόρησε καί ἐπιτελεῖ τό πολυδιάστατο ἔργο του μέχρι σήμερα, ὅταν ἡ Μητρόπολή μας εὐλογήθηκε ἀπό τόν Θεό καί ἀναδείχθηκε ποιμενάρχης τῆς ὀ θεοπρόβλητος καί λαοπρόβλητος Μητροπολίτης μας γέροντας Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ἔδωσε νέα πνοή, ἀνοίξε καινούργιους δρόμους καί ἐνέπνευσε τή μεγάλη ὁμάδα τῶν συνεργατῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Ὁ Πανεριώτατος μέ τό αὐθεντικό ἐκκλησιαστικό του φρόνημα, τήν ἄρτια θεολογική του μόρφωση, τόν ζήλο, τήν ἐργατικότητα, τήν ταπείνωση, τήν πατρική του ἀγάπη, τήν ἄγρυπνη ἔγνοια του γιά τήν ἐν Χριστῷ τελείωση τοῦ ποιμνίου του καί ὅλα τά χαρίσματα πού τοῦ ἔδωσε ὁ Πανάγαθος Θεός, εἶναι αὐτός, μέ συνεργάτη τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Νικόλαο, πού ἔχει τόν κύριο λόγο, πού ἐμπνέει, καθοδηγεῖ καί συντονίζει καί ἐγώ μέ τίς ταπεινές μου δυνάμεις καί τήν πολύχρονη ἐμπειρία μου, συμπαρίσταμαι καί βοηθῶ σ' αὐτό τό μεγάλο σέ ἔκταση καί πνευματικό βάθος ποιμαντικό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας. Διευρύνθηκαν οἱ τομεῖς, αὐξήθηκαν οἱ συνεργάτες, ἐνεργοποιήθηκαν δυνάμεις, ὅπως περιληπτικά καταγράφονται στήν παροῦσα ἔκδοση.

Σήμερα πού παρατηρεῖται ἡ χωρίς προηγούμενο ἀπαξίωση θεσμῶν καί προσώπων, σήμερα πού ἡ ἱεραρχία τῶν ἠθικῶν καί πνευματικῶν ἀξιῶν ἔχει ἀνατραπεῖ ἐπικίνδυνα, τό ἔργο αὐτό εἶναι ἡ σωστική δύναμη, πού μπορεῖ νά ἐπαναφέρει τόν ἄνθρωπο στήν ὀρθή του πορεία καί νά ἐπιτελέσει τόν ἐπί γῆς προορισμό του, πού εἶναι ἡ μετοχή του στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Κυρίου.

Ὁ θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος εἶχε τή «μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν». Μιμητής του ὁ Μητροπολίτης μας ἔχει τή μέριμνα πασῶν τῶν πτυχῶν καί ἐκφάνσεων τοῦ ποιμαντικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας.

Διάπυρες ἀναπέμπω τίς προσευχές μου στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό νά ἐνισχύει καί νά δίδει ἔτη πολλά στόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας καί νά εὐλογεῖ τό ποιμαντικό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας, πού ἀποσκοπεῖ εἰς τή θέωση καί τή σωτηρία τοῦ καθενός μας.

Εἰσαγωγικό σημείωμα τοῦ συγγραφέα

Τό βιβλίο αὐτό ἀποσκοπεῖ στήν παρουσίαση τοῦ ποιμαντικοῦ, πνευματικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου πού γίνεται στήν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ, μέ τή συνδρομή καί βοήθεια τῶν κατά τόπους ἐνοριῶν, κοινοτήτων καί ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων.

Σίγουρα τό ἔργο αὐτό εἶναι γνωστό σέ πάρα πολλούς συνανθρώπους μας, πού ζοῦν καί βιώνουν καθημερινά τό τί πραγματοποιεῖται στόν χώρο τῆς ἐκκλησίας. Ὑπάρχουν βέβαια καί πολλοί συνάνθρωποι μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνῶστες ἑνός μέρους αὐτοῦ τοῦ τεράστιου ἔργου. Γιά τόν λόγο αὐτό θεωρήσαμε ἀναγκαῖο νά καταγραφεῖ καί νά προβληθεῖ αὐτή ἡ συλλογική προσπάθεια, πού γίνεται ἔτσι, ὥστε νά ὠφεληθοῦν ὅσοι χρήζουν βοήθειας ἀπό τήν ἐκκλησία, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι νά εὐχαριστήσουν τόν Πανάγαθο Θεό γιά τίς δωρεές Του πρὸς ὅλους μας, ἀφοῦ χωρὶς τή χάρη τοῦ Θεοῦ τίποτα δέν μπορεῖ νά εὐοδωθεῖ.

Ἡ περίοδος πού καλύπτει τό βιβλίο αὐτό ἀρχίζει ἀπό τό 1999 καί φτάνει μέχρι τίς μέρες μας. Σ' αὐτή τή χρονική περίοδο τῶν εἰκοσιτριῶν περίπου χρόνων θά προβληθεῖ τό ἔργο τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, πού εἶναι συνάμα καί ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό ὀφείλουμε αὐτό σέ ὅλους ὅσοι ἐργάστηκαν καί ἐργάζονται γιά ἓνα καί μοναδικό σκοπό, τήν πνευματική ἀναβάθμιση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν προσφορά πρὸς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας, μέσα ἀπό τίς δραστηριότητες καί τά προγράμματα πού λειτουργοῦν ἔχοντας ὡς κέντρο τήν Ἱερά Μητρόπολη.

Δέν θά ἐπιδιώξουμε νά προβάλουμε τήν ἱστορική πορεία τῆς Μητροπόλεως μας, γιατί αὐτό ἔχει πραγματοποιηθεῖ ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη π. Σωφρόνιο Μιχαηλίδη, μέσα ἀπό τό ἐξαίρετο ἔργο του πού

τιτλοφορείται «Ιστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λεμεσοῦ», μία σημαντική έκδοση ἢ ὁποία καλύπτει ὅλα τὰ γεγονότα πού πραγματοποιήθηκαν ἀλλά καί πολλά ἄλλα χρήσιμα γιά τόν κάθε ἀναγνώστη καί ἐρευνητή τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας. Ἐκεῖνο πού θά προσθέσουμε εἶναι ἡ παρουσίαση ὄλων ὅσα πραγματοποιοῦνται σήμερα ἀπό τήν τοπική ἐκκλησία, πού εἶναι σημαντικά καί ὠφέλημα γιά ὄλους μας.

Ἡ καταγραφή αὐτοῦ τοῦ ἔργου ἐπιβάλλεται ὄχι γιά προσωπική προβολή ὁποιοδήποτε, ἀλλά γιά ἐνθάρρυνση καί δοξολογία πρὸς τόν Τριαδικό Θεό πού στηρίζει αὐτό τό θεάρεστο ἔργο, τό ὁποῖο συμβάλλει στήν πνευματική καί ὕλική στήριξη τοῦ ἀνθρώπου πού προστρέχει στήν Ἐκκλησία.

Γιά τήν πραγματοποίηση κάθε ὕλικου καί ὠφέλιμου ἔργου σημαντικό ρόλο ἔχουν νά διαδραματίσουν οἱ ἄνθρωποι τῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀγάπης. Εἶναι σέ ὄλους γνωστό ὅτι δέν μπορεῖ ἓνα ἔργο νά στηριχθεῖ ἀπό μόνο του, ἂν δέν ἔχει αὐτή τήν ἔξωθεν βοήθεια. Ἐτσι μέ τή συνδρομή τῶν πιστῶν εἴτε ἀπό τό ὑστέρημά τους εἴτε ἀπό τό περίσσευμά τους, ἡ ἐκκλησία μετατρέπει τίς δωρεές σέ κοινωφελῆ ἔργα, πού ἀνακουφίζουν τόν ἐμπερίστατο συνάνθρωπό μας.

Πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν μένει μόνο σέ πνευματικά ἢ μόνο σέ ὕλικά ἔργα, ἀφοῦ δέν ξεχωρίζει τόν ἄνθρωπο σέ σῶμα καί πνεῦμα. Ἡ προσφορά της καλύπτει ὄλες τίς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου ὡς ψυχοσωματικῆς ὄντότητας, γι' αὐτό προσπαθεῖ μέσα ἀπό ὄλο τό φάσμα τῶν δραστηριοτήτων της νά φανεῖ χρήσιμη γιά τόν καθένα.

Σημαντικό μέρος καταλαμβάνουν καί οἱ ἐθελοντικές δραστηριότητες, ἡ προσφορά πρὸς τούς νέους, οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Μητροπολίτου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου στά σχολεῖα, οἱ ἐξομολογήσεις πού γίνονται ἀπό τούς πνευματικούς τῆς Μητροπόλεώς μας καί ἄλλα.

Ὁ ἀγώνας γιά ὄλα αὐτά εἶναι ἀγώνας συνέπειας, πνευματικός, ἀγώνας ἐλπιδοφόρος ἀλλά καί ρεαλιστικός, πού καθημερινά χαρίζει χαρά, ἐνδιαφέρον γιά τή ζωή, γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους καί ιδιαίτερα γιά τούς νέους μας.

Στή σύγχρονη κοινωνία εύκολα διακρίνεται ό ανταγωνισμός, ή ιδιώτευση, ό άτομισμός και ή έλλειψη κοινωνικής ευθύνης. Τό ανθρώπινο πρόσωπο ύποτιμάται και μαζί μέ αυτό ύποτιμοῦνται οί άνθρωπινες σχέσεις και ή κοινωνικότητα. Όξύνονται τά προβλήματα τών ανθρώπων και βρίσκει πρόσφορο έδαφος ή μοναξιά και ή απομόνωση.

Ή κοινωνία λοιπόν αλλάζει μέ ραγδαίους ρυθμούς και ή Έκκλησία έχει χρέος νά παρακολουθει τίς αλλαγές αυτές και νά συμβάλλει έμπρακτα στην καλλιέργεια τής διαχρονικής Χριστιανικής έντολης τής αγάπης προς τόν πλησίον.

Ή τιμητική αφιέρωση του βιβλίου αυτού στό πρόσωπο του σεβαστού μας Γέροντα, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου κ. Αθανασίου, είναι τό έλάχιστο πού κάνουμε, ως ένδειξη εκτίμησης για τήν αγάπη του προς τό ποιμνίό του όλα αυτά τά χρόνια τής Αρχιερατείας του στον Μητροπολιτικό θρόνο τής Λεμεσοῦ.

Εύχόμαστε, όπως τό βιβλίο αυτό αποτελέσει τόν καλύτερο οδηγό γνωριμίας κάθε πιστού μέ τό Πνευματικό, Φιλανθρωπικό και Κοινωνικό έργο τής Ίερās Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.

Κλείνοντας τό σημείωμα αυτό θά ήθελα νά εκφράσω θερμές και ευγνώμονες ευχαριστίες στους ανθρώπους, οί όποιοι συνέβαλαν στην έτοιμασία του βιβλίου αυτού. Ευχαριστώ θερμά τόν Θεοφιλέστατο επίσκοπο Αμαθοῦντος κ. Νικόλαο για τήν εμπιστοσύνη του προς τό πρόσωπό μου, μέ τήν ανάθεση τής συγγραφής του βιβλίου αυτού πού προβάλλει, όπως έχει αναφερθει, τό έργο και τήν προσφορά τής Ίερās Μητροπόλεως στό χριστεπώνυμο πλήρωμα τής πόλης και επαρχίας Λεμεσοῦ.

Ευχαριστώ τόν σεβαστό σε όλους μας Διευθυντή του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας κ. Σταῦρο Όλύμπιο, για τή συνεργασία πού είχαμε στην έτοιμασία και καταγραφή του βιβλίου αυτού. Οί σημαντικές του υποδείξεις ήταν καθοριστικές για τήν πορεία τής συγ-

γραφῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀλλά καί ἀπό ἀπόψεως τεκμηρίωσης ἀναγκαῖες καί ἀπαραίτητες. Ἡ βοήθεια τοῦ ἀγαπητοῦ μας κ. Χρίστου Παπαδόπουλου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε μέ τή βοήθεια τῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως νά συγκεντρώσει τό βασικό ὑλικό γιά τήν ἐτοιμασία τοῦ βιβλίου, ὑπῆρξε σημαντική καί ἀναγκαία. Τούς εὐχαριστῶ ὅλους πάρα πολύ καί εὐχομαι οἱ κόποι τους καί ὁ πόθος τους γι' αὐτό τό βιβλίο νά εὐοδωθοῦν.

Θερμές καί εὐγνώμονες εὐχαριστίες ὀφείλω καί σέ ὅλους τοὺς ἄλλους πατέρες, πού συνέβαλαν ὁ καθένας στόν τομέα του στήν ἐτοιμασία αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰσαάκ, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτες: π. Φιλόθεο Μαχαιριώτη, π. Χρυσόστομο Κωνσταντίνου καί π. Ἐμμανουήλ, τόν πρῶην Ἀρχιερατικό τῆς Μητροπόλεως μας π. Μιχαήλ Βοσκό, τόν γραμματέα τοῦ γραφείου τοῦ Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Γιώργο Κουλλαπῆ, τόν κ. Ὀνησίφορο Ὀνησιφόρου καί ἄλλους, τῶν ὁποίων ἡ βοήθεια στή συγκέντρωση τοῦ ὑλικοῦ ἦταν σημαντική.

Εὐχαριστῶ θερμά γιά μία ἀκόμη φορά τήν ἀκούραστη καί πάντα πρόθυμη πρεσβυτέρα κ. Κυριακή Μιχαηλίδου, ἡ ὁποία ἀνέλαβε, μέ τήν πολλή ἀγάπη της πρὸς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας, τίς διορθώσεις τῶν κειμένων. Ἡ δική της προσφορά ὑπῆρξε σημαντική ὅπως ἐπίσης καί τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τό δύσκολο ἔργο τῆς συγκέντρωσης τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ πού κοσμεῖ τό βιβλίο.

Εὐχομαι, διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ καί Πολιούχου Ἁγίου τῆς Μητροπόλεως μας, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, νά συνεχιστεῖ τό ἔργο αὐτό πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Δρ Δημήτριος Καππαῆς

Οἱ Ἅγιοι τῆς Λεμεσοῦ. Φορητὴ εἰκόνα τῶν Ἁγίων πού βρίσκεται
 στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τῆς Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς

Οί έν Λεμεσῶ διαλάμπσαντες Άγιοι

Πέρα από τόν Πολιοῦχο Άγιο τῆς πόλης μας, ἡ Λεμεσός καυχᾶται καί γιά τό πλῆθος τῶν ἄλλων Άγίων, πού ἔζησαν καί ἀγίασαν στά χῶματά της.

Όλοι ἐμεῖς πού ζοῦμε στήν πόλη καί ἐπαρχία τῆς Λεμεσοῦ πρέπει νά εἴμαστε περήφανοι, πού ὁ Θεός μᾶς ἀξίωσε νά ζοῦμε σέ ἕναν τόπο, ὅπου ἔζησαν καί ἀγίασαν τόσες ἅγιες μορφές, οἱ ὁποῖες χάρισαν στό νησί μας τό ὄνομα νῆσος τῶν Άγίων ἢ Άγία νῆσος.

Δέν θά σταθοῦμε ὅμως στό εὐρύτερο θέμα τῶν Κυπρίων ἀγίων, τούς ὁποῖους ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν πρώτη Κυριακή τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, ἀλλά θά ἀναφερθοῦμε στήν ομάδα τῶν έν Λεμεσῶ Άγίων μέ τήν εὐκαιρία τῆς κοινῆς τους ἑορτῆς. Οἱ Άγιοι τῆς Λεμεσοῦ, τούς ὁποῖους τιμοῦμε τῇ δεύτερῃ Κυριακή τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ὡς συνέχεια τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῶν Κυπρίων Άγίων, ἔζησαν καί ἀγίασαν στά ἐκκλησιαστικά ὄρια τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, πού περιλαμβάνει τήν παλαιά ἐπισκοπή τῆς Ἀμαθούντας καί φτάνει μέχρι τό Κούριο, στό ὁποῖο βρισκόταν ἡ δεύτερη ἀπό τίς τέσσερις παλαιές ἐπισκοπές τῆς Λεμεσοῦ.

Σ' αὐτά τά ὄρια ἔζησαν καί ἀγίασαν ἐπίσκοποι, μάρτυρες, ὄσιοι, ἄνθρωποι ὅπως καί μᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν κάτω ἀπό πολύ δύσκολες συνθῆκες, γιά νά ἀρέσουν στόν Θεό καί τό πέτυχαν. Κατάφεραν ἀπό τή γῆ νά μεταβοῦν στόν οὐρανό μέ τόν ἐπίγειο ἀγῶνα τους, μέ τήν ἄσκηση, τήν προσευχή, τό μαρτύριο καί τήν πίστη τους. Ἄν ἀνατρέξουμε στους βίους τους θά δοῦμε μέ τί κόπο ἀλλά καί ἐπιμέλεια τελοῦσαν τά καθήκοντά τους, ἀλλά καί μέ πόση πίστη καί ὑπομονή ἀντεξαν τά μαρτύρια καί τίς κακουχίες τῆς ἀσκητικῆς

πολιτείας. Όλους αυτούς τους Άγιους πρέπει να τους θυμόμαστε, αλλά και να τους τιμούμε με κάθε ευκαιρία, γιατί οί Άγιοι είναι οί προστάτες μας, είναι οί πατέρες μας, είναι τό καύχημα τής έκκλησίας μας αλλά και ή παρηγοριά μας, γιατί σέ αυτούς προσβλέπουμε και προσευχόμαστε να εύλογούν και να αγιάζουν τόν τόπο μας, πού τόσο πολύ ανάγκη τούς έχει ιδιαίτερα σήμερα.

Άν θέλουμε να ανατρέξουμε λίγο στους βίους τους, θά δοῦμε τούς υπεράνθρωπους αγώνες τών αγίων επισκόπων τής Άμαθούντας, οί όποιοι έζησαν στά πρώτα χριστιανικά χρόνια, σέ μία έποχή όπου ή ειδωλολατρία επικρατούσε ακόμη στό νησί μας, μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται. Σ' αυτές τίς δύσκολες πνευματικές έποχές εμφανίστησαν άνθρωποι πιστοί στον άληθινό Τριαδικό Θεό, οί όποιοι στήριξαν τό ποιμνίο τους μέ κάθε τρόπο. Ο έπίσκοπος Άριστοκλειανός, ό πρώτος έπίσκοπος Άμαθούντας, πού έζησε στους αποστολικούς χρόνους, είχε τήν τιμή να φιλοξενήσει στό σπίτι του τούς Άποστόλους Βαρνάβα και Μάρκο και να έργαστεί μέ κάθε τρόπο για τή διάδοση του χριστιανισμού στην επισκοπική του περιφέρεια. Τό ίδιο έπραξε αργότερα και ό άγιος Μνημόνιος ό προκάτοχος του άγιου Τύχωνα. Τόσο αυτός όσο και ό άγιος Τύχων αγωνίστηκαν στά τέλη του 3ου μέ αρχές του 4ου αιώνα, να στηρίξουν τό ποιμνίο τους και να τό οδηγήσουν στον δρόμο του Χριστού και τής Έκκλησίας.

Άκόμη θά δοῦμε τούς Έπισκόπους Θεόπομπο, Ήλιόδωρο, Θεοδόσιο, Άλέξανδρο και Ευστάθιο να εργάζονται μέ ζήλο για τήν Όρθόδοξη πίστη μας και κάποιοι από αυτούς να μετέχουν ακόμη και στις Οίκουμενικές Συνόδους.

Ή δεύτερη μεγάλη ομάδα τών Αγίων τής Λεμεσοῦ είναι οί Έπίσκοποι Κουρίου Φιλάργιος, Φιλωνίδης και Ζήνων, οί όποιοι έζησαν κατά τούς πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Έζησαν δηλαδή και αυτοί σέ μία δύσκολη περίοδο, όπου ή ειδωλολατρία βρισκόταν ακόμη ζωντανή στην Κύπρο, και μάλιστα τό αρχαίο Κούριο ήταν ένα από

τά μεγάλα ειδωλολατρικά κέντρα τοῦ νησιοῦ, στά ὁποῖα τελοῦνταν ἀγῶνες καί ἄλλα θεάματα πρὸς τιμὴ τῶν ειδωλολατρικῶν θεῶν.

Σ' αὐτό τό δύσκολο κέντρο ἀνέλαβαν οἱ Ἅγιοι ἐπίσκοποι τό ἔργο τους, τό ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν. Τρέχουν μέρα καί νύχτα καί καθοδηγοῦν, συμβουλεύουν ἀλλά καί βρίσκουν καλούς καί ἀξιους συνεργάτες. Στόχος τους εἶναι ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν καί τίποτα δέν μπορεῖ νά τούς σταματήσῃ. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά ὀδηγηθοῦν στή φυλακή μαζί μέ πολλούς ἄλλους χριστιανούς καί λίγο ἀργότερα νά βροῦν μαρτυρικό θάνατο.

Τόσο ὁ ἅγιος Φιλωνίδης ὅσο καί ὁ ἅγιος Φιλάργιος ἔπραξαν τό καθήκον τους μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς τους ποτίζοντας μέ τό τίμιο αἷμα τους τά μαρτυρικά χῶματα τῆς πατρίδας μας, συνεχίζοντας ἔτσι τό ἔργο πού χάραξε ὁ Πρωτομάρτυρας τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολος Βαρνάβας. Ὁ ἅγιος Ζήνων Κουρίου εἶχε τήν εὐκαιρία νά συμμετάσχει στίς ἐργασίες τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου στήν Ἐφεσο τό 431 μ.Χ, μαζί μέ ἄλλους Κυπρίους ἱεράρχες ἐπί Θεοδοσίου τοῦ Β' καί νά προσυπογράψῃ τά πρακτικά της: «Ζήνων ἐπίσκοπος Κουρίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ».

Πέρα ἀπό τούς πιό πάνω Ἁγίους τόν κατάλογο τῶν ἐν Λεμεσῶ Ἁγίων συμπληρώνουν καί οἱ ἅγιοι ἐπίσκοποι Νεαπόλεως καί Λεμεσοῦ. Σ' αὐτούς συγκαταλέγονται οἱ ἅγιοι Λεόντιος, Τυχικός καί Ζήνων, πού ποίμαναν τήν ἐπισκοπή τῆς Νεαπόλεως καί οἱ ἅγιοι Σωσικράτης καί Σωτήρ, οἱ ὁποῖοι ποίμαναν τήν ἐπισκοπή τῆς Λεμεσοῦ.

Οἱ πιό πάνω ἱεράρχες ἄφησαν τή δική τους σφραγίδα στήν ἐπισκοπική τους περιφέρεια, τήν ὁποία ποίμαναν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί στήριξαν τόν λαό σέ κάθε δυσκολία. Μεγάλος ὅμως καί γνωστός γιά τή φιλανθρωπία του ἀλλά καί γιά τήν ὑπομονή του εἶναι καί ὁ Πολιοῦχος ἅγιος τῆς Λεμεσοῦ, Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων. Ἡ ζωὴ τοῦ Ἁγίου εἶναι γνωστὴ σέ ὅλους μας, ὅπως καί τά πολλά θαύματα πού

ἔκανε σέ ὄσους μέ πίστη τόν ἐπικαλέσθηκαν, ἀλλά καί τόν ἐπικαλοῦνται. Τό δικό του παράδειγμα ἀποτελεῖ γιά μᾶς ἀσφαλῆ ὁδοδείκτη στήν καθημερινή μας ζωή καί ιδιαίτερα στήν πνευματική μας πορεία.

Ἀνάμεσα στούς ἐν Λεμεσῶ Ἁγίους θά δοῦμε καί ἄλλα γνωστά ὀνόματα, ὅπως αὐτό τοῦ ἁγίου Ἐρμογένη, τοῦ ὁποίου ὁ τάφος καί ὁ ναός βρίσκονται κοντά στό χωριό Ἐπισκοπή, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος τοῦ θαυματουργοῦ, πού ἔζησε κοντά στό ὁμώνυμο χωριό καί τῶν ἁγίων μαρτύρων Ρηγίνου καί Ὁρέστη, τῶν ὁποίων ὁ τάφος καί ὁ ναός τους βρίσκονται στό χωριό Φασούλα τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ. Τόν κατάλογο μέ τούς Ἁγίους μας συμπληρώνουν τά ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀσκητῶν, ὅπως αὐτά τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, τοῦ ἁγίου Θεοφάνη τοῦ Μυροβλύτη καί τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐρημίτη.

Ὁ κατάλογος τῶν Ἁγίων τῆς Λεμεσοῦ δέν μπορεῖ νά ὀλοκληρωθεῖ ἐδῶ, γιατί δέν γνωρίζουμε πόσοι ἀκόμη ἄλλοι Ἁγιοι, ἄγνωστοι σέ μᾶς σήμερα ὑπάρχουν, τούς ὁποίους θά ἀναδείξει ὁ Κύριος ἐν καιρῷ. Ἀπλό παράδειγμα πρὸς ἐπιβεβαίωση αὐτοῦ πού ἀναφέρουμε, εἶναι ὁ προσφάτως ἀναδειχθεὶς νεομάρτυρας τῆς Λεμεσοῦ, ὁ ἱεροψάλτης Ἰωνᾶς, ὁ ὁποῖος σφαγιασθῆκε ἀπὸ τούς Τούρκους στίς 10 Ἰουλίου 1821.

Αὐτοί εἶναι οἱ Ἁγιοι τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λεμεσοῦ, τούς ὁποίους πρέπει νά τιμοῦμε μέ κάθε εὐκαιρία, ἀλλά ιδιαίτερα κατά τὴν ἡμέρα πού ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τους. Νά τούς παρακαλέσουμε γιά ἄλλη μία φορά, μαζί μέ ὅλους τούς ἄλλους Ἁγίους τῆς ἰδιαίτερῆς μας πατρίδας, νά πρεσβεύουν στὸν Κύριο νά βοηθήσει τὸ μαρτυρικό μας νησί, τὸ νησί πού πότισαν μέ τὸ αἷμα τους.

Ἀπό τόν βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος

Τοιχογραφία Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ, πού βρίσκεται στόν ὁμώνυμο ναό του

Πρὶν ἀναφερθοῦμε στό πολυδιάστατο ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, θά ἦταν ὠφέλιμο νά δοῦμε ἓνα ἀπόσπασμα ἀπό τόν βίο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Μητροπόλεώς μας, πού ἔγραψε ὁ ἐπίσκοπος Νεαπόλεως Λεόντιος, μέ τίτλο, «βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν καί Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος», γιά νά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων ἦταν μία ζωὴ προσφορᾶς καί ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον ἀλλά καί μία ζωὴ προσφορᾶς πρὸς τόν Τριαδικό Θεό.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων γεννήθηκε στήν Ἀμαθούντα. Ἦταν γιός τοῦ Ἐπιφανίου τοῦ ἐπάρχου τῆς Κύπρου. Ἀπό ἐνωρίς διακρινόταν γιά τήν εὐσέβειά του. Οἱ γονεῖς του τόν πάντρεψαν καί απέκτησε παιδιά. Δέν πέρασε πολὺς καιρός ὅμως κι ἔχασε καί τὰ παιδιά καί τή γυναίκα του, μά δέν παραπονήθηκε γιά τοῦτο στόν Θεό. Τό 610 χειροτονήθηκε Πατριάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς χειροτονίας του ἄρχισε τίς ἐλεημοσύνες του. Σέ ἐφτάμισι χιλιάδες πτωχοῦς δινόταν καθημερινά διατροφή ἀπό τό Πατριαρχεῖο. Κατά τό διάστημα τῆς Πατριαρχείας του ἵδρυσε πολλὰ φιλανθρωπικά ἰδρύματα, πού συντηροῦνταν ὅλα ἀπό τοὺς πόρους τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ ἴδιος ὅμως ζοῦσε ἕνα βίο λιτότατο.

Ἐκτισε νοσοκομεῖα καί πτωχοτροφεῖα, γιά νά δέχονται δωρεάν τοὺς φτωχοῦς. Ἰδρυσε ἐπίσης ἐπτὰ «λοχοκομεῖα» γιά τίς φτωχές ἐγκύους.

Ὅντως, τό ἔλεος τοῦ Ἁγίου ἦταν ἀκένωτο καί οἱ ἐλεημοσύνες του ἦταν ἀφθονες. Γι' αὐτό ἔλαβε τήν ἐπωνυμία Ἐλεήμων. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης πέθανε στίς 12 Νοεμβρίου τοῦ 619 μ.Χ. σέ ἡλικία 80 χρονῶν. Θάφτηκε στόν ναό τοῦ Ἁγίου Τύχωνα στήν Ἀμαθούντα, σ' ἕναν τάφο πού ἦταν θαμμένοι δύο ἐπίσκοποι τῆς Ἀμαθούντας. Κατά τή ταφή, ὡς ἐκ θαύματος, οἱ δύο ἐπίσκοποι παραμέρισαν καί δέχτηκαν στή μέση τους τόν Ἅγιο.

*Τὰ ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Ἐλεήμονος*

εὐλογία, στήν πόλη μας. Τό Σάββατο 10 Μαρτίου 2001, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ ὑποδέχθηκε τὰ ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου στόν ὁμώνυμο ναό του στή Λεμεσό καί καθιερώθηκε ἔτσι καί τυπικά ὡς ὁ Πολιοῦχος Ἅγιος τῆς πόλης μας, ἀπό τόν ὁποῖο ζητοῦμε νά πρεσβεύει στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, νά εὐλογεῖ καί νά σκεπάζει τήν πόλη μας.

Χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα πού φανερώνει τόν πλοῦτο τῶν χαρισμάτων καί τοῦ ἔργου πού ἐπιτέλεσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, θά ἀναφερθεῖ πιο κάτω, ὅπως τό κατέγραψε στόν βίο του ὁ Ἅγιος Λεόντιος Νεαπόλεως.

«Ἐχοντας πάει στήν Ἀλεξάνδρεια, ἐγώ ὁ ἀνάξιος, γιά νά προσκυνήσω τὰ λείψανα τῶν ἁγίων καί καλλινίκων μαρτύρων Κύρου καί Ἰωάννη καί νά

λίγο μετὰ τόν θάνατό του ἀνέβλυσε μύρο ἀπό τό σκήνωμά του. Τὰ ἱερά λείψανά του μεταφέρθηκαν στήν Κωνσταντινούπολη καί ἀπό ἐκεῖ στήν Ἀλεξάνδρεια. Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας, μέ τή μεσολάβηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, κατάφερε νά παραχωρηθεῖ μέρος τῶν ἱερῶν λειψάνων του, ὡς

ώφεληθῶ πνευματικά, συνάντησα, κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονή μου, κάποιους εὐλαβεῖς καὶ φιλόχριστους ἀνθρώπους. Γιατί, πραγματικά, ἡ συνομιλία καὶ ἡ συναναστροφή μὲ ἐνάρετους ἀνθρώπους μπορεῖ νὰ ὠφελήσει πάρα πολὺ, ἀκόμη καὶ τοὺς πολὺ ἀδιάφορους καὶ ἀμελεῖς, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο πὺ καί, ἀντιστρόφως, ἡ συνομιλία καὶ ἡ προσκόλλησι σὲ ράθυμους καὶ κακώτροπους ἀνθρώπους μπορεῖ νὰ βλάψει ἀκόμα κι ἐκείνους πὺ προσέχουν τὸν ἑαυτό τους. Κι ἂς σὲ πείσει ἐκεῖνος πὺ, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρώτους εἶπε: “*ἂν βρεῖς ἄνθρωπο συνετό, πῆγαινε ἀπὸ τὴν ἀυγὴ κοντὰ του*”, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς δευτέρους εἶπε: “*οἱ κακὲς συναναστροφὲς φθείρουν τὰ χρηστὰ ἤθη*”.

Καθὼς λοιπὸν συζητούσαμε περὶ ἀγιογραφικῶν καὶ ψυχοφελῶν ἀφηγήσεων, ἤρθε πρὸς τὸ μέρος μας -γιατί καθόμασταν κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ ἀγίου Μηνᾶ- ἓνας ξένος πὺ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη καὶ ἔλεγε πὺ εἶχε ἐλευθερωθεῖ πρόσφατα ἀπὸ αἰχμαλωσία ἀπὸ τοὺς Πέρσες.

Κατὰ σύμπτωσι, λοιπὸν, κανεὶς ἀπὸ ὅσους καθόμασταν ἐκεῖ δὲν εἶχε πάνω του χρήματα, οὔτε μεγάλου ποσού, οὔτε ψιλᾶ. Ἐνας ἀπὸ κείνους πὺ κάθονταν μαζί μας, εἶχε μαζί του ἓνα μισθωτὸ ὑπηρέτη, πὺ δουλειὰ του ἦταν νὰ τοῦ φέρνει ζεστὸ νερὸ στὰ λουτρά, ὁ ὁποῖος ἔπαιρνε ὅλα κι ὅλα τρία νομίσματα τὸν χρόνον καὶ ὁ ὁποῖος

είχε γυναίκα και δύο παιδιά.

Όταν, λοιπόν, έφυγε ο ζητιάνος, ο υπηρέτης παίρνοντάς τον διακριτικά στο κατόπι, βγάζει από τον λαιμό του το σταυρουδάκι που φορούσε, που ήταν άσημενιο, και του το δίνει διαβεβαιώνοντάς τον ότι όλο το βίος του δεν περιλαμβάνει τίποτε άλλο, ούτε ένα κεράτι. Έγώ λοιπόν, κατά τύχη, ή μάλλον με θέλημα του φιλανθρώπου Θεού, συνέβη να παρατηρήσω τι είχε κάνει και ένιωσα κατάνυξη. Διηγήθηκα άμέσως το περιστατικό σ' αυτόν που καθό-

ταν δίπλα μου, κάποιον με το όνομα Μηνάς, έναν ένάρετο άνθρωπο με φόβο Θεού, ο οποίος είχε διατελέσει διαχειριστής των οικονομικών της αγιοτάτης Έκκλησίας της μεγάλης πόλης της Άλεξανδρείας επί πατριαρχίας του αοίδιμου και τρισμακάριστου Ίωάννη.

Αυτός, βλέποντάς με να έκπλήττομαι και να έπαινώ εκείνον που έκανε την έλεημοσύνη, μου είπε χαμογελώντας: *“Μην έκπλήττεσαι, γιατί από παράδοση και μαθητεία έγινε εργάτης αυτής της άρετης”*. Κι όταν εγώ του είπα, *“πώς έγινε αυτό; Για χάρη του Κυρίου, πές μου να ώφεληθώ!”*, εκείνος είπε: *“Ζούσε μαζί με τον τρισμακάριστο Πάπα μας τον Ίωάννη, και σαν γνήσιος γιός κληρονόμησε την άρετή του πατέρα του, ο οποίος του είπε μια μέρα: Ταπεινέ Ζαχαρία, γίνε έλεήμων και έχεις ύπόσχεση από τον Θεό, δι' έμοϋ του ταλαίπωρου, ότι ούτε όσο ζω, ούτε μετά τον θάνατό μου θα σε αφήσει στερημένον ο Θεός”*. Αυτό τηρεί μέχρι σήμερα ο υπηρέτης.

Πολλές λοιπόν εὐλογίες τοῦ στέλνει ὁ Θεός, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἀφήνει τίποτα ἀπ’ αὐτὲς, πού νὰ μὴν τίς προσφέρει στὸν πλησίον, σὲ σημεῖο πού σχεδὸν νὰ στερεῖ καὶ τὴν οἰκογένειά του. Πολλὲς φορές τὸν πέτυχαν κάποιοι νὰ λέει μὲ ἀγαλλίαση στὸν Θεό, ὅταν τοῦ στέλνει κάτι, “Ναί, ναί, νὰ δοῦμε ποιὸς θὰ νικήσει! Ἐσὺ νὰ μοῦ στέλνεις κι ἐγὼ νὰ σκορπίζω· μὰ εἶναι φανερό, Κύριε, ὅτι Ἐσὺ νικᾷς, ὁ πλούσιος καὶ χορηγὸς τῆς ζωῆς μας”. Τυχαίνει, κάποτε, νὰ μὴν ἔχει τίποτα ἐκείνη τῇ στιγμή νὰ δώσει σὲ κάποιον πού τοῦ ζητᾷ καὶ - λέω ἀλήθεια σὰν νὰ μιλῶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου - πάει θλιμμένος σὲ κάποιον ταβερνιάρη, ἢ ζαχαροπλάστη, ἢ κάποιον ἄλλο καὶ τοῦ λέει: “δείξε ἀγάπη, δῶσε μου ἓνα τριμίσι, γιατί πεινᾷ πολὺ ἡ οἰκογένειά μου καὶ σοῦ δουλεύω ἓναν ἢ καὶ δύο μῆνες, ὅπως θέλεις κι ὅπου θέλεις”. καὶ ἀφοῦ πάρει τὰ χρήματα τὰ δίνει στὸν φτωχὸ καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ δώσει τὸν λόγο του πὼς δὲν θὰ πεῖ τίποτα σὲ κανέναν».

Ὅταν λοιπὸν ὁ θεοσεβέστατος αὐτὸς Μηνᾶς ἀντιλήφθηκε ὅτι τὸν ἄκουγα σὰν ν’ ἄκουγα Εὐαγγέλιο, μοῦ λέει μὲ κατάνυξη: “Ἄχ, Δέσποτα, μ’ αὐτὸ ἐκπλήττεσαι; Τότε τί θὰ γινόταν ἂν πρόφτανες τὸν μακαριστὸ Πάπα!” Τοῦ λέω: “Τὶ παραπάνω θὰ ἔβλεπα τότε;” μοῦ εἶπε ὁ Μηνᾶς: “Πιστεψέ με, κατὰ παραχώρηση Θεοῦ, αὐτὸς μ’ ἔκανε πρεσβύτερο καὶ οἰκονόμο τῆς ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας καὶ εἶδα σ’ αὐτὸν ἔργα πού ὑπερβαίνουν σχεδὸν κάθε ἀνθρώπινη φύση. Καὶ ἂν καταδέχεσαι νὰ ἔρθεις σὲ μᾶς τοὺς δούλους σου νὰ μᾶς ἀγιάσεις σήμερα, θὰ σοῦ διηγηθῶ ἐκεῖνα ἀπὸ

ΓΛ
04

10

ΟΕΛΕΗ
N
ΜΩ

ΑΖΙΟΝ ΚΑΙ
ΕΝ
ΒΟΝ ΣΕΥΜΝ
ΣΕ ΕΥΛΟΓΩΝ
ΟΙ
ΣΕ ΑΙΝΩΝΣ
ΑΙ ΧΑΡΤΩΝ
ΕΝ
ΣΕ ΠΟΣΚΥΝ
ΕΝ ΠΤΕ ΤΟ Π
ΤΗΣ ΑΣ ΠΤΩ
ΣΧ

τά κατορθώματά του, πού ἐγώ ὁ ἴδιος εἶδα μέ τὰ μάτια μου”. Ἀφοῦ μοῦ εἶπε αὐτά, τόν ἔπιασα ἀπ’ τὸ χέρι καί τόν βοήθησα νά σηκωθεῖ. Καί παίρνοντάς με ἀπό κεῖ, μέ ὁδήγησε τότε στοῦ θεοφύλακτο σπίτι του.

Κι ἐπειδὴ θέλησε ἀμέσως νά μᾶς παραθέσει γεῦμα, τοῦ εἶπα: “Δέν εἶναι σωστό, κύριέ μου, ν’ ἀφήσουμε κατὰ μέρος τήν τροφή τῆς ψυχῆς καί νά ἀναπαύσουμε τὸ σῶμα πρὶν ἀπὸ τὴν ψυχή.

Καλύτερα ἄς λάβουμε πρῶτα τὴν ἀφθαρτὴ τροφή κι ἔπειτα ἄς δώσουμε καί στοῦ σῶμα αὐτὸ πού χρειάζεται”.

Ἀρχίζοντας λοιπὸν νά διηγεῖται ἀψευδῶς τὸν βίον τοῦ μακαρίου Ἰωάννη, λέει: “Τὸ πρῶτο καί ἐξαιρετὸ κατόρθωμά του εἶναι ὅτι ποτὲ δέν ὀρκίστηκε. Οὔτε τὸν ἄκουσε κανένας νά ὀρκίζεται ἀπὸ τότε πού χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, ὅπως ὅλοι μαρτύρησαν». Καί πρὸς ἐπιβεβαίωση ὅσων διηγήθηκε - τὸ λέω σὰν νά τὸ λέω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου- μοῦ παρουσίασε μάρτυρες πού ἀκόμα ζοῦσαν».

Ἀπὸ τὰ πιά πάνω φαίνεται ξεκάθαρα ποιὸς ἦταν ὁ Ἅγιος καί γιατί ἔλαβε τὸ ἐπώνυμο Ἐλεήμων. Δέν θά παραθέσουμε περισσότερα στοιχεῖα γιὰ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅποια μπορεῖ ὁ ἀναγνώστης νά βρεῖ σὲ ἐκδόσεις πού πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας μέ πλούσια καί ψυχωφελῆ στοιχεῖα, τὰ ὅποια καταγράφουν ὅλα ὅσα γνωρίζουμε γιὰ τὸν Ἅγιό μας. Ἐπίσης ὑπάρχουν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδρίων πού πραγματοποιήθηκαν μέ τὴν εὐκαιρία τῶν 1400

χρόνων από τήν κοίμησιν τοῦ Ἁγίου, στά ὅποια μπορεῖ ὁ ἀναγνώστης νά διαβάσει γιά τόν μεγάλο Ἐλεήμονα Ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐχοντας παράδειγμα τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Ἐλεήμονα ἀλλά καί τούς Ἁγίους μας γενικότερα, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας ἐφάρμοσε τό δικό του πολυδιάστατο πρόγραμμα, τό ὅποιο περιλαμβάνει τήν πνευματική ἐξύψωση τοῦ ποιμνίου του μέσα ἀπό διάφορες ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες, ὅπως θά διαπιστώσουμε στή συνέχεια, βοήθησαν καί βοηθοῦν πολύ στό πνευματικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας. Πέρα ἀπό τό πνευματικό καί ποιμαντικό ἔργο ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος φροντίζει καί γιά ἄλλους τομεῖς, πού συμβάλλουν στή στήριξη τοῦ ποιμνίου του, ὅπως τά κοινωνικά, περιβαλλοντικά καί πολιτιστικά ἔργα πού πραγματοποιεῖ ἡ Μητρόπολη Λεμεσοῦ, ἡ ὑγίης ψυχαγωγία τῶν νέων, οἱ διάφορες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις καί πολλά ἄλλα, τά ὅποια θά προβάσουμε στίς ἐπόμενες σελίδες τοῦ βιβλίου μας.

Ἡ κοίμησιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος κατά τό ἔτος 619 μ.Χ.

Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος

Ὁ Ἱερός ναός τοῦ Πολιούχου Ἁγίου μας βρίσκεται στή νοτιοδυτική τῆς πόλης τῆς Λεμεσοῦ. Οἰκοδομήθηκε τό 1967. Ὁ ναός εἶναι κτισμένος σέ ρυθμό τρίκλιτης σταυροειδοῦς βασιλικῆς μέ τροῦλο. Ἐσωτερικά χωρίζεται σέ τρία κλίτη. Τά ἐγκαίνιά του ἔγιναν στίς 23 Ἰουνίου 1968. Ἀπό τότε καί μέχρι σήμερα ὁ ναός συντηρήθηκε, ἀνακαινίστηκε καί ἐπεκτάθηκε. Τό 2016 ὁ ναός ἀνακαινίστηκε ἐκ βάθρων τόσο ἐσωτερικά ὅσο καί ἐξωτερικά, γεγονός πού χαροποίησε τούς ἐνορίτες, ἀλλά καί ὅλους τούς προσκυνητές πού τόν ἐπισκέπτονται. Πρέπει νά ἀναφέρουμε ὅτι ὁ ναός φέρει στό ἐσωτερικό ἐξαιρετικές τοιχογραφίες, πού χρονολογοῦνται ἀπό τό 2000 μέχρι καί τό 2018. Ἀπό τίς 10 Μαρτίου 2001 ὁ ναός φιλοξενεῖ μέρος τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

Ὁ Ἐπίσκοπος ὡς Ποιμένας καὶ Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι, σύμφωνα μὲ τὸν λόγο τοῦ Ἀπ. Παύλου (Α' Κορ. ιβ' 27) καὶ τῆ διδασκαλία τῶν θεοφόρων ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ μέλη ὅλοι ἐμεῖς, πὺν λάβαμε τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ Βάπτισμα. Κατὰ τὴ διατύπωση ἐνὸς συγχρόνου ἐκκλησιαστικοῦ Πατρός, τοῦ Ἀγ. Ἰουστίνου τοῦ ἐν Σερβίᾳ, ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς παρατεινόμενος σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες καὶ σὲ ὅλη τὴν αἰωνιότητα», ἀλλὰ «καὶ ὁ ἄνθρωπος “ἐκτεινόμενος” μαζὶ μὲ τὸν Θεάνθρωπο Χριστὸ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες καὶ σὲ ὅλη τὴν αἰωνιότητα». Εἶναι ἓνας ζωντανὸς θεανθρώπινος ὀργανισμὸς· ὁ Θεὸς σὲ κοινωνία μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὁ ἄνθρωπος σὲ κοινωνία μὲ τὸν Θεό.

Ὡς ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς (καὶ ὄχι μόνον θεῖος) ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὀργάνωση καὶ διοικητικὴ διάρθρωση, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὴν καθιστᾷ ἓναν κοσμικὸ ὀργανισμὸ ἀνάμεσα στοὺς τόσους ἄλλους τοῦ παρόντος κόσμου. Καὶ τοῦτο, γιατί Κεφαλὴ τῆς εἶναι, ὅπως εἶπαμε, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Ψυχὴ τῆς τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον «πάντα χορηγεῖ» καὶ «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας».

Βασικὸ κεφάλαιο τῆς ὅλης διοικητικῆς διάρθρωσης καὶ ὀργάνωσης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα ὁ θεσμὸς τοῦ Ἐπισκόπου. Τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα ἀποτελεῖ συνέχεια τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος. Ἐχει, ἐπομένως, τὴν ἀρχὴ του στὸν Κύριό μας

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξέλεξε τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἀνέθεσε συγκεκριμένες εὐθύνες καὶ συγκεκριμένα καθήκοντα. Οἱ ἐπίσκοποι εἶναι οἱ ἄμεσοι διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων. Στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα κάνουμε λόγο γιὰ τὴ λεγομένη ἀποστολικὴ διαδοχὴ, ἡ ὁποία νοεῖται ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς μετάδοση τῆς ἀποστολικῆς χάριτος καὶ αὐθεντίας ἀπὸ ἐπίσκοπο σὲ ἐπίσκοπο, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς διασφάλιση τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας διὰ τῶν ἐπισκόπων.

Ὁ κάθε ἐπίσκοπος εἶναι ἡ ὁρατὴ κεφαλὴ τῆς ἐπισκοπῆς του. Ὡς ὁρατὴ δὲ κεφαλὴ μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας εἶναι τύπος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ὡς τοῦ πάντων ἐπισκόπου, κατὰ τὴ διατύπωση τοῦ πρώτου μεγάλου πατρὸς καὶ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας ἱερομάρτυρος ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. Εἶναι «εἰς τόπον» καὶ «εἰς τύπον» Χριστοῦ. Ὅλοι ὀφείλουν, τονίζει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, νὰ ἀκολουθοῦν καὶ νὰ ὑπακούουν στὸν ἐπίσκοπο, ὅπως ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀκολουθεῖ καὶ ὑπακούει στὸν Θεὸ Πατέρα. «Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς Ἰησοῦς Χριστὸς τῷ Πατρὶ». Χωρὶς τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἄδεια τοῦ ἐπισκόπου τίποτα δὲν

μπορεῖ νὰ γίνει, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐνότητα μὲ τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπο ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴ μετοχὴ μας στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν κάποιος δὲν εὐρίσκεται σὲ κοινωνία μὲ τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπο, αὐτὸς δὲν εὐρίσκεται στὴν Ἐκκλησία, μᾶς ὑπενθυμίζει ἕνας ἄλλος μέγας ἐκκλησιαστικὸς πατέρας καὶ διδάσκαλος τῶν πρώτων αἰώνων, ὁ ἅγιος Κυπριανὸς Ἐπίσκοπος Καρθαγένης. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ὁ Ἐπίσκοπος ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ. Ἐξω ἀπὸ τὴν ἐνότητα μὲ τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπο ὑπάρχει τὸ σχίσμα καὶ ἄρα ἡ ἀπώλεια.

Τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, βεβαίως, δὲν εἶναι ἀξίωμα μὲ τὴν ἔννοια τῶν διαφόρων κοσμικῶν ἀξιωμάτων. Εἶναι ἢ κατ' ἐξοχὴν μορφή διακονίας στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου «εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος» (Μάρκ. 9, 34). Ὅπως ὁ πατέρας εἶναι ἔτοιμος νὰ θυσιάσει ἀκόμα καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ του γιὰ τὰ παιδιά του, ἔτσι καὶ ὁ ἐπίσκοπος ὡς πνευματικὸς πατέρας ὀφείλει νὰ εἶναι ἔτοιμος γιὰ κάθε θυσία, ἀκόμη καὶ τῆς ζωῆς του γιὰ τὰ πνευματικά του τέκνα, τὰ μέλη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας προΐσταται καὶ τῶν ὁποίων τὴ σωτηρία ὀρίστηκε νὰ διακονήσει.

Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ὁ πνευματικὸς πατέρας καὶ ποιμένας τοῦ ποιμνίου του, κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ Καλοῦ Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». (Ἰω. 10, 11). Φέρει, ὡς ἐκ τούτου, τὴν ὅλη εὐθύνη τῆς διαποιμάνσεως τοῦ ἐμπεπιστευμένου σ' αὐτὸν ποιμνίου.

Στὴν πρώτη Ἐκκλησία, στὴν ὁποία ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ἦταν ἀκόμη μικρός, ὁ ἐπίσκοπος ἦταν καὶ ὁ προεστὼς τῆς Εὐχαριστίας. Σὲ κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία ἐτελεῖτο μία Εὐχαριστία ὑπὸ τὸν ἕνα ἐπίσκοπο. Ὅταν, ὅμως, ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν αὐξήθηκε σημαντικά, τότε ἔγινε κατὰ κάποιον τρόπο μιᾶς μορφῆς ἀποκέντρωση καὶ ὀργανώθηκε σὲ κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία τὸ σύστημα τῶν ἐνοριῶν.

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος
κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Μητροπολιτικό Ναό
Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς*

Ἡ κάθε ἐνορία εἶναι ἕκτοτε μικρόκοσμος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας. Στὶς ἐνορίες, μὲ τὴν ἄδεια καὶ τὴν εὐλογία τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, προεστῶτες τῆς Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ πνευματικοὶ πατέρες καὶ ποιμένες καθίστανται οἱ ἱερεῖς (οἱ πρεσβύτεροι), ποὺ εἶναι τοιοῦτοτρόπως οἱ στενότεροι συνεργάτες τοῦ ἐπισκόπου. Ὁ ἐπίσκοπος, ὡστόσο, παραμένει ὁ κατ' ἐξοχὴν προεστὼς τῆς Εὐχαριστίας καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν πνευματικὸς πατέρας καὶ ποιμέ-

νας ὄλων τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι, ἐπίσης, ὁ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὅντας εἰς τόπον καὶ εἰς τύπον Χριστοῦ εἶναι φορέας ὄχι μόνο τοῦ ἀρχιερατικοῦ καὶ τοῦ βασιλικοῦ Του ἀξιώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ προφητικοῦ Του ἀξιώματος. Ὅφείλει, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ὅφείλει νὰ εἶναι φορέας τῆς καθολικῆς Παραδόσεως καὶ θεματοφύλακας τῆς ἀληθινῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός ὅτι σὲ κάθε Λειτουργία προσευχόμεστε γιὰ τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπό μας, ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ μᾶς τὸν χαρίζει κατὰ τὴν εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, «σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». Μὲ τὴν ἄδεια καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἐπισκόπου ὅλοι οἱ ἱερεῖς καθίστανται διδάσκαλοι τῶν πιστῶν, ὁ ἴδιος ὅμως παραμένει ὁ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος, ὁ ἔχων τὴν κύρια εὐθὺνη γιὰ τὴν κατήχηση καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὴν εὐθὺνη τῆς διαποιήμανσης κάθε ἐπισκοπῆς ἢ Μητροπόλεως ἔχει ὁ ἐκάστοτε Ἐπίσκοπος. Στὴ δική μας Μητρόπολη, τὴν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ, τὸ ἔργο αὐτὸ ἐπιτελεῖ σήμερα ὁ Ποιμενάρχης καὶ πνευματικὸς μας Πατέρας Μητροπολίτης κ. Ἀθανάσιος, μὲ βοηθὸ στό ἔργο του τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο.

Τό Μητροπολιτικό Μέγαρο

Ὁ Ποιμενάρχης καί Πνευματικός μας Πατέρας
Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς εὐδόκησε ἐδῶ καὶ εἰκοσιτρία χρόνια νὰ ἔχουμε ὡς ὀρατὴ κεφαλὴ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τῆς κατὰ Λεμεσὸν Ἐκκλησίας, ἕναν ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος εἶναι ὄντως διάδοχος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, πὺν ἀνέδειξε ἡ μητροπολιτικὴ μας ἐπαρχία· ἕναν ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος εἶναι ὄντως εἰς τόπον καὶ εἰς τύπον Χριστοῦ. Εὐρισκόμενος ὡς ἄριστος οἰακοστρόφος στὸ πηδάλιο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λεμεσοῦ γιὰ εἴκοσι καὶ πλέον χρόνια, δὲν σταμάτησε «νύκτα καὶ ἡμέραν» ὡς ἀληθινὸς ποιμένας καὶ ὡς πνευματικὸς πατέρας νὰ νοουθετεῖ «ἕναν ἕκαστον», νὰ στηρίζει, νὰ παρηγορεῖ, νὰ καθοδηγεῖ. Παρὰ τὸ ἐξαντλητικὸ του καθημερινὸ πρόγραμμα, ἀφιερώνει ὥρες ὀλόκληρες στὸ ἐξομολογητήριον, δίνοντας τὴ δυνατότητα σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους νὰ εὐρίσκουν ἀνάπαυση στὸ πετραχίλι του.

Πόσοι ἄνθρωποι ὄλ' αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν ἀναστήθηκαν ἀπὸ τὸν βουρκο τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀσφυκτικὴ θηλειὰ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἀπόγνωσης χάρις στὴ δικὴ του ἀγάπη, τὸ πατρικὸ του ἐνδιαφέρον καὶ τὸν ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ λόγο του!

Ἀλλά καί οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ χαίρονται καί καυχῶνται, γιατί τὸν νοιώθουν ὄχι σάν «δεσπότη», ἀλλὰ σάν πνευματικό τους πατέρα καί πνευματικό τους ὁδηγό, ὅπως καί ὁλος ὁ πιστὸς λαὸς τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ.

Ἡ ποιμαντική του μέριμνα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα εἶναι ὄντως συνεχῆς καί ἀδιάλειπτη. Τὸ ἴδιο, ὅμως, συνεχῆς καί ἀδιάλειπτη εἶναι καί ἡ κατηχητική καί διδακτική του μέριμνα, τόσο γιὰ τὸν πιστὸ λαὸ ὅσο καί γιὰ τοὺς ἱερεῖς. Πολὺ πρὶν ἐκλεγεῖ Μητροπολίτης Λεμεσοῦ, οἱ ὁμιλίες του (ἰδιαίτερα ἐκεῖνες πρὸς τοὺς νέους) ἀποτελοῦσαν ὕδωρ πού ξεδιψοῦσε τοὺς ἀνθρώπους, πού διψοῦν γιὰ λόγο Θεοῦ. Κι αὐτὲς οἱ ὁμιλίες συνεχίστηκαν καί πολλαπλασιάστηκαν μὲ τὴν ἐκλογή του ὡς Μητροπολίτου Λεμεσοῦ. Γιὰ εἰκοσιτρία τόσα χρόνια ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ φείδεται χρόνου καί μόχθου.

Ὡς ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ ἀμπελώνος τοῦ Κυρίου, διδάσκει καί κατηχεῖ συνεχῶς μὲ τὶς ὁμιλίες του, μὲ τὰ κηρύγματά του, μὲ τὶς ἐκπομπές του, μὲ τὸν πατρικό του λόγο, μὲ τὶς συμβουλές του. Ἰδιαίτερη εἶναι ἡ κατηχητική του μέριμνα γιὰ τοὺς ἱερεῖς μὲ τὶς ἱερατικές συνάξεις, πού συγκαλεῖ πολλές φορές κάθε χρόνο, καί οἱ ὁποῖες εἶναι ἰδιαίτερα ὠφέλιμες γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ καί γιὰ τὸ ποιμαντικὸ καί διδακτικὸ ἔργο στὶς ἐνορίες καί τὶς κοινότητες.

Ἀπὸ τὶς ὁμιλίες τοῦ Γέροντα στὴν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Πρὶν προβοῦμε στὴν παράθεση τοῦ ἔργου τοῦ Ἐπισκόπου μέσα στὴν Ἐκκλησία, εἶναι σωστό νά παρουσιάσουμε σέ γενικές γραμμές τὴν πορεία τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου καὶ ἀκολούθως τὸν ἐνθρονιστῆριο λόγο του, ὁ ὁποῖος ἔχει πάρα πολλά στοιχεῖα νά μᾶς δώσει, πού ἀφοροῦν ἄμεσα τὴν πορεία πού ὀφείλει νά ἀκολουθεῖ ὁ κάθε ἐπίσκοπος στὴ ζωὴ του.

Ἄν δοῦμε μέ προσοχὴ τό τί δήλωσε ὁ Πανιερώτατος στίς 14 Φεβρουαρίου 1999, θά διαπιστώσουμε ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτά τὰ ὁποῖα ἐξαγγέλθηκαν, ἔγιναν σέ πολύ μεγαλύτερο βαθμὸ μέ τη βοήθεια τοῦ Θεοῦ, γεγονός πού χαροποιεῖ ὅλους ἐμᾶς πού ζοῦμε σ' αὐτὴ τὴ Μητρόπολη, τὴν ὁποῖα ἀγίασαν τόσοι πολλοὶ ἅγιοι στο πέρασμα τῶν αἰῶνων.

Ὅταν ἀκόμη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α' ἦταν Μητροπολίτης Πάφου, ὁ π. Ἀθανάσιος εἶχε ὑπηρετήσῃ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πάφου ὑπὸ τὴν πνευματικὴ του καθοδήγηση, ἀρχικὰ ὡς λαϊκὸς καὶ ἀργότερα ὡς κληρικὸς. Τὸ 1991, κατὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α', στὸ Ἅγιον Ὄρος, Πρωτεπιστάτης τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἦταν ὁ π. Ἀθανάσιος, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸν ὑποδέχθηκε προσωπικά.

Ὁ Γέροντάς μας ὡς Πρωτεπιστάτης τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὄρους, μαζί μέ τὸν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Α'

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α΄, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἀγωνιοῦσε καὶ μεριμνοῦσε γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τοῦ ποιμνίου του, καὶ μέσα στὰ πλαίσια τῶν προσπαθειῶν ποὺ κατέβαλλε γιὰ τὴν ἀναζωογόνηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς στὸ νησί, ζήτησε ἀπὸ τὸν Γέροντα Ἰωσήφ νὰ ἐπιστρέψει στὴν Κύπρο ὁ π. Ἀθανάσιος, γιὰ νὰ συμβάλει καὶ αὐτὸς στὴν ἀνασύσταση τῶν ἱερῶν μας Μονῶν. Μὴ θέλοντας νὰ φανεῖ ἀπειθῆς στὴν πρόσκληση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Γέροντας Ἰωσήφ δέχθηκε τὴν εἰσήγηση καὶ ἔτσι ὁ π. Ἀθανάσιος ἐπέστρεψε καθ' ὑπακοὴν στὴν Κύπρο, μετὰ ἀπὸ δώδεκα χρόνια ἐγκαταβίωσης στὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ὁ π. Ἀθανάσιος μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Κύπρο τὸ 1992, ἐγκαταστάθηκε ἀρχικὰ στὴ Μονὴ τῶν Ἱερέων στὴν Πάφο μὲ συνοδεία τριῶν ἀδελφῶν, τοῦ ἤδη μακαριστοῦ ἡγουμένου Μαχαῖρᾶ Ἀρσενίου, τοῦ νῦν Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου καὶ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσαάκ.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας μὲ τὴ συνοδεία του στὴ Μονὴ τῶν Ἱερέων στὴν Πάφο. Διακρίνονται ὁ μακαριστὸς Ἀρσένιος καὶ οἱ πατέρες π. Ἰσαάκ (Πρωτοσυγκελλος τῆς Ι.Μ.Α.) καὶ ὁ π. Νικόλαος (Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος)

Παρέμειναν εκεί για περίπου ένα χρόνο και τὸν Νοέμβριο τοῦ 1993 κλήθηκαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ, ὅπου ὁ π. Ἀθανάσιος ἐνθρονίστηκε ἡγούμενος ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου στὶς 14 τοῦ ἰδίου μηνός. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶχε μεγάλες ἱστορικές διαστάσεις, καθ' ὅτι ἡ περίφημη Μονὴ Μαχαιρᾶ ἐπανδρώθηκε ξανά μὲ νέους μοναχοὺς καὶ ἐπαναλειτούργησε ὡς Κοινόβιο, ἐφαρμόζοντας καὶ πάλι μὲ ἀκρίβεια τὶς βασικὲς μοναστικὲς διατάξεις τοῦ κτίτορός της ὀσίου Νείλου, σὲ συνδυασμὸ μὲ κύριες διατάξεις ἀπὸ τὸ μοναστικὸ Τυπικὸ τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς τοῦ π. Ἀθανασίου στὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ ἡ ἀδελφότητα ἔφθασε νὰ ἀριθμεῖ 35 περίπου πατέρες. Γνωρίζοντας ἀπὸ τὴ δική του ἐμπειρία ὅτι μέσα στὴν πνευματικὴ παρακαταθήκη, πού ἔλαβε ἀπὸ τὸν Γέροντά του καὶ γενικώτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους Ἁγιορεῖτες πατέρες, βρίσκεται ἡ ἀσφαλὴς ὁδὸς γιὰ τὴν πραγμάτωση τῆς μοναχικῆς κλήσεως, ὁ π. Ἀθανάσιος ἀγωνίστηκε νὰ μεταδώσει στοὺς πατέρες τὴν πνευματικὴ αὐτὴ κληρονομιά. Στὸν ἀγώνα αὐτὸν ἀφιέρωσε ὅλες του τὶς δυνάμεις, μέχρι πού ἡ θεία Πρόνοια τὸν κάλεσε σὲ ἓνα νέο ἀκόμα πιὸ δύσκολο πνευματικὸ στάδιο. Τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1999 ἐξελέγη Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καὶ ἔτσι ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψει τὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ, ὄχι ὅμως καὶ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τῆς ἀδελφότητος.

Ἀπὸ τὴ χειροτονία τοῦ Ποιμενάρχου μας εἰς Ἐπίσκοπον

Ἄξιος!!!

Ἀπό τή χειροτονία τοῦ Ποιμενάρχου μας εἰς Ἐπίσκοπον

Σκηνές από την ύποδοχή του Ποιμενάρχου μας στη Λεμεσό

Ὁ Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Πανιερωτάτου
Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου,
πού ἐκφωνήθηκε στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ
Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς,
στὶς 14 Φεβρουαρίου 1999

«Καί νῦν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας σε, Ἰακώβ, ὁ πλάσας σε Ἰσραήλ· μή φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην σε· ἐκάλεσά σε τό ὄνομά σου, ἐμός εἶ σύ. Καί ἐάν διαβαίνης δι' ὕδατος, μετά σοῦ εἰμι, καί ποταμοί οὐ συγκλύσουσί σε· καί ἐάν διέλθης διά πυρός, οὐ μή κατακαῖς, φλόξ οὐ μή κατακαύσει σε· ὅτι ἐγώ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραήλ ὁ σώζων σε. Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καί ἐγώ σε ἠγάπησα, καί δώσω ἀνθρώπους πολλούς ὑπέρ σοῦ καί ἄρχοντας ὑπέρ τῆς κεφαλῆς σου. Μή φοβοῦ, ὅτι μετά σοῦ εἰμι».
(Ἑσαΐας 43, 1-4).

Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου

Μετά συντετριμμένης καρδίας ἐκ τῶν ἀναμίκτων συναισθημάτων χαρᾶς καὶ λύπης, θάρρους καὶ φόβου, ζωῆς καὶ θανάτου, ἀναβαίνω ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τὰς βαθμίδας τοῦ Ἱεροῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, ἐκλεγείς ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς ἰδίους μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὡς νέος Ἐπίσκοπος καὶ πατέρας σας. Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ὡς πρέπει χριστιανοῖς μέ ὑποδέχεσθε, ἀλλὰ ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν οὐσίαν τῆς παραδόσεώς μας, βαστάζων εἰς τὰς ἀδυνατάς μου τὸν Τίμιον Σταυρόν, τὸ Σύμβολον αὐτόν τῆς πίστεως καὶ πορείας μου, τῆς ἀρχομένης ἀπὸ σήμερον ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς μαρτυρίας μου.

Ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς ὄχι ὡς ἄρχων κοσμικός μετὰ φαντασίας καὶ δυνάμεως ἀλλὰ ὡς δοῦλος ἀληθινός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἀποθάνει ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ. Ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς ὑποτασσόμενος εἰς τὸ Πανάγιον Αὐτοῦ θέλημα καὶ παραδίδω τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὴν διακονίαν σας. Ἀπ' αὐτὴν τὴν ὥραν γνωρίζω καὶ ἀποδέχομαι ὅτι “οὐκέτι ἑμαυτῷ ζῶ”, ἀλλὰ ἐσεῖς θὰ εἴσθε ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον μου, ἡ χαρὰ καὶ ὁ στέφανός μου.

Ἔρχομαι ἀδελφοί μου πρὸς ἐσᾶς ὡς ἔσχατος διάκονος τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ σωτηρίας σας, καὶ ἀλλοίμονον ἐάν φανῶ ἀνάξιος αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς μου. Δέν κρύπτω τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγωνίαν μου, ἀλλὰ παραδόξως τὰ ἀνθρώπινα αὐτὰ συναισθήματα τῆς μικρῆς καρδίας μου σβήνουν ἐνώπιον τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας. Φράττω τὸ στόμα μου καὶ τρέμω κύπτων τὴν κεφαλὴν μου ἀκούων τὸν ἴδιον τὸν Κύριον ὡς ποτε πρὸς Πέτρον ἐρωτῶντά με· “Ἐπίσκοπε Ἀθανάσιε, φιλεῖς με καὶ ἀγαπᾶς με;” καὶ αὐθορμήτως τὴν καρδίαν μου νά ἀπαντᾷ· “Ναί Κύριε, Σὺ πάντα οἶδας, Σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ Σε”, καὶ πάλιν ὁ Κύριος· “εἰ ἀγαπᾶς με, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου καὶ βόσκει τὰ ἀρνία μου”.

Πρός αὐτόν τόν λόγον τοῦ Κυρίου τίς δύναται ἀντιστῆναι; Ἐχω συμμαρτυροῦσαν τήν συνείδησίν μου ἀδελφοί μου, ὅτι οὐδέποτε ἐπεθύμησα ἢ ἐπεδίωξα τήν θέσιν ταύτην, οὐδέ πρὸς οὐδένα προσέ-
τρεξα καί ἀνθρωπίνην βοήθειαν ἐξεζήτησα, ἀλλ' ἀφήσας τὰ πάντα ἐν χειρὶ Θεοῦ, μετὰ σιωπῆς καί προσευχῆς ἐγκατέλιπον τόν ἑαυτόν μου εἰς τό θέλημα τοῦ Κυρίου, ἐκφραζόμενον διὰ τῆς ἐλευθέρας προτιμήσεως κλήρου καί λαοῦ, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου. “Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν οὕτω καί ἐγένετο. Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος”.

Παιδιόθεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρισκόμενος, γνωρίζω πολύ καλά τό βάρος τῆς ἀποστολῆς μου καί τό φορτίον τῆς ἐπισκοπικῆς θέσεώς μου. Οἱ ἀνάγκες πολλές καί οἱ χρόνοι δύσκολοι, ὁ λαός τοῦ Θεοῦ χιλιάδες πολλές καί οἱ ποιμένες ἐλάχιστοι. Οἱ κρίνοντες καί κατακρίνοντες πολλοί καί πρόθυμοι ἀλλ' οἱ βοηθοῦντες ὀλίγοι καί ἀδύνατοι. Ὅπου κι ἂν κοιτάξει κανεῖς, τὰ πάντα χρῆζουν φροντίδας καί μέριμνας. “Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν.” Πορευόμεθα εἰς τόν δρόμον μας “ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν” καί παρ' αὐτοῦ ἀναμένομεν τήν ἀκαταμάχητον δύναμιν καί βοήθειαν εἰς τό πολύμοχθον ἔργον μας.

Χάριτι Θεοῦ, ἀρχόμενος σήμερον τήν δύσβατον ἐπισκοπικήν πορείαν μου, ὅση μοί δύναμις θά προσπαθήσω ὑπέρ τῆς κατά πάντα ἐξυψώσεως καί βελτιώσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως. Ἀγαπῶ καί εὐλαβοῦμαι βαθύτατα τούς σεπτούς καί σεβασμίους κληρικούς μας, ὅλους ἀνεξαιρέτως, οἱ ὅποιοι βαστάζουν τό βάρος τῆς ἀποστολῆς καί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς ὤμους τους καί κατανοῶ τίς πολλές ἀνάγκες καί τίς δυσκολίες τους. Ὁμολογῶ ὅτι ἕνας ἀπό τούς κυριώτερους λόγους πού μέ ἔπεισαν νά ἀποδεχθῶ τήν θέσιν αὐτήν, εἶναι καί ἡ σφοδρῆ ἐπιθυμία μου νά βοηθήσω πάση θυσίᾳ τούς Ἱερεῖς μας, πού τόσο κοπιάζουν καί τόσα προσφέρουν

καθημερινά στὸν λαό μας. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ πατέρας τους καὶ παρακαλῶ νὰ προσεύχονται καὶ γιὰ μένα στὸ δύσκολο ἔργο μου, κι ἐγὼ πάντοτε καὶ καθημερινά θά προσεύχομαι γι' αὐτούς καὶ θά τοὺς δίδω τὴν ἀγάπην καὶ συμπάραστασή μου. Τὰ προβλήματα τους θά εἶναι προβλήματα μου, ἡ θλίψη τους θλίψη μου καὶ ἡ χαρὰ τους χαρὰ μου. Οἱ Ἱερεῖς θά εἶναι καὶ γιὰ μένα οἱ πατέρες μου, οἱ ἀδελφοί μου, τὰ παιδιά μου, οἱ φίλοι μου, τὰ στηρίγματα μου καὶ οἱ συμπαραστάτες μου.

Τὰ Ἱερά Μοναστήρια μας, πού δόξα τῷ Θεῷ ὑπάρχουν ἀρκετά στὴν Μητροπολιτικὴ Περιφέρειά μας, ἀποτελοῦν τοὺς πνεύμονες τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν πρώτη γραμμὴ τῆς νοητῆς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ παρατάξεως καὶ μάχης. Μοναχός ὢν καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, θά εἶμαι πάντοτε κοντά τους σέ ὅ,τι χρειασθοῦν τὴν βοήθειά μου, καὶ θά ἀποτελοῦν τό ἐκλεκτότερο στολίδι καὶ κόσμημα τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἡ προσφορά τοῦ μοναχισμοῦ στὴν Κύπρο μας εἶναι ἀνυπολόγιστη καὶ ἀνεκτίμητη καὶ καυχώμεθα ἐν Κυρίῳ γιὰ τὴν γνησιότητα τοῦ μοναχικοῦ ἥθους καὶ τὴν πατερικὴ παράδοση, πού διαφύλαξαν μέχρι σήμερα τὰ Ἱερά τῆς πατρίδος μας μοναστήρια, ἀνδρῶα καὶ γυναικεῖα, πού κι ἐμεῖς στίς ἀγιασμένες αὐλές τους γεννηθήκαμε ἐν Χριστῷ καὶ ἀνδρωθήκαμε καὶ εἶδαμε ἀληθῶς τί ἐστὶ μοναχός καὶ τί Ἐκκλησία Ὀρθόδοξος καὶ τί χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐν ἀληθείᾳ τὸν ἄνθρωπον σώζουσα καὶ ἀγιάζουσα.

Οἱ ἐνορίες μας εἶναι τό κέντρο τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως τῆς κατὰ τόπους Ἐκκλησίας μας, καὶ πάση δυνάμει πρέπει νὰ προσφέρουν στὸν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ τό καταφύγιο καὶ τό λιμάνι στὸν καθημερινό ἀγῶνα του. Μεγάλο βάρος θά δοθῇ στὴν λειτουργικὴ ζωὴ καὶ παράδοση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, πού μυσταγωγεῖ τὸν ἄνθρωπο στοὺς πάμφωτους χώρους τῶν ἀκτίστων δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πιστοὶ στὴν παράδοσή μας, στὸ ἥθος καὶ στὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὀφείλουμε νὰ προσέξωμε καὶ τὴν παραμικρὴ

ἐλάχιστη λεπτομέρεια στους Ἱερούς ναούς μας, ὥστε ἡ παρουσία τους μέσα στήν μεγάλη καί πολυάριθμη πόλη μας, νά ἐνθυμίζει τόν Θεόν τῆς Χάριτος καί τῆς Εἰρήνης στόν κουρασμένο συνάνθρωπό μας, καί νά εἶναι τόποι πού οἱ Χριστιανοί μας νά ποθοῦν νά τρέξουν, γιά νά προσευχηθοῦν καί νά παρηγορηθοῦν στόν ἀγῶνα τους.

Ἡ ἐνορία πρέπει νά εἶναι τό κέντρο τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί δράσης μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρεσβύτερο καί τούς βοηθούς του στό ἔργο αὐτό. Ἡ κατήχησις τῶν νέων, τῶν παιδιῶν καί τῶν μεγάλων πρέπει νά γίνεται συστηματικά μέ γνώμονα πάντοτε τήν πατερική ὀρθόδοξη παράδοση καί διδασκαλία καί νά ἀποπνέει τό ἄρωμα τῆς πατροπαράδοτης εὐσέβειας, ὥστε νά συνδέονται οἱ νέοι μέ τήν παράδοσή μας καί νά ἀνακαλύψουν τήν ὠραιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τόν πλοῦτο κάθε γωνιάς καί τόπου τῆς Ἑλληνικῆς καί Ὁρθόδοξης Κύπρου μας, καί νά γευθοῦν πρακτικά τό ὑπέροχο μεγαλεῖο τῆς πονεμένης Ρωμοσύνης μας.

Οί πολυποίκιλες αἱρέσεις πού δροῦν εἰς βάρος τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας, πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν σωστά ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Ἡ ὀρθή βίωση τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεώς μας καί ἡ ὀρθή κατήχηση καί προβολή τῆς ἀληθινῆς ἀγιοπνευματικῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας μας διά τῶν ἀπ' αἰώνων Ἁγίων της μέχρι τίς μέρες μας, εἶναι τό κυριώτερο ἀμυντικό ὄπλο στήν λαίλαπα αὐτή τῶν αἱρέσεων, πού κατακλύζει κυριολεκτικά τήν πόλη μας. Μέ πολύ πόνο καί ἀγάπη καί τραυματισμό ψυχῆς πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε τούς παρασυρθέντας ἀδελφούς μας καί μέ προσευχή καί νηστεία καί ὀρθή γνώση καί χρήση τῶν Γραφῶν νά προσπαθήσουμε νά τούς ἐλευθερώσουμε ἀπό τήν φοβερή πλάνη τῆς ἀρνησιχρίστου αἱρέσεως. Εἰδικό γραφεῖο μέ εἰδικά ἐκπαιδευμένους κληρικούς καί λαϊκούς τῇ συνεργασίᾳ ἄλλων παρομοίων ἀξιεπαίνων προσπαθειῶν πρέπει νά συσταθεῖ, ὥστε νά προλάβουμε τήν ἐξάπλωση περαιτέρω τοῦ κακοῦ μικροβίου τῶν διαφόρων αἱρέσεων, καί νά διαφυλάξουμε τό λογικό χριστεπώνυμο ποιμνιό μας.

Ἰδιαίτερη προσοχή καί πολλή πατρική ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί ἐνδιαφέρον πρέπει νά ὑπάρχει γιά τούς νέους μας, πού εἶναι τόσο καλοί κι εὐγενικοί σήμερα καί μέ τήν διακρίνουσα εἰλικρίνειά τους ψάχνουν γνήσια καί ὁμορφα νά ἀνακαλύψουν τόν Θεό Πατέρα τους. Ἀλλοίμονον, ἐάν ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία φανοῦμε ἀνάξιοι τῆς ἀποστολῆς μας καί ἀπογοητεύσουμε τούς νέους μας, τά παιδιά μας στίς προσδοκίες τους. Ὑπόσχομαι τήν ἀπόλυτη συμπαράσταση καί τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη μου καί τήν πάση θυσίᾳ βοήθειά μου. Ἐπιθυμῶ ἡ Ἱερά Μητρόπολις νά καταστεῖ τό σπίτι τῶν νέων μας, ὁ τόπος ὁ πατρικός καί οἰκεῖος τους, καί ὁ ἐπίσκοπος ὁ καλός πατέρας καί ἀδελφός τους. Ἀνά πᾶσαν στιγμήν καί ὥραν μποροῦν νά ἔρχονται κοντά μας, νά ἀκοῦμε τά παράπονα καί τά προβλήματα τους καί παρακαλῶ τόν Θεό νά μέ ἀξιώσει νά κάνω ὅ,τι μπορῶ, νά δαπανηθῶ ὀλόκληρος γιά τήν ἀγάπη τους καί γιά τήν ἐν Χριστῷ προκοπή

τους, γιατί είναι καλά παιδιά οί νέοι μας καί άξιζουν κάθε κόπο καί κάθε θυσία από μέρους μας.

Άλλά καί κάθε ηλικία είναι μέρος τής Έκκλησίας μας. Τά μικρά παιδάκια, οί έφηβοι, οί νέοι, οί νεόνυμφοι, οί ώριμοι, οί μεσήλικες, καί οί γέροντες έχουν ανάγκη τήν στοργή καί παρηγοριά καί συμπαράσταση τής Έκκλησίας μας.

Έκτός από τήν πνευματική ένίσχυση καί παρηγοριά τών συνανθρώπων μας δέν είναι δυνατόν νά κλείσουμε τά μάτια μας μπροστά στά ποικίλα άλλα καθημερινά βιοτικά προβλήματα καί άδιέξοδά τους. Γι' αυτό παρόντες θά είμεθα πάντοτε καί σέ όλες τίς δυσκολίες τους καί μέ τήν αναδιάρθρωση καί αναζωπύρωση τών φιλοπτώχων δραστηριοτήτων μας, πιστεύω νά είμεθα σέ θέση νά συνδράμουμε ει δυνατόν όλους τούς έμπερίστατους άδελφούς μας. Εύχής έργον θά είναι, εάν ή Μητρόπολις μας καταφέρει, παρά τά πολλά δικά της οικονομικά προβλήματα, μέ τήν βοήθεια όλων νά γίνει τόπος ανακούφισης τών πασχόντων άδελφών μας.

Ίδιαίτερη φροντίδα πρέπει επίσης νά καταβληθει στό θέμα τής σωστής άγωγής καί εκπαιδύσεως ικανών κληρικών, ώστε νά μπορούν νά αντιμετωπίζουν τά οικογενειακά προβλήματα, κυρίως τά πολλά δυστυχώς διαζύγια, όχι μέ τρόπο νομικό καί δικανικό, αλλά μέ τρόπο ποιμαντικό καί πόνο καί αγάπη πολλή, ώστε νά στηρίξουμε τήν οίκογένεια, πού είναι τό υγιές κύτταρο τής κοινωνίας μας, καί σήμερα δυστυχώς τόσο κλυδωνίζεται μέ θύματα σχεδόν πάντοτε τά παιδιά μας. Ο τίμιος γάμος καί ή υγιής οίκογένεια πρέπει πολύ νά προσεχθούν, γιατί όταν λειτουργούν σωστά παράγουν καί υγιείς ανθρώπους καί υγιή κοινωνία κατά συνέπειαν.

Η Αγία Όρθόδοξη Έκκλησία μας άγκαλιάζει όλόκληρον τόν άνθρωπον καί σάν φιλόστοργη μητέρα θεραπεύει τήν πεπτωκυϊαν ύπαρξίν του, προσφέροντας τόν Χριστόν ως τήν μόνη έλπίδα καί άνάπαυσή του καί δέν ενεργεί μονοφυστικώς άλλ'όρθοδόξως, μή

παραβλέπouσα τίς πολλές καθημερινές καί βιοτικές ανάγκες καί δυσκολίες του. Γι' αυτό παντοῦ καί πάντοτε σέ ὅλες τίς περιστάσεις ἡ Ἐκκλησία δίδει τό παρόν της βοηθοῦσα καί στηρίζουσα τά τέκνα της.

Τό ἐθνικό πρόβλημα τῆς Κύπρου ἀπασχολεῖ καί τραυματίζει τόν λαό μας, καί ἡ Ἐκκλησία μας πάντοτε εὐρίσκεται καί θά εὐρίσκεται μαζί του στόν ἀγῶνα γιά τήν ἐλευθερία καί δικαίωση τῆς πατρίδος μας. Δέν μπορούμε νά ἀρνηθοῦμε τήν ταυτότητά μας, οὔτε νά πρὸδώσουμε τά ἱερά καί ὄσια μας, τούς τόπους μας καί τά χωριά μας, τούς τάφους τῶν πατέρων μας καί τίς βεβηλωμένες ἐκκλησίες μας. Τό ἐθνικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας ἄρχεται ἀπό τήν ὅλην καλλιέργειαν καί ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό κάθε εἶδος πάθους καί δουλείας, ὥστε ἔχοντας ἐλεύθερους καί ὄριμους πολίτες νά μπορέσουμε νά ἐλευθερώσουμε τόν τόπο μας καί νά ἀξιοποιήσουμε σωστά τήν ἐλευθερία μας.

Πολλά μποροῦν νά εἰπωθοῦν καί πολλά πρέπει νά γίνουν, ἀλλ' ἄς μὴν ἐπεκτείνουμε τά λόγια μας καί ἄς προχωρήσουμε ἀπό σήμερα μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στήν ὑλοποίηση ὅσων ἔχουμε καθημερινά μπροστά μας.

Σ' αὐτό τό ἔργο ὁ Ἐπίσκοπος δέν μπορεῖ νά εἶναι μόνος. Δέν θά κάνει τίποτα. Ἔχει ἀνάγκη ἀπό συμβουλές, ἀπό βοήθεια, ἀπό συμπάρασταση καί κατανόηση, ἀπό ἀγάπη καί στήριξη καί κυρίως ἀπό πολλή προσευχή καί θεία ἐνίσχυση. Γι' αὐτό παρακαλῶ τούς πάντας νά τρέξουν μέ προθυμία νά βοηθήσουν ἕκαστος ὅπου δύναται. Δέν ἔχουμε τήν πολυτέλεια νά κόβουμε καί νά πετᾶμε, ἀλλά γιά ὅλους ὑπάρχει χῶρος ἀρωγῆς καί βοήθειας στό ἔργο τῆς μητέρας Ἐκκλησίας μας.

Τίς Ἀρχές τῆς πόλεως χαιρετίζω μέ τιμή καί ἀγάπη καί προσδοκῶ στήν καλή συνεργασία μας γιά τό καλό τῆς πόλης καί ἐπαρχίας μας. Εἶμαι ἔτοιμος νά δεχθῶ τήν πολύτιμη πείρα καί τίς γνώσεις τους καί

τήν βοήθειά τους στό ἔργο τῆς Μητροπόλεως καί τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ συνένωσις ὅλων τῶν τοπικῶν δυνάμεων ἀσφαλῶς θά ἀποφέρει μεγαλύτερο ἀποτέλεσμα καί ὠφέλεια στόν τόπο μας.

Τελειώνοντας εὐχαριστῶ ὅλους γιά τήν τιμὴν καί ἀγάπην καί συμπαράστασιν πρὸς τήν ἐλαχιστότητά μου. Τούς ἀγίους Ἀρχιερεῖς πού ἐκοπίασαν γιά νά εἶναι στήν ἐνθρόνισή μου καί νά μέ ἐνδυναμώσουν μέ τίς εὐχές καί τήν παρουσίαν τους· τούς ἀγίους καθηγουμένους καί τὰς ἡγουμένας τόσον τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Κύπρου ὅσον καί ἐξ Ἑλλάδος καί ἰδιαίτερος τούς ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἡγουμένους καί ἀντιπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τούς λοιπούς πατέρας καί ἀδελφούς ἐν Κυρίῳ. Εὐχαριστῶ καί τούς ἐξ Ἑλλάδος ἀγαπητούς ἀδελφούς, πού ἦλθαν νά μᾶς τιμήσουν μέ τήν παρουσίαν τους. Ἰδιαίτερα εὐχαριστῶ τόν κύριον Δήμαρχον καί τίς Ἀρχές τῆς πόλεως γιά τήν σωστή καί θερμὴ ὑποδοχή, πού ἐπεφύλαξαν στό πρόσωπό μου ὡς τοῦ νέου ἐπισκόπου τους. Τούς εὐλαβεῖς καί πολυαγαπητούς μου κληρικούς εὐχαριστῶ θερμά γιά τήν παρουσία τους, καί τόν εὐλογημένον καί περιούσιον τοῦ Κυρίου λαόν τῆς Λεμεσοῦ ὑπερευχαριστῶ γιά τήν τιμὴν καί ἀγάπην καί τήν θερμὴ ὑποδοχή, πού ἐπεφύλαξαν πρὸς τήν ἀναξιοτητά μου.

Δέν θέλω νά ἀποκρύψω καί τήν μεγάλη μου συγκίνηση καί τόν θαυμασμό τῶν ἀφάτων τοῦ Θεοῦ βουλῶν, καθ' ὅτι σ' αὐτόν τόν Ἱερὸν ναόν τῆς Παντανάσσης γιά πρώτη φορά σέ ἡλικία ἑνδεκα ἐτῶν ἔκανα τήν πρώτη μου ἐξομολόγηση καί αἰσθάνθηκε ἡ παιδική τότε ψυχὴ μου τήν Χάριν τῆς Πατρικῆς ἀγάπης καί εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας. Ἀλλὰ καί γιατί καί τίς μοναχικὲς μου ὑποσχέσεις καί τήν πρώτη μου μετάνοια τὴν ἔθεσα ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παντανάσσης Παναγίας στό Ἅγιον Ὄρος, πού στό ἴδιο ὄνομα τιμᾶται καί αὐτός ὁ Ἱερὸς Μητροπολιτικὸς ναὸς πού ἐνθρονίζομαι σήμερα, καί πού ἐνθυμίζει τίς μοναχικὲς ὑποσχέσεις μου.

Γι' αυτό αισθάνομαι τήν ανάγκη σ' αὐτή τήν ἱερή καί ἐπίσημη ὥρα νά δώσω καί πάλιν τήν ὑπόσχεση ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅτι τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, κάτω ἀπό τά βαρῦτιμα καί χρυσά ἀρχιερατικά ἄμφια καί τούς τίτλους τοῦ ἀξιώματος, ἐπιθυμῶ καί ὀφείλω νά παραμείνω ὁ ἐλάχιστος ἀγιορείτης μοναχός Ἀθανάσιος. Ὅπως πτωχός καί ἀκτῆμων ἔρχομαι σήμερα κοντά σας, μή ἔχων τίποτα ὑλικό στόν κόσμον αὐτόν, οὐδέ μίαν δραχμὴν δική μου, ἔτσι πτωχός καί ἀκτῆμων καί ἄσχετος νά παραμείνω μέχρι ἐσχάτης μου πνοῆς, ὅπου κι ἂν βρεθῶ στό πέρασμα τῆς ματαιίας ἐπίγειας ζωῆς μου, καί ἀξιωθῶ τοιοῦτοτρόπως τῆς καλῆς ἀπολογίας ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως καί ἀκούσω τῆς μακαρίας φωνῆς Του “εἴσελθε δοῦλε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου”.

Κλείνω τόν λόγον μου ἀδελφοί μου, ζητώντας τίς προσευχές σας καί τήν βοήθειάν σας στόν δύσκολο δρόμο μου καί δίδω κι ἐγώ πρὸς ἐσᾶς τήν πτωχήν ἀλλά πατρικήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη μου καί μέριμνάν μου, ὥστε ὅλοι νά ἀξιωθοῦμεν τῆς αἰωνίου βασιλείας τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας, δι' εὐχῶν καί πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί πάντων τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν Γερόντων ἡμῶν. Ἀμήν.

“Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ, καί ἴδε καί ἐπίσκεψαι τήν ἄμπελον ταύτην καί κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου”.

Ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τόπον καί τύπον Χριστοῦ

Ὁ Ἐπίσκοπος κάθε Ἐκκλησίας, ὅπως ἀναφέρει ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ, ἀνεξαρτήτως ποιός εἶναι, βρίσκεται εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ τόπος πού παλαιότερα στεκόταν ὁ Ἐπίσκοπος δέν εἶναι ὁ τόπος πού στέκεται σήμερα ἔξω. Παλαιότερα, καί αὐτή εἶναι ἡ σωστή τάξις, στεκόταν πίσω ἀπό τήν ἀγία τράπεζα, στό λεγόμενο σύνθρονο, καί ἔβλεπε ὅλους τούς πιστούς. Γι' αὐτό λέγεται καί Ἐπίσκοπος, ἐπισκοπεῖ ὅλη τήν Ἐκκλησία.

Ὁ ρόλος τοῦ Ἐπισκόπου δέν εἶναι ρόλος κοσμικός καί θέση ἐξουσίας, τονίζει ὁ γέροντας Ἀθανάσιος, δέν εἶναι θέση πού προσδοκεῖ ἐπαίνους καί δόξες κοσμικές. Εἶναι ἕνας σταυρός, τόν ὁποῖο καλεῖται νά σηκώσει καί νά βαδίσει τόν δρόμο, στόν ὁποῖο τόν ἔταξε ὁ Θεός. Γι' αὐτό ὀφείλουμε ὅλοι μας νά συνδράμουμε τόν Ἐπίσκοπό μας μέσα ἀπό τίς προσευχές μας. Αὐτό ἐξάλλου τονίζουν καί οἱ ἱεροί κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐνα ἀπό τά βασικότερα αἰτήματα τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τόν Θεό πρέπει, ὅπως σημειώνει ὁ Πανιερώτατος, νά εἶναι καί ἡ προσευχή γιά τόν Ἐπίσκοπο. Γιατί εἶναι ἀνάγκη νά προσευχόμαστε γιά τόν Ἐπίσκοπό μας; Πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι σημαντικό νά προσευχόμαστε γι' αὐτόν, διότι ἡ ἀναφορά τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἐπισκόπου δηλώνει τήν κανονικότητα τοῦ μυστηρίου πού ἐπιτελεῖται.

Οἱ χριστιανοί σύμφωνα μέ τούς ἱερούς κανόνες ἀλλά καί τούς ἀποστόλους, ὀφείλουν νά ἀκούουν τούς Ἐπισκόπους καί τούς ἡγουμένους καί νά μήν τούς φέρνουν προσκόμματα. Νά ὑπακούουν, βέβαια, στίς ἐντολές πού εἶναι κατά Θεόν δεδομένες. Πρέπει νά ἀνα-

φέρουμε και να τονίσουμε ότι τά έργα του Θεού δέν γίνονται μέ εύκολία αλλά μέ έξαντλητική ύπομονή και δυσκολία.

Ο Έπίσκοπος έχει να αντιμετώπισει σκάνδαλα, πειρασμούς, θλίψεις, άπογοητεύσεις, προβλήματα, τλαιπωρίες φανερές και κρυφές, πού είναι ή καθημερινότητα τής Έκκλησίας. Γι' αυτό τόν λόγο ή Έκκλησία προσεύχεται για τούς Έπισκόπους της. Γι' αυτό και έμεις όλοι πρέπει να προσευχόμαστε και να μήν κατακρίνουμε κανένα Έπίσκοπο.

Ο κλήρος γενικότερα και ό Έπίσκοπος ιδιαίτερα έχουν μεγάλη ανάγκη τίς προσευχές τών ανθρώπων, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν σ' αυτή τή διακονία, πού τούς έταξε ό Χριστός και ή Έκκλησία Του.

Χαρακτηριστική είναι ή προτροπή του Άγίου Ίγνατίου του Θεοφόρου προς τούς πιστούς τής Έφέσου και κατ' έπέκταση σέ όλους τούς χριστιανούς να ύπακούουν στον Έπίσκοπό τους και γενικά στους ιερείς τής Έκκλησίας μας: «ύποτασσόμενοι τῷ έπισκόπῳ και τῷ πρεσβυτερίῳ, γιατί ό Έπίσκοπος στήν Έκκλησία είναι εις τύπον Χριστοῦ».

Αυτά τά έλάχιστα πού προβάλαμε είναι αρκετά, για να μάς τονίσουν τό έργο του Έπισκόπου στήν Έκκλησία αλλά και τόν δικό μας ρόλο, πού δέν είναι άλλος από τό να προσευχόμαστε στον Θεό να δίνει φώτιση στον Έπίσκοπό μας να όρθοτομεί τόν λόγο του Θεού.

Τό Ποιμαντικό - Πνευματικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Μετά τὴν παράθεση τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἔργου στὴν Ἐκκλησία θά δοῦμε καί τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ στὴν τοπική ἐκκλησία ὁ πνευματικός μας Πατέρας καί Ποιμενάρχης, Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Ἐμπνευσμένος ὁ Γέροντάς μας ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς πόλεώς μας, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, βάδισε στά δικά του βήματα ἐνισχύοντας τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός, μέ πολλά καί σημαντικά ἔργα τὰ ὁποῖα ἔγιναν καί συνεχίζουν νά γίνονται πρὸς δόξαν Θεοῦ ἀλλὰ καί πρὸς ἐνίσχυση πνευματικῆ καί ὕλικῆ τοῦ ποιμνίου τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ Ἡ ἐκλογή νέων Ἐπισκόπων

Ἀπό τή χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου, στόν ἱερό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς, τήν 10ην Ἰουνίου 2007

Ἐνα σημαντικό γεγονός τό ὁποῖο συνέβαλε καί συμβάλλει στήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν πιστῶν εἶναι καί ἡ χειροτονία δυό νέων ἐπισκόπων ἀπό τίς τάξεις τοῦ κλήρου καί τῶν μοναστηριῶν τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ χειροτονία τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἀρχιμανδρίτου Νικολάου, σέ Ἐπίσκοπο Ἀμαθοῦντος.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος ἀνέλαβε ὡς βοηθός τοῦ ἔργου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου σέ μία πόλη πού ἀριθμεῖ πέρα τῶν διακοσίων σαράντα χιλιάδων κατοίκων.

Ὅπως ἀναφέρει στό σχετικό ἄρθρο του, ὁ Διευθυντής τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος, «τά ἐρείπια τῆς Ἀμαθοῦντος μαρτυροῦν τήν μεγάλην ἀρχαιοελληνικήν ἀλλά καί τήν πολυσήμεντον ἐκκλησιαστικήν παρουσίαν της εἰς τήν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἡ ἐκλογή τοῦ Θεοφιλεστάτου στήν Ἐπισκοπή αὐτή, ἀποτελεῖ σταθερόν ἐχέγγυον διά τήν συνέχισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσφορᾶς

της πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Τύχωνος, τοῦ ὁποίου ὁ νέος μεγαλοπρεπής ναός κοσμεῖ ἤδη τὴν ὁμώνυμον κοινότητα, ἡ ὁποία δικαίως σεμνύνεται διὰ τὸν Ἅγιόν της.

Ἰεράρχης βαθείας εὐσεβείας καὶ συνεχοῦς ἀσκητικῆς ζωῆς, ταπεινός καὶ πρᾶος, ἄοκνος καὶ ἀποτελεσματικός, φιλάνθρωπος καὶ φιλάγαθος, πλήρης ἀγάπης καὶ πνεύματος θυσίας, ἐκκληρῶν τὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς «*τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς...*», ἀναλώνει καθημερινῶς τὸν ἑαυτόν του, ἱεουργῶν, κηρύττων, ἐξομολογῶν, ἐπισκεπτόμενος τὰ δημοτικά σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖα, παριστάμενος καὶ ὁμιλῶν εἰς πλείστας ἐκδηλώσεις, «*νουθετῶν ἕναν ἕκαστον*», καὶ μεριμνῶν διὰ τὰ καθημερινά θέματα τῆς Ἐπισκοπῆς του καὶ ἐκκληρῶν μετὰ προθυμίας καὶ ὅσα καθήκοντα ἀναθέτει εἰς αὐτόν ὁ Ποιμενάρχης μας, ἀπολαμβάνει τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου εἶναι ἡ ζῶσα παρουσία, τὸ σημεῖον καὶ ἡ εἰκόνα τῆς βασιλείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ εὐαγγελίζεται «*καινὴν κτίσιν, καινοὺς οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν... ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ*». Δι' αὐτό, εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καὶ εἰς τὸν τόπον μας ἰδιαίτερως, ὅπου καθημερινῶς γινόμεθα μάρτυρες τῆς κοινωνικῆς ἀλλοτριώσεως καὶ τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὸν λόγον καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι θά κρατοῦν μέ σταθεράν χεῖρα τὸ ἄροτρον καὶ θά γεωργοῦν τὸ «*γεώργιον τοῦ Θεοῦ*» καὶ διὰ τοῦ «*λόγου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως*» θά δίδουν τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν προσδοκίαν ὅτι ἡ δημιουργία ἑνός κόσμου εἰρήνης, δικαιοσύνης καὶ ἔμπρακτης ἀγάπης δέν εἶναι οὐτοπία, ἀλλὰ «*ἐλπίζομένων ὑπόστασις*» δυνατὴ μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ δεῦτερος ἐπίσκοπος πού προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως Πορφύριος. Ὁ Θεοφιλέ-

Από τή χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Νεαπόλεως κ. Πορφυρίου, στὸν ἱερό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς, τήν 27ην Ὀκτωβρίου 2007

στατος ανέλαβε νά ἐκπροσωπήσει τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση στίς Βρυξέλες. Ἐνα ἔργο δύσκολο ἀλλά σημαντικό καί οὐσιώδες γιά τήν Ἐκκλησία μας. Ἡ παρουσία τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου σ' αὐτό τό μέρος συμβάλλει θετικά στήν προβολή τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος ἀλλά καί στήν ἐξυπηρέτηση τῶν Κυπρίων, πού βρίσκονται σέ χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσης καί ἔχουν τήν ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρουσία τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου σ' αὐτό τό μέρος συμβάλλει θετικά στήν προβολή τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος ἀλλά καί στήν ἐξυπηρέτηση τῶν Κυπρίων, πού βρίσκονται σέ χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσης καί ἔχουν τήν ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας.

Πέρα ἀπό τή χειροτονία τῶν ἐπισκόπων ἔχουμε καί τήν ἐνίσχυση τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεώς μας.

Μέ μεγάλη μας χαρά ἀλλά καί ἱκανοποίηση τά τελευταῖα χρόνια

Άπό τή Σύναξη τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεώς μας

τά όποια διαπραγματεύεται τό παρόν βιβλίο, παρατηρεΐται μία σημαντική στροφή τών νέων πρός τήν Έκκλησία. Αυτό δέν εΐναι τυχαίο οϋτε γνώρισμα τής έποχής μας. Εΐναι εύλογία του Θεοϋ και άποτέλεσμα τής αγάπης του Γέροντά μας Μητροπολίτου Άθανασίου, ό όποϊος ένέπνευσε τούς νέους μέσα από τό πολύπλευρο πνευματικό του έργο.

Εΐναι έμφανές σέ όλους μας ότι άρκετοΐ νέοι, αλλά και μεγαλύτεροι σέ ήλικία πήραν τή μεγάλη άπόφαση νά ακολουθήσουν τόν δρόμο τής ιεροσύνης. Έτσι θά δοϋμε σ' αυτό τό χρονικό διάστημα νά πραγματοποιοϋνται άρκετές χειροτονίες κληρικών, πού άριθμοϋν πέρα τών έκατό. Αυτό βοήθησε πολύ τό πνευματικό έργο τής Μητροπόλεως, γιατί έπανδρώθηκαν οΐ ναοΐ μας και γενικότερα ή ύπαιθρος, στήν όποια λόγω άστυφιλίας και έγκατάλειψης από τούς νέους δέν ύπήρχαν ιερείς, γιά νά λειτουργήσουν έπαρκώς τίς έκκλησίες μας.

Έτσι μέσα από ένα πρόγραμμα τό όποϊο έπιλαμβάνεται ό έκάστοτε Αρχιερατικός τής Μητροπόλεως, δέν μένει χωριό χωρίς ιε-

Χειροτονία διακόνου

ρέα όσο μικρό και νά εΐναι. Αυτή ή κατανομή του κλήρου σέ όλη τήν επικράτεια τής Μητροπόλεως αναβάθμισε τίς κοινότητες και έφερε τή χαρά και τήν έλπίδα στους κατοίκους τής ύπαιθρου μας. Επίσης σέ άρκετές ένορίες τής πόλης μας ύπάρχουν δυό και τρεΐς ιερείς, οΐ όποϊοι έξυπηρετοϋν τό ποΐμνιο και στηρίζουν τούς ανθρώπους, πού προστρέχουν σ' αυτούς γιά τίς πνευματικές και άλλες ανάγκες πού έχουν.

Χειροτονία πρεσβυτέρου

Οί ιερείς μας εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἐπίσης καί μέ τό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας στίς κατά τόπους ἐνορίες. Ὡς πρόεδροι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἱερῶν ναῶν φροντίζουν μέ αἴσθημα εὐθύνης καί προσφορᾶς νά φέρουν σέ πέρας τά καθήκοντά τους, τά ὁποῖα τοὺς ἀναθέτει ὁ Ἐπίσκοπος.

Ἔτσι βλέπουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μέ τόν τρόπο αὐτό συμβάλλει στήν ἀνακούφιση τῶν ἐμπερίστατων συνανθρώπων μας, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν σ' αὐτή μέ τήν ἐλπίδα νά βροῦν στήριγμα τόσο πνευματικό ὅσο καί ὑλικό.

Ἡ ἀνασύστασις ἀρχαίων καὶ ἱστορικῶν Μονῶν

Εἶναι γνωστό ὅτι στή Μητροπολιτική Περιφέρεια Λεμεσοῦ ὅπως καὶ στίς ἄλλες Μητροπόλεις, λειτουργοῦν σήμερα ἀνδρῶες καὶ γυναικεῖες Μονές μέ πλούσια πνευματική δράση. Κάποια ἀπό αὐτά τά Μοναστήρια ἐπαναλειτούργησαν τήν τελευταία εἰκοσαετία καὶ ἐπανδρώθηκαν μέ ἕνα σημαντικό ἀριθμό μοναχῶν. Αὐτά τά πνευματικά φρούρια εἶναι τό στολίδι καὶ τό καύχημα τῆς Μητροπόλεως ἀλλά καί τῆς πατρίδας μας.

Στήν προσπάθεια ἀνακαίνισης τῶν Μονῶν ὁ Μητροπολίτης μας, ὁ φιλομόναχος γέροντας Ἀθανάσιος, ἔχει ἐπιτελέσει σημαντικό ἔργο. Ἀνάμεσα σ' αὐτό εἶναι καί ἡ ἀνακαίνιση τριῶν ἀνδρικῶν Μονῶν. Τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στό Μονάγρι καί τοῦ Συμβούλου Χριστοῦ.

Πανοραμική ἄποψη ἀπό τήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ

Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους καὶ κυριώτερους στόχους ποὺ ἔθεσε ἀναλαμβάνοντας τὴ Μητρόπολη Λεμεσοῦ ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος, ἦταν ἡ προσπάθεια γιὰ ἀναβίωση τοῦ μοναχισμοῦ στὴ Μητροπολιτικὴ του περιφέρεια. Ὡς τὴν πλέον ἰδανικὴ, γιὰ νὰ κάνει τὸ ξεκίνημα αὐτῆς τῆς θεάρεστης προσπάθειας, θεώρησε τὴ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸν Μέσα Ποταμό. Ἐτσι μὲ τὴ συνδρομὴ τοῦ

Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου

ἀείμνηστου Κωνσταντίνου Λεβέντη, ὁ ὁποῖος προθυμοποιήθηκε νὰ ἀναλάβει ὁ ἴδιος τὴν οἰκονομικὴ κάλυψη τοῦ ἔργου, καὶ μὲ τὴν ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἄρχισαν οἱ ἐργασίες ἀνοικοδόμησης τὸν Μάιο τοῦ 2002, καὶ ὀλοκληρώθηκαν τὸ καλοκαίρι τοῦ 2003.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 2003, ὁ Μητροπολίτης Ἀθανάσιος, ὡς πνευματικὸς πατέρας τῆς Μονῆς Μαχαिरᾶ, ζήτησε ἀπὸ τὸν τότε ἡγούμενο

τῆς Μονῆς μακαριστό ἀρχιμανδρίτη Ἀρσένιο, νὰ παραχωρήσει πενταμελῆ ἀδελφότητα γιὰ τὴν ἐπάνδρωση τῆς Μονῆς Μέσα Ποταμοῦ. Ἔτσι, στὶς 9 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 2003, μετὰ ἀπὸ ἓνα σχεδὸν αἰῶνα, ἐγκαταστάθηκε ξανὰ στὸν Μέσα Ποταμὸ ἀδελφότητα πέντε μοναχῶν. Ἡ νέα ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκατάστασή της στὸν Μέσα Ποταμὸ, προέβη σὲ ἐκλογές γιὰ ἀνάδειξη τοῦ ἡγουμένου της. Πρῶτος ἡγούμενος τῆς Μονῆς, μετὰ τὴν πολυχρόνια διακοπὴ τῆς λειτουργίας της, ἐξελέγη ὁ ἱερομόναχος Νικόλαος, νῦν Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος.

Στὶς 29 Αὐγούστου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἐορτάζεται ἡ Ἀποτομὴ τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου, τελέσθηκε πανηγυρικὰ στὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς ἡ πρώτη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Λειτουργίας ἔγινε καὶ ἡ προχειρίση τοῦ ἱερομονάχου Νικολάου σὲ ἀρχιμανδρίτη καὶ δύο μῆνες ἀργότερα, στὶς 26 Ὀκτωβρίου, ἔγινε ἡ τελετὴ ἐνθρονίσεως τοῦ πρώτου ἡγουμένου τῆς Μονῆς. Μετὰ τὴν ἐκλογή καὶ τὴν εἰς Ἐπίσκοπο χειροτονία τοῦ ἡγουμένου Νικολάου, ἐκλέγεται καὶ ἐνθρονίζεται ὡς νέος ἡγούμενος, ὁ ἱερομόναχος π. Παῖσιος.

Ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ τότε ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ καὶ νῦν Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου

Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

Ἐξήχρονια ἀργότερα, μὲ τις προσπάθειες τοῦ Μητροπολίτου μας, ἄλλες δύο ἀρχαῖες ἀνδρῶες μονές λειτουργοῦσαν καὶ πάλι στὴ Μητρόπολη Λεμεσοῦ, μετὰ ἀπὸ μακροχρόνια διακοπὴ τῆς λειτουργίας τους. Συγκεκριμένα, στὶς 17 Σεπτεμβρίου τοῦ 2009, ἐνθρονίστηκε ὡς ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στὸ Μονάγρι, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Γεννάδιος.

Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἡ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἰδρύθηκε τὸν 7ον αἰώνα. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ ὅτι λειτουργοῦσε κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ἀνακαινίστηκε στὰ μέσα τοῦ 18ου αἰώνα, μετὰ ἀπὸ πυρκαγιά πού ἔκαψε ὀλοσχερῶς τὴ Μονή τὸ 1740, μὲ τὴ φροντίδα καὶ δαπάνη τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου Μακαρίου Α'. Στὰ 1960 ἡ λειτουργία τῆς Μονῆς διακόπηκε ὀριστικά μέχρι τὴν πρόσφατη ἀναβίωσή της.

Τὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Συμβούλου Χριστοῦ

Στὸν 7ον αἰώνα ἀνάγει τὴν ἴδρυσὴ τῆς καὶ ἡ Μονὴ Συμβούλου Χριστοῦ, χωρὶς νὰ εἶναι γνωστὸ πότε ἀκριβῶς διακόπηκε ἡ λειτουργία τῆς, ἡ ὁποία χάνεται στὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἱστορικές ἀναφορὲς γιὰ τὴ Μονὴ περιλαμβάνονται καὶ στὸν βίο τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, πὺρ συνέγραψε ὁ ἐπίσκοπος Πάφου Θεόδωρος. Ἡ ὕπαρξη τῆς Μονῆς Συμβούλου Χριστοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία τῆς, εἶχαν λησμονηθεῖ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου - Συμβούλου Χριστοῦ

Τελικά, τὸ 1991, ἓνα εὐλαβὲς ζεῦγος ἀπὸ τὴ Λεμεσό, ὁ κ. Λεωνίδας καὶ ἡ κ. Ἐλένη Σκούρου, ἔλαβαν θεία ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν ἅγιο μεγαλομάρτυρα Γεώργιο τὸν Τροπαιοφόρο γιὰ τὴν ὕπαρξη ἑνὸς μικροῦ ἐρειπωμένου ναοῦ στὸ σημεῖο τῆς παλαιᾶς Μονῆς. Τὸ ἐκκλησάκι βρισκόταν στὴν περιοχὴ τῶν Ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν βάσεων στὴν Ἐπισκοπὴ Λεμεσοῦ. Τὸ εὐλαβὲς ζεῦγος ἀνέλαβε στὴ συνέχεια ἓνα μακροχρόνιο ἀγῶνα, γεμάτο κόπους καὶ θαυμαστὰ σημεῖα γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ ναοῦ.

Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου γιὰ τὴ Μονὴ Συμβούλου ἔφθασε τὸ 2009. Οἱ σχεδὸν ἀνυπέρβλητες δυσκολίες γιὰ τὴν ἔκδοση ἄδειας

οικοδομῆς μέσα στην καρδιά τῶν Ἀγγλικῶν βάσεων ξεπεράστηκαν, ἐξασφαλίστηκε μία πρώτη δανειοδότηση καί στίς 18 Αὐγούστου 2009, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνέγερσης τῆς Μονῆς, ἐγκαταστάθηκε ἐκεῖ μοναστική ἀδελφότητα. Στίς 25 Ἀπριλίου 2010 ἐνθρονίζεται ἡγούμενος τῆς Μονῆς ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Νεῖλος, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ τὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ.

Ὁ Πανιερώτατος βεβαίως μεριμνᾷ καί στηρίζει καί τίς γυναικεῖες Μονές τῆς ἐπαρχίας μας. Ἡ ἱερά Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου, ἡ ἱερά Μονὴ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων, ἡ ἱερά Μονὴ Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγία τοῦ Γλωσσᾶ), ἡ ἱερά Μονὴ Παναγίας Ἀμασοῦς, ἡ ἱερά Μονὴ Παναγίας Ἀμιροῦς καί ἡ ἱερά Μονὴ Παναγίας Σφαλαγγιώτισσας ἔχουν ἀνακαινιστεῖ καί ἐξωραϊσθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια σέ μεγάλο βαθμό.

Ἄποψη ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου

Ἰδιαίτερη ἀνάπτυξη ἔχει ἡ ἱερά Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς Ἀμιροῦς, ἡ ὁποία ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Πανιερωτάτου ἔχει κτισθεῖ ἐκ βάρων καί ἐπανδρωθεῖ μὲ μοναχὲς ἀπὸ τὴν ἱερά Μονὴ τοῦ ἁγίου Ἡρακλείδου.

Τό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων

Τό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγία τοῦ Γλωσσᾶ)

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀμασοῦς, παρά τό Μονάγρι

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀμιροῦς, παρά τήν Ἄψιό

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιώτισσας

Ὁ Μητροπολίτης μας στηρίζει ὅλα αὐτά τὰ μοναστήρια ἀλλά καί ἄλλα στήν Κύπρο, ὅπως τήν ἱερά Μονή τοῦ ἀγίου Ἡρακλειδίου, πού συνεχίζει νά εἶναι πνευματικός μέ τήν ἄδεια καί εὐλογία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ καί Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐα. Ὁ Πανιερώτατος ἀνέλαβε ὡς πνευματικός τῆς Μονῆς μετά ἀπό παράκληση τῆς μακαριστῆς γερόντισσας Χαριθέας, ὅταν ἀκόμη ἦταν ἡγούμενος τῆς ἱεῤῥας Μονῆς Μαχαιρᾶ. Ἐπίσης εἶναι πνευματικός στήν ἱερά Μονή Παναγίας Τρικουκιωτίσσης, μέ τήν ἄδεια καί εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου Β΄.

Τό Μυστήριο τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως στά σχολεῖα

Ἐνα ἔργο πού συμβάλλει πάρα πολύ στήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν πιστῶν καί εἰδικά τῶν μαθητῶν τοῦ τόπου μας, εἶναι ἡ δυνατότητα πού ἔχουν νά προσέλθουν στό Μυστήριο τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν τους στόν χῶρο τοῦ σχολείου.

Ἡ παρουσία πνευματικῶν στά σχολεῖα βοηθᾷ πάρα πολύ τούς νέους μας ἀπό τή μικρή τους ἡλικία νά γνωρίσουν τό μυστήριο αὐτό, καί νά καταθέσουν τούς δικούς τους προβληματισμούς ἀλλά καί τίς ἀμαρτίες τους στό πετραχήλι τοῦ ἱερέα ἢ τοῦ ἐπισκόπου, πού βρίσκεται κοντά τους. Ἡ πράξη αὐτή ἡ ὁποία ἔχει φέρει πάρα πολύ καλά ἀποτελέσματα, γιά ὅσα παιδιά τόλμησαν νά ἐμπιστευθοῦν τόν πνευματικό καί νά πάρουν τή βοήθεια πού χρειάζονται, ἔτυχε τῆς εὐρείας ἀποδοχῆς ἀπό τίς διευθύνσεις τῶν σχολείων καί τούς μαθητές.

Ἡ παρουσία ἐπίσης τοῦ ἰδίου τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ καί τοῦ Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος στά σχολεῖα τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ἀλλά καί ὄλων τῶν ἄλλων πνευματικῶν εἶναι πολύ σημαντική, γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό γνωρίζουν οἱ νέοι καί αὐτό τό μυστήριο, ἔτσι ὥστε πολλοί νά τό ἐντάξουν στίς προτεραιότητές τους καί μετά τά μαθητικά τους χρόνια.

*Οί επισκέψεις του Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου
στά σχολεῖα Μέσης Γενικῆς καί Μέσης Τεχνικῆς καί
Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ*

Μία σημαντική προσφορά πρὸς τοὺς νέους εἶναι ἀναμφίβολα καὶ ἡ παρουσία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας στά σχολεῖα Γυμνάσια καὶ Λύκεια, πού ἀνήκουν στὴ Μητροπολιτικὴ περιφέρεια Λεμεσοῦ.

Ὁ Πανιερωτάτος ἀπὸ τίς πρῶτες μέρες τῆς παρουσίας του στὸν θρόνο τῆς Λεμεσοῦ ἀνέλαβε αὐτὸ τό σημαντικό καὶ ψυχωφελές ἔργο τῆς ἐπικοινωνίας του μέ τοὺς νέους μέσα στὸν χώρο τοῦ σχολείου. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μητροπολίτου στό σχολεῖο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικὰ γεγονότα τῆς σχολικῆς ζωῆς, καὶ αὐτὸ τό καταθέτουμε μέσα ἀπὸ τὴ δική μας ἐμπειρία ὡς ἐκπαιδευτικοὶ γιὰ τόσα χρόνια. Οἱ μαθητές/τριες ἀναμένουν τὸν Γέροντα στό Γυμνάσιο ἢ στό Λύκειο ἢ στίς Τε-

χνικές Σχολές πού φοιτοῦν, γιά νά ἀκούσουν τόν δικό του λόγο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπλός ἀλλά μέ μεγάλα νοήματα. Στή συνέχεια ἀκούει τούς προβληματισμούς τῶν μεγαλύτερων παιδιῶν καί δίνει τίς δικές του ἀπαντήσεις. Τό σημαντικότερο ἐδῶ εἶναι ὅτι πολλά παιδιά μετά τήν ἐπικοινωνία τους μέ τόν Μητροπολίτη ἔχουν τή δυνατότητα νά τόν ἐπισκεφθοῦν καί ἐκτός τοῦ σχολικοῦ χώρου καί νά συζητήσουν μαζί του θέματα, πού τούς ἀπασχολοῦν καί τούς προβληματίζουν.

*Ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου
στά Σχολεῖα τῆς πόλης μας*

*Από τις επισκέψεις του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Αθανασίου
στά Σχολεία της πόλης μας*

*Οί επισκέψεις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος
κ. Νικολάου στά Δημοτικά σχολεῖα
τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ*

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος ἀνέλαβε τίς ἐπισκέψεις στά Δημοτικά σχολεῖα τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, ὅπως καί ὁ Πανιερώτατος στά σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης. Σκοπός τῶν ἐπισκέψεων του στά σχολεῖα αὐτά εἶναι νά ἔρθει σέ ἐπαφή μέ τά μικρά παιδιά, νά γνωρίσουν ἀπό κοντά τόν Ἐπίσκοπο καί νά ἀκούσουν ἀπό αὐτόν λόγια χρήσιμα γιά τή μετέπειτα πορεία τους. Ἡ πράξη αὐτή ἀποτελεῖ μεγάλη συμβολή πρός τά παιδιά μας, ἀφοῦ τοῦς δίνεται ἡ δυνατότητα νά ἔρθουν σέ ἐπικοινωνία μέ τόν κλῆρο καί νά αἰσθανθοῦν τήν παρουσία τῆς Ἐκκλησίας κοντά τους.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θά θέλαμε νά προσθέσουμε ὅτι ἡ Μητρόπολή μας προσφέρει κάθε χρόνο ἐνθύμια σέ ὅλους τοῦς μαθητές/τριες τῶν σχολείων μας, καθώς ἐπίσης καί βραβεῖα σέ ὅλους τοῦς πρωτεύσαντες μαθητές στό ἦθος καί στά γράμματα.

Τό Θεῖο κήρυγμα

‘**Ε**να ακόμη σημαντικό μέρος τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως καί κατ’ ἐπέκταση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀποσκοπεῖ στήν πνευματική στήριξη τῶν πιστῶν καί στήν ἐνίσχυσή τους στήν πίστη εἶναι καί τό θεῖο κήρυγμα.

Τήν ὀργάνωση τοῦ θεῖου κηρύγματος στούς ναούς ὅπου δέν ὑπάρχει θεολόγος ἱερέας, ἀναλαμβάνει μέ τίς εὐλογίες τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου, τό Γραφεῖο Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ. Ὅπως ἤδη ἀναφέρθηκε τό κήρυγμα εἶναι ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου, ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Μητροπολίτης δέν μποροῦν νά ἐπισκέπτονται ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας. Ἐτσι τό κηρυκτικό ἔργο ἀναλαμβάνουν τόσο οἱ κληρικοί ὅσο καί οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι μέ τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου. Στή δική μας Μητρόπολη ὑπῆρξαν πέραν ἀπό τοὺς ἱερεῖς καί ἀρκετοὶ θεολόγοι λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι γιά δεκαετίες ὀλόκληρες ἀφιέρωσαν τόν χρόνο τους σ’ αὐτό τό θεάρεστο καί ψυχωφελές ἔργο.

Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς τοὺς ἱεροκήρυκες, πού ἀνελλιπῶς γιά πολλά χρόνια κήρυτταν τόν θεῖο λόγο, ἦταν οἱ μακαριστοὶ θεολόγοι Ζαχαρίας Ραπτόπουλος καί Κώστας Κωνσταντινίδης. Σήμερα κηρύττουν οἱ θεολόγοι Σταῦρος Ὀλύμπιος, Ἀνδρέας Ἱεροδιακόνου, Ἀρέστης Κλεάνθους, Μιχάλης Κωνσταντινίδης, Στέλιος Θεοφάνους, Νίκος Δίπλαρος, Χρῆστος Χρίστου, Ἀνδρέας Χριστοδούλου, Ἄνθιμος Μεττούρης, Θεοφύλακτος Χατζηκώστας, Χαράλαμπος Παπαστεφάνου, Πανίκος Θεοφάνους, Δημήτριος Καππαῆς, Πανίκος Χατζηκτωρῆς, Κωνσταντῖνος Θεοφάνους, Βασίλειος Πηλαβάκης καί ἄλλοι.

*Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ
μέ τό ποιμνιο τῆς Μητροπόλεώς μας*

*Ὁ Πανιερωτάτος Μητροπολίτης μας κατά τήν ὥρα τῆς ἐκπομπῆς του
στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Μητροπόλεώς μας*

Σημαντικές γιά τήν πνευματική στήριξη τοῦ ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως εἶναι ἀναμφίβολα καί οἱ ἐβδομαδιαῖες πνευματικές ὁμιλίες τοῦ Μητροπολίτου μας, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται, Τετάρτη γιά τούς μεγάλους καί Πέμπτη γιά τούς νέους ἀνά δεκαπενθήμερο, στήν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Τίς ὁμιλίες αὐτές παρακολουθοῦν τακτικά καί φοιτητές, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν σ' αὐτές γιά νά ἀκούσουν τόν Γέροντα καί νά ὑποβάλουν, ὅπου εἶναι δυνατόν, τίς ἀπορίες τους πάνω σέ πνευματικά θέματα πού τούς ἀπασχολοῦν.

Δέν εἶναι λίγοι πού ὠφελήθηκαν ἀπό αὐτές τίς ὁμιλίες, οἱ ὁποῖες ἀναμεταδίδονται ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Μητροπόλεως μας. Ἐτσι μέ τόν τρόπο αὐτό ἀκούγεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σέ κάθε ἄνθρωπο, πού ἐπιθυμεῖ νά ἀκούσει τόν Μητροπολίτη καί νά ἐνισχυθεῖ στήν πίστη ἤ νά ἀντιμετωπίσει μέ αἰσιοδοξία τή ζωή ἀφήνοντας νά

είσέλθει στην καρδιά του ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης ἡ ἐβδομαδιαία ἐκπομπή «Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου» μέσα ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, βοηθᾷ πολὺ τοὺς πιστοὺς πού ἀκούουν τὴν ἐκπομπή αὐτή ἢ ὁποία εἶναι ζωντανή, νά ὑποβάλουν ἄμεσα τίς ἐρωτήσεις τους καί τοὺς προβληματισμούς τους στὸν Πανιερώτατο. Ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος μέ ὑπομονή τοὺς ἀκούει καί δίνει τίς ἀνάλογες ἀπαντήσεις γιὰ ψυχικὴ ὠφέλεια.

Ἐπίσης οἱ ἀκροατές τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ἔχουν τὴ δυνατότητα μέσα ἀπὸ τὰ ποικίλα προγράμματα νά ἀκούσουν τόσο τίς πνευματικὲς ὅσο καί ἄλλες ὠφέλιμες ἐκπομπές, τίς ὁποῖες παρουσιάζουν οἱ συνεργάτες τοῦ Σταθμοῦ.

*Ἐποψη ἀπὸ τὴν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Μητροπόλεώς μας.
Στὸν ὄροφο στεγάζεται ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς*

*Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος
κ. Νικολάου μέ τό ποιμνιο τῆς Μητροπόλεώς μας*

Πολύ σημαντική εἶναι ἐξίσου καί ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου μέ τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Μητροπόλεώς μας. Ὁ Θεοφιλέστατος μέσα ἀπό τίς δικές του ὁμιλίες συμβάλλει καί αὐτός στήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν πιστῶν. Ἐπίσης σημαντική εἶναι καί ἡ παρουσία του στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μέσα ἀπό τόν ὁποῖο ἀκούγεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ δική του ἐκπομπή προσφέρει, ὅπως καί τοῦ Πανιερωτάτου, πάρα πολλά στούς ἀκροατές τοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ Πανιερώτατος καί ὁ Θεοφιλέστατος παρευρίσκονται στούς ναούς πού πανηγυρίζουν κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου τους εἴτε στόν ἑσπερινό εἴτε τήν ἐπομένη στή Θεία Λειτουργία. Ἡ παρουσία τους δίνει μεγάλη χαρά στούς πιστούς, πού ἀναμένουν μέ εὐχαρίστηση τήν παρουσία τοῦ Γέροντά μας ἢ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος στήν ἐνορία τους.

Τό χαρακτηριστικό πανό μέ τά λόγια «Καλῶς Ἦλθατε Πανιερώτατε» ἢ «Καλῶς Ἦλθατε Θεοφιλέστατε», εἶναι ἀπό τά πρῶτα πού ἐτοιμάζονται γιά τήν ὑποδοχή.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος ὁμιλεῖ γιά τό ἔργο τῆς Παιδείας κατά τή διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ἀπονομῆς βραβείων στούς ἀρίστους μαθητές καί ἀθλητές ἀπό τό Κοινοτικό Συμβούλιο Ἁγίου Τύχωνα, στήν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος

*Οί καθημερινές Θείες Λειτουργίες, Ἑσπερινοί
καί Ἄγρυπνίες στόν Μητροπολιτικό Ναό*

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς ὀρθόδοξης λατρείας. Εἶναι τό μεγαλύτερο μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας μας, τό μυστήριο τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ανάμεσά μας. Γ' αὐτό καί παραμένει πάντα ἡ μοναδική ἐλπίδα ἀληθινῆς ζωῆς γιά τόν ἄνθρωπο. Ὅλα στήν ὀρθόδοξη Θεία Λειτουργία εἶναι φῶς, χαρά, θρίαμβος τῆς λυτρωτικῆς ἐνέργειας τοῦ Θεοῦ, μέ ἄξονα πάντοτε τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Σκοπός της εἶναι ὁ ἁγιασμός τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τή θεία μετάληψη ἀποκομίζουν τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους, τήν κληρονομία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καί κάθε πνευματικό ἀγαθό. Σ' αὐτό τό ἔργο καί τόν σκοπό συμβάλλουν οἱ προσευχές, οἱ ψαλμωδίες, τά

Ὁ Μητροπολιτικός Ναός Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς

άγιογραφικά ἀναγνώσματα καί ὅλα ἐκεῖνα πού τελοῦνται καί λέγονται στή διάρκειά της.

Ἔχοντας αὐτά ὑπόψη ὁ φιλακόλουθος ἐπίσκοπός μας Γέροντας Ἀθανάσιος, ἀπό τόν καιρό τῆς ἐκλογῆς του στόν θρόνο τῆς Λεμεσοῦ καθιέρωσε τίς καθημερινές Θεῖες Λειτουργίες, τούς ἑσπερινούς καί τίς ἐβδομαδιαῖες ἀγρυπνίες κάθε Παρασκευή, στόν Μητροπολιτικό ναό τῆς Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Ὅσοι πιστοί ἐπιθυμοῦν, μποροῦν νά συμμετάσχουν σ' αὐτές καί νά ὠφεληθοῦν πνευματικά. Ἐχει διαπιστωθεῖ ὅτι οἱ ἀγρυπνίες αὐτές ὀδήγησαν πολλούς ἀνθρώπους στήν Ἐκκλησία καί εἰδικά πολλούς νέους, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν τό βράδυ τῆς Παρασκευῆς, γιά νά πᾶνε στήν ἀγρυπνία. Εἶναι πραγματικά μεγάλη ἡ εὐλογία γιά τήν πόλη μας αὐτό τό γεγονός, τό ὁποῖο δίνει μεγάλη χαρά σέ ὅλους.

Ἀγρυπνία στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς

Οι Λειτουργίες για ἀλλόγλωσσους Ὀρθόδοξους χριστιανούς

Ανάμεσα στά πολλά πού πραγματοποιιοῦνται ἀπό τήν τοπική μας Ἐκκλησία καί στοχεύουν στήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν πιστῶν, εἶναι καί ἡ Θεία Λειτουργία στή γλώσσα τῶν ἀνθρώπων πού κατάγονται ἀπό ἄλλες χῶρες, ἔτσι ὥστε νά μήν ἀποξενωθοῦν ἀπό τήν παράδοσή τους καί νά μήν στερηθοῦν ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί τό σημαντικότερο στοιχεῖο τῆς πνευματικῆς τους ζωῆς, πού εἶναι τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἔτσι μέ τή Θεία Λειτουργία στή Ρωσική γλώσσα γιά παράδειγμα, οἱ χριστιανοί ἀδελφοί μας ἔχουν τή δυνατότητα νά λάβουν μέρος καί νά ὠφεληθοῦν πνευματικά. Εἶναι μία μεγάλη καί σημαντική προσφορά τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐκτιμήθηκε πολύ ἀπό τούς ἀλλόγλωσσους συνανθρώπους μας, οἱ ὁποῖοι αισθάνονται ὅτι ἔστω καί μακριά ἀπό τή χώρα καταγωγῆς τους δέν στεροῦνται αὐτό τό πνευματικό ἀγαθό.

Δέν πρέπει νά παραλείψουμε ἐπίσης καί τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπου πάρα πολλοί συνάνθρωποί μας ἀλλόδοξοι, ὕστερα ἀπό δική τους ἐπιθυμία καί μετά ἀπό τήν ἀπαραίτητη κατήχηση, βαπτίστηκαν εἴτε σέ μικρή εἴτε σέ μεγάλη ἡλικία καί ἐντάχθηκαν στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό γεγονός αὐτό σίγουρα μᾶς χαροποιεῖ ὅλους καί μᾶς καλεῖ νά συμβάλουμε καί ἐμεῖς μέ τόν δικό μας τρόπο, ὅπου καί ὅπως μπορούμε στή διάδοση τῆς πίστεως μας, σέ ὅποιον ἐλεύθερα καί καλοπροαίρετα καί ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του θελήσει νά βαπτιστεῖ καί νά γίνει χριστιανός.

Μέ ὁδηγίες τοῦ Πανιερωτάτου ἔγινε στόν μικρό ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ εἰδικό βαπτιστήριο γιά τούς ἐνήλικες, πού θέλουν νά βαπτιστοῦν χριστιανοί ὀρθόδοξοι.

Ἡ δεύτερη Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς

Μία ἄλλη καινοτομία πού πραγματοποιεῖται μέ τίς εὐλογίες τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας εἶναι καί ἡ δεύτερη Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, πού τελεῖται ἡ ὥρα 11 π.μ. στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς. Ἡ Λειτουργία αὐτή προσέλκυσε καί συνεχίζει νά προσελκύει πολλούς νέους, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν τή συνήθεια νά πηγαίνουν τό πρωί τῆς Κυριακῆς στόν ναό. Ἐτσι μέ τή δεύτερη Θεία Λειτουργία ὅσοι θέλουν, μποροῦν νά λειτουργηθοῦν τήν ὥρα αὐτή καί νά μὴ χάσουν τόν ἐκκλησιασμό τους. Ἀνάμεσα στούς νέους εἶναι καί πολλά ζευγάρια μέ μικρά παιδιά, τά ὁποῖα βολεύονται αὐτή τήν ὥρα καί μέ χαρά προστρέχουν στόν ναό, γιά νά ἐκκλησιαστοῦν. Γιά διευκόλυνση τῶν οἰκογενειῶν μέ μικρά παιδιά ἔχουμε ἀκόμη δύο ναούς στήν πόλη μας, ὅπου ἡ Θεία Λειτουργία ἀρχίζει πιό ἀργά. Εἶναι ὁ ναός τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης καί τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ μῆστορος.

*Τερός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς,
ὅπου τελεῖται ἡ δεύτερη Θεία Λειτουργία*

Ἡ οἰκοδόμησις νέων Ναῶν καὶ Παρεκκλησίων

Ἐνα ἀκόμη σημαντικό ἔργο τό ὁποῖο ἐμπίπτει στό πνευματικό καί ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί εἰδικά τῆς Μητροπόλεώς μας, εἶναι καί ἡ οἰκοδόμησις νέων ναῶν ἀλλά καί ἡ ἀνακαινίσις ὑφιστάμενων μέ σκοπό τόν ἐξωραϊσμό τους, τήν ἐπέκτασή τους καί τή συντήρησή τους, σύμφωνα μέ τήν ὀπισθάμβωνο εὐχή πού ἀπευθύνει ὁ ἱερέας, «Ἄγιασον τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπεια τοῦ οἴκου Σου...». Εὐπρέπεια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ θεία χάρις καί εὐλογία Του, πού μᾶς τήν χαρίζει τόσο πλούσια στή Λειτουργία.

Στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, τήν ἐκκλησία, ἔχουμε τή μέγιστη ἀποκάλυψη-φανέρωσις τῆς Χάρης καί Δόξας Του, πού εἶναι ἡ Θεία Εὐχαριστία, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Κάτι μεγαλύτερο, κάτι ἀγιώτερο δέν ὑπάρχει! Παρακαλοῦμε, λοιπόν, τόν Θεό νά ἀγιάσει αὐτούς πού ἀγαποῦν τήν εὐπρέπεια τοῦ οἴκου Του. Προφανῶς, ὅσο περισσότερο τήν ἀγαποῦμε, τόσο μεγαλύτερος γίνεται ὁ ἀγιασμός μας.

Ἄν πᾶμε πίσω στό 1999, θά δοῦμε μέσα ἀπό τό βιβλίον, τό ὁποῖο ἐκδόθηκε τήν περίοδο αὐτή ἀπό τόν πρόεδρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Νάπας, κ. Ἀντώνη Χατζηπαύλου, καί μέ συγγραφέα τόν θεολόγο Δημήτριο Καππαῆ, ὅτι ἡ πόλις τῆς Λεμεσοῦ ἀριθμοῦσε 29 ἐνοριακοὺς ναοὺς, 7 ναοὺς προσφυγικῶν συνοικισμῶν καί 10 παρεκκλήσια.

Μετά ἀπό τήν ἐκλογή τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου, οἰκοδομοῦνται στή Μητροπολιτική Περιφέρεια Λεμεσοῦ νέοι ναοί, ἄλλοι ἀνακαινίζονται καί κάποιοι ἄλλοι ἀντικαθιστοῦν παλαιότερους ναοὺς πού οἰκοδομήθηκαν ἔκτακτα μετά τήν τουρκική εἰσβολή τοῦ 1974. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς τούς ἱερούς ναοὺς καί τά παρεκκλήσια πού οἰκοδομήθηκαν καί λειτούργησαν μετά τό 1999, εἶναι: Τό παρεκκλήσιον τοῦ Φιλανθρώπου Χριστοῦ στήν περιοχή «Τσιφλικούδια» στό Ζακάκι, ὁ ναός τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως στόν Ἀσώματο, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου στήν Ἄλασ-

σα, ὁ ναός τοῦ Τιμίου Προδρόμου στίς Δύμες, τό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου παρά τό Νέο Νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου στά Κάτω Πολεμίδια, ὁ ναός τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης στήν ὁμώνυμη κοινότητα, τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμψάκου στά Πάνω Πολεμίδια καί ὁ ναός τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, παρά τήν κοινότητα τοῦ Ἁγίου Τύχωνα. Ἀκόμη ὁ ναός τοῦ Ἀποστόλου Λουκά μέ τά παρεκκλήσια τῆς Ἁγίας Μαρίνας καί Ἁγίου Θύρσου στόν συνοικισμό Ἁγίου Ἀθανασίου, ὁ ναός τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί Ὁσίας Φωτεινῆς στόν συνοικισμό Κολοσσίου, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου στόν συνοικισμό Ἀρχ. Μακαρίου Γ', ὁ ναός τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στήν περιοχή Μονοβόλικος, ὁ ναός τοῦ Προφήτη Ἡλία στήν περιοχή «Καλόγηροι» τοῦ ποταμοῦ Γερμασόγειας καί τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου στά Πολεμίδια. Ἐπίσης τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος παρά τόν κυκλικό κόμβο τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Μουτταγιάκας, τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νικολάου στό Σπιτάλι, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου Καππαδόκου στήν Κυπερούντα, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ δίπλα στό κοιμητήριο Σφαλαγγιώτισσας, ὁ ναός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στά Πάνω Πολεμίδια, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Σάββα στόν Ὑψωνα καί ὁ ναός τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα στόν συνοικισμό Ἁγίου Ἰωάννη. Ἐχουν ἀκόμη ἀνεγερθεῖ ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στήν Ἐρήμη, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καί Ἁγίου Παΐσιου στήν περιοχή Ἐκάλης, ὁ ναός τῆς Παναγίας τῆς Γλυκιώτισσας στήν περιοχή Ἐκάλης, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Τύχωνα στήν ὁμώνυμη κοινότητα καί ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου στή Μέσα Γειτονιά. Ἀκόμη τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἀντύπα παρά τήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, τό παρεκκλήσιο Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης, Ἀποστόλου Βαρνάβα καί Ἁγίου Λουκά τοῦ ἱατροῦ στήν Ἐρήμη, τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ στά Πολεμίδια καί τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου στό Σούνι.

Ὁ ναός τῆς Παναγίας Χρυσοκορφήτισσας στό χωριό Κορφή βρίσκεται στό τελικό στάδιο τῆς ἀποπεράτωσής του, ὅπως καί ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος στίς Κυβίδες. Δύο ἀκόμη νέοι ναοί ἀνεγείρονται στήν πόλη μας. Τοῦ Ἁγίου Λουκά τοῦ ἱατροῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κριμαίας, στή Λαϊκή Λευκοθέα καί τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου στήν Ὀμόνοια. Πέρα ἀπό τούς πιό πάνω ναούς καί παρεκκλήσια ἔχουν γίνει πολλές ἀνακαινίσεις καί συντηρήσεις ναῶν στήν πόλη μας.

Ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού ἔχουν ἀνακαινιστεῖ τά τελευταῖα χρόνια εἶναι ὁ Μητροπολιτικός ναός Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς, ὁ Καθεδρικός ναός Ἁγίας Νάπας, ὁ ναός τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί Ἁγίου Ἀρτεμίου, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φραγκοῦδη, ὁ ναός τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας, ὁ ναός τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί τό παρεκκλήσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου στή Μέσα Γειτονιά. Ἐπίσης ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος στήν περιοχή Ὀμοιοίας, ὁ ναός τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα στήν περιοχή Χαράκη, ὁ ναός καί τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ στόν συνοικισμό Λινόπετρας, ὁ ναός καί τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στήν περιοχή τῆς ἀρχαίας Ἀμαθοῦντος, τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος στόν περίβολο τοῦ παλαιοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ καί τό παρεκκλήσιο Ἁγίας Μαρίας στό Καντού.

Πέρα ἀπό τούς ἐνοριακοῦς ναούς ἔχουμε ἀνακαινίσεις τῶν Καθολικῶν τῶν ἱερῶν μας Μονῶν ἀλλά καί ὀλόκληρων τῶν μοναστηριακῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄν ἐπισκεφθοῦμε τά μοναστήρια καί τούς ναούς τῆς Μητροπόλεώς μας σήμερα, θά δοῦμε αὐτές τίς μεγάλες ἀλλαγές πού ἔγιναν. Σ' αὐτό σίγουρα συνέβαλαν ἡ ἀγάπη τῶν πιστῶν, πού πρόσφεραν εἴτε ἀπό τό περίσσευμά τους εἴτε ἀπό τό ὑστέρημά τους, γιά νά γίνουν αὐτά τά ἔργα, ἀλλά καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἡγουμένων καί ἡγουμενισσῶν τῶν Μονῶν μας καθῶς ἐπίσης καί τῶν κληρικῶν μας.

Τό παρεκκλήσιο του Φιλανθρώπου Χριστού στην περιοχή «Τσιφλικούδια» στο Ζακάκι

Ίερός Ναός τῆς του Χριστοῦ Γεννήσεως στὸν Ἀσώματο

Τερός Ναός Αγίου Νικολάου στήν Άλασσα

Τερός Ναός Τιμίου Προδρόμου στις Δύμες

Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου στὰ Κάτω Πολεμίδια

Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης στήν ὁμώνυμη κοινότητα

Τερός Ναός τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης στόν Ἅγιο Τύχωνα

Τερός Ναός Ἀποστόλου Λουκά μέ τά παρεκκλήσια τῆς Ἁγίας Μαρίας καί Ἁγίου Θύρσου στόν συνοικισμό Ἁγίου Ἀθανασίου

Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί Ὁσίας Φωτεινῆς στόν συνοικισμό Κολοσσίου

Ἱερός Ναός Ἁγίου Νεοφύτου στόν συνοικισμό Ἄρχ. Μακαρίου Γ'

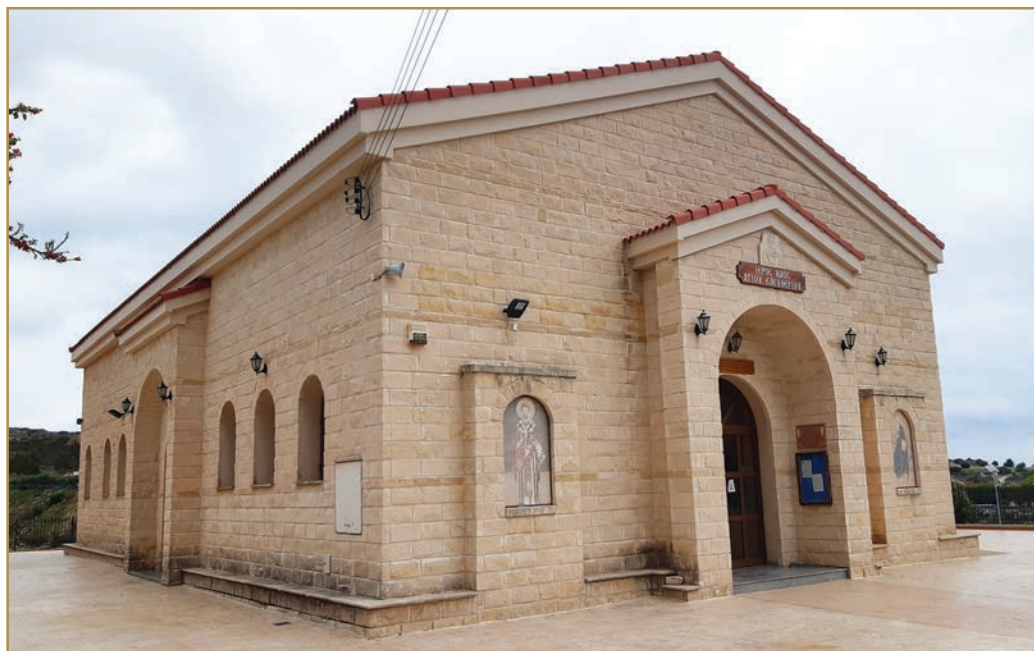
Τερός Ναός Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Μονοβόλικου

Τερός Ναός Προφήτου Ἡλίας στήν περιοχή «Καλόγηροι» τοῦ ποταμοῦ Γερμασόγειας

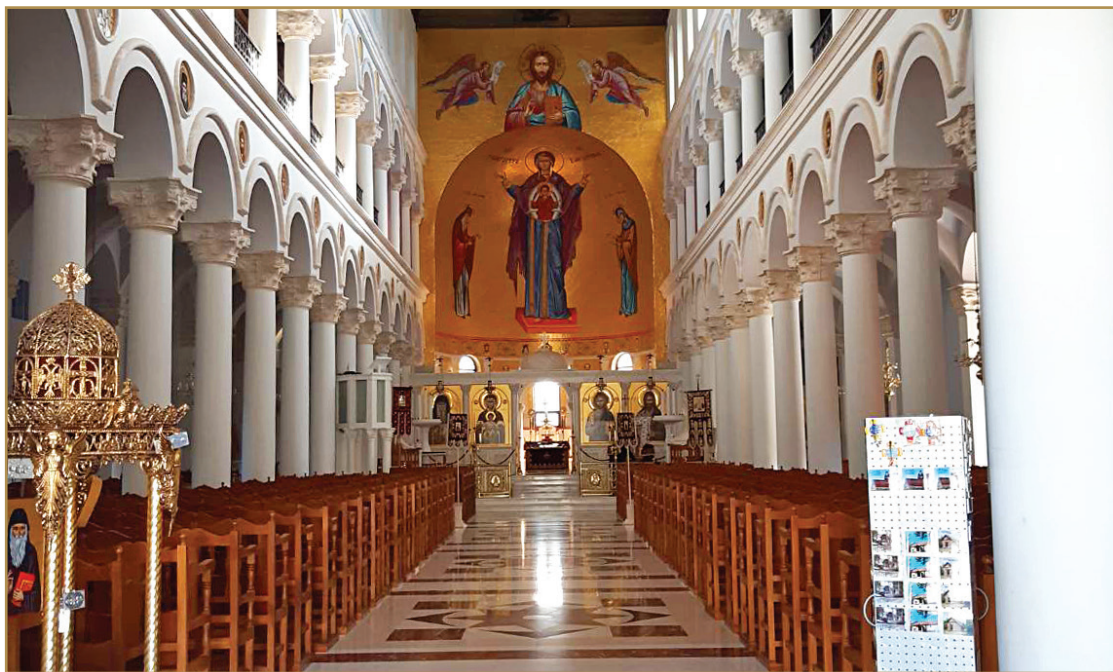
Παρεκκλήσιο Αγίου Ίωσήφ του μνήστορος

Τερός Ναός Αγίου Έλευθερίου Μοντταγιακάς

*Πανοραμική άποψη Ιερού Ναού Αγίου Άρσενίου του Καππαδόκου
στήν Κυπερούντα*

Τό έσωτερικό του Ναού

Τερός Ναός Αγίου Κοσμά του Αιτωλού δίπλα στο κοιμητήριο Σφαλαγγιώτισσας

Τερός Ναός Τιμίου Σταυρού στόν συνοικισμό Πάνω Πολεμιδιών

Ἱερός Ναός Ἁγίου Σάββα στὸν Ὑψωνα

Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Βαρνάβα στὸν συνοικισμό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη

Ίερός Ναός Αγίου Χαραλάμπους στην Έρημη

Ίερός Ναός Αγίου Άρσενίου καί Αγίου Παΐσιου στην περιοχή Έκάλης

Ίερός Ναός Παναγίας Γλυκιώτισσας στήν περιοχή Έκάλης

Ίερός Ναός Αγίου Τύχωνος στήν ομώνυμη κοινότητα

Έτερός Ναός Αγίου Έλευθερίου στή Μέσα Γειτονιά

Τό άρχαίο παρεκκλήσιο τής Αγίας Μαρίνας στό Καντού

Ίερός Ναός Παναγίας Χρυσοκορφήτισσας στο χωριό Κορφή

Ίερός Ναός Αγίου Παντελεήμονος στις Κυβίδες

Τό Γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας

Μέσα στα καθήκοντα του έκαστοτε Μητροπολίτου είναι άναμφίβολα καί ή θρησκευτική διαφώτιση, ή όποία σκοπό έχει τήν πνευματική στήριξη τών πιστών αλλά καί τήν ένίσχυση του έργου τής Μητροπόλεως.

Τά γραφεία τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Μετά τήν έκλογή του νέου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ Γέροντος Ἀθανασίου, τό Γραφείο Θρησκευτικῆς Διαφώτισεως μετονομάστηκε σέ Γραφείο Ποιμαντικῆς Διακονίας, μέ διευθυντή τόν θεολόγο κ. Σταῦρο Ὀλύμπιο, ό όποίος συνεχίζει μέχρι σήμερα νά ασκεῖ τά καθήκοντά του μέ τόν ἴδιο ζήλο καί ἀγάπη πού τόν διακρίνουν.

Ἀνάμεσα στους ἐπί μέρους τομεῖς του έργου του Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας τής δικῆς μας Μητροπόλεως εἶναι ή ὀργάνωση

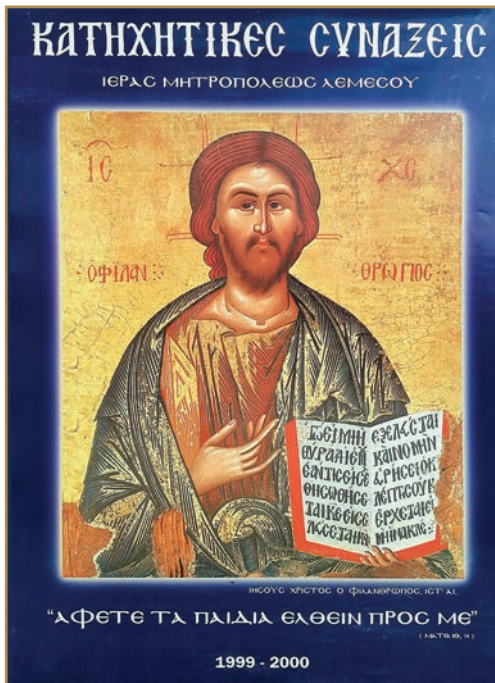
τοῦ πνευματικοῦ ἔργου. Μεταξύ αὐτῶν εἶναι τό ὀργανωμένο κήρυγμα στίς κατά τόπους ἐνορίες τῆς πόλης καί τῆς ὑπαίθρου ἀπό θεολόγους, πού ἐξέφρασαν τήν ἐπιθυμία νά ἀναλάβουν αὐτό τό ἔργο.

Τό κήρυγμα στίς περισσότερες ἐνορίες τῆς πόλης ἀνέλαβαν οἱ ἱερεῖς πού φοίτησαν στίς θεολογικές Σχολές τῆς Ἀθήνας καί Θεσσαλονίκης. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καί μετά ἀπό τίς χειροτονίες τά τελευταῖα εἴκοσιτρία χρόνια πολλῶν πτυχιούχων κληρικῶν, τό κήρυγμα ἀκούγεται σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐνορίες τῆς πόλης μας.

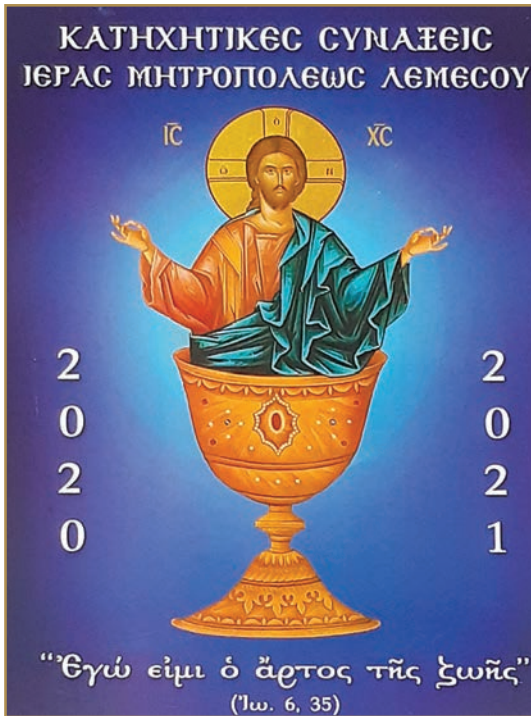
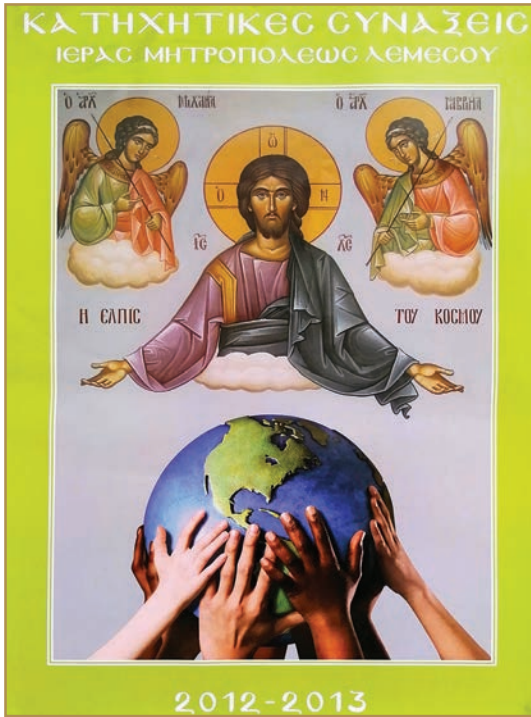
Μία ἄλλη σημαντική ἐργασία πού γίνεται ἀπό τό πιό πάνω Γραφεῖο εἶναι καί ἡ ἐτοιμασία ὄλου τοῦ ὑλικοῦ πού δίνεται στίς Κατηχητικές Συνάξεις τῆς Μητροπόλεως μας, ὅπως τά Κατηχητικά Βοηθήματα καί οἱ ἀφίσες τά ὁποῖα ἐκδίδει ἡ ἴδια ἡ Μητρόπολη, γιά νά μποροῦν οἱ κατηχητές/τριες νά ἔχουν ἔτοιμο τό ὑλικό, πού θά χρησιμοποιήσουν. Οἱ ἀφίσες αὐτές πού στέλλονται καί στά σχολεῖα

γιά ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν γιά τίς Κατηχητικές Συνάξεις, παρουσιάζουν διάφορες σκηνές ἀπό τήν ἐπίγεια ζωή τοῦ Χριστοῦ καί ἄλλα θέματα ἀπό τήν ἐκκλησιαστική μας ζωή.

Τό Γραφεῖο Ποιμαντικῆς Διακονίας, ὅπως καί τό προηγούμενο τῆς Θρησκευτικῆς Διαφωτίσεως, στεγάζεται στό οἶκημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στήν ὁδό Ἁγίου Ἀνδρέου, μαζί μέ τά ὑπόλοιπα Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως μας.

Ἀπό τίς πρῶτες ἀφίσες τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων

Μερικές ἀπό τίς ἀφίσες πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ

*Αναδιοργάνωση τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος
στὶς κατὰ τόπους ἐνορίες
καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν*

Εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάληψη τῆς Ποιμαντορίας του, ὁ Πανιερώτατος φρόντισε γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν Φιλοπτώχων τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν, πού στελεχώνουν ἐπάξια δραστήριες γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἀσχολοῦνται μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη στήριξης οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης. Ἐπίσης συμμετέχουν σέ διάφορες ἐκδηλώσεις, ὅπως στό Μαγιατικό πανηγύρι καὶ ὀργανώνουν τὴ γιορτὴ τῆς Μάνας.

Ἀπὸ τίς δώδεκα ἐνορίες πού λειτουργοῦσαν ἐδῶ καὶ χρόνια Φιλόπτωχες Ἀδελφότητες, αὐξήθηκαν σέ σαράντα, μὲ σκοπὸ ἡ Ἐκκλησία νά ἀγκαλιάσει τὴν κοινωνία μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν πλησίον.

*Ἀγιασμός ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανάσιο
στὴν ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος*

Μέ τή σύσταση αὐτῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἐξυπηρετοῦνται ἄμεσα οἱ ἐμπερίστατοι ἀδελφοί μας. Εἶναι ἓνα πολύ καλά συγκροτημένο ἔργο, τό ὁποῖο μαρτυρεῖ τήν ἔγνοια καί τήν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας γιά τούς πιστούς. Οἱ Ἀδελφότητες διοργανώνουν διάφορες ἐκδηλώσεις εἴτε κεντρικά εἴτε ἐνοριακά, ἔτσι ὥστε νά ἐξασφαλίσουν κάποια ἔσοδα, γιά νά μποροῦν νά βοηθοῦν ἀναξιοπαθοῦντες συνανθρώπους μας.

Ἀπό τίς ἐκδηλώσεις τῆς Φιλοπτώχου. Στό βῆμα ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεώς μας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰσαάκ

Ἐπίσης τό κεντρικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τοῦ ὁποῖου ἔχει τήν εὐθύνη ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεώς μας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰσαάκ, δέχεται ἑκατοντάδες ἄτομα κάθε χρόνο, πού ζητοῦν καί λαμβάνουν βοήθεια ἀπό τήν Ἐκκλησία. Τό κεντρικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο καταβάλλει κάθε προσπάθεια νά ἀνταποκριθεῖ ὅσο τό δυνατό καλύτερα μέ βάση τίς δυνατότητές του.

*Τό Γραφείο Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ*

Μία ἀκόμη σημαντική προσφορά ἀλλά καί συμβολή στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων ἐπιτελεῖ τό Γραφείο Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ἐδῶ καί πάρα πολλά χρόνια στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί συνεχίζει τήν προσφορά του μέχρι τίς μέρες μας. Τό ἔργο τῆς ἀντιμετώπισης τῶν αἱρέσεων ἀποτελοῦσε εὐθύνη τοῦ Γραφείου Ὁρησκευτικῆς Διαφώτισεως καί μετέπειτα Ποιμαντικῆς Διακονίας. Στό ἔργο αὐτό, σημαντική ἦταν ἡ συμβολή τοῦ θεολόγου κ. Γεώργιου Κυριάκου. Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου ἀναβαθμίστηκε τό «Γραφείο ἐπί τῶν Αἱρέσεων» μέ στελέχωση καί λειτουργία σέ καθημερινή βάση. Σκοπός τοῦ Γραφείου αὐτοῦ εἶναι ἡ διαφώτιση τῶν πιστῶν σχετικά μέ τόν πνευματικό κίνδυνο ἀπό τή δράση τῶν αἱρέσεων στόν τόπο μας, οἱ τρόποι προφύλαξης τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν πλανεμένων ἀδελφῶν ἀπό αὐτές, ὥστε νά ἐπανέλθουν στήν Ἐκκλησία. Γιά αὐτό, μέ τήν εὐλογία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας παραδίδονται ἀνελλιπῶς κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα ἐναλλάξ δύο κύκλοι μαθημάτων:

Α. Ἀντιαιρετικά θέματα γιά τήν ἱστορία, τίς πεποιθήσεις καί τή δράση κάθε μίας αἵρεσης.

Β. Μελέτη καί ἐμβάθυνση στά ἱερά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, μέ ἰδιαίτερη ἀναφορά στά ἀντιαιρετικά σημεῖα, πού δείχνουν τήν πλάνη τῶν αἱρετικῶν διδασκαλιῶν.

Ἀνάμεσα στίς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου εἶναι καί ἡ ἐπικοινωνία μέ τούς αἱρετικούς μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ στήν Ἑλλάδα μέσω τηλεδιάσκεψης, διά τῆς ὁποίας γίνονται σχετικές συζητήσεις καί προβάλλεται ἡ ὀρθόδοξη μαρτυρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐπίσης, προβάλλεται ἡ παρουσία τῆς ἀλήθειας μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας

καί ὁ ἰδιαίτερος τονισμός τῆς θεολογικῆς τοποθέτησης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πού σαφῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἡ «Ἐκκλησία ἐστίν στυλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3, 15).

Στίς ἐβδομαδιαῖες συνάξεις πού γίνονται κάθε Παρασκευή στό πλαίσιο τῶν ἀντιαιρετικῶν διαλέξεων, συζητεῖται καί τό ζήτημα τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἡ δῆθεν κανονικότητά του καί τό ἄτοπο τῆς ἐμμονῆς τῶν ὑποστηρικτῶν του στή διαφορά τῶν δεκατριῶν ἡμερῶν, τό ὁποῖο ἔχουν ἀναγάγει σέ θέμα πού ἄπτεται τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Ἐνα ἄλλο σημαντικό ἔργο τοῦ Γραφείου εἶναι καί ἡ δημιουργία σελίδας στό Facebook, πού φέρει τήν ὀνομασία «Γραφεῖο Ὁρθόδοξου Ὁμολογίας I.M.A». Σέ αὐτήν, τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καταθέτουν ἀνά τακτά χρονικά διαστήματα ἄρθρα δογματικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ περιεχομένου. Τόν ἰστότοπο αὐτό, πού ἔχει παγκόσμια ἐμβέλεια, ἀκολουθοῦν πέρα τῶν 1000 προσώπων, τά ὁποῖα ἐνημερώνονται ἐπί θεμάτων σχετικῶν μέ τίς αἱρέσεις. Ἐπίσης, κάθε Παρασκευή γίνονται διαλέξεις ἀντιαιρετικοῦ, ὁμολογιακοῦ περιεχομένου καί κύκλοι Ἁγίας Γραφῆς, ὅπου ἀναλύονται εὐαγγελικά ἀποσπάσματα μέ βάση τή θεολογία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀποτελοῦν τούς αὐθεντικούς ἐρμηνευτές τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Οἱ συνεργάτες τοῦ Γραφείου συνεχίζουν ἐδῶ καί πολλά χρόνια τό ἔργο αὐτό τῆς διαφώτισης, τό ὁποῖο συμβάλλει στήν ἐνημέρωση ἀλλά καί στήν προστασία τῶν πιστῶν ἀπό τίς αἱρέσεις καί τίς πλάνες πρὸς ὄφελος τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν μας.

Διευθυντής τοῦ Γραφείου εἶναι σήμερα ὁ Θεολόγος κ. Σάββας Ἀλεξάνδρου, πρῶην Διευθυντῆς Σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσης.

Οί νέοι καί ἡ εὐθύνη μας

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία πάντοτε δίνει ιδιαίτερη σημασία στήν πρόοδο καί πνευματική καλλιέργεια τῶν νέων ἀνθρώπων, πού ἀποτελοῦν τό μέλλον καί τήν ἐλπίδα ὄλων. Ἐτσι καί ἡ τοπική ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἀσχολεῖτο μέ τήν ποιμαντική τῆς νεότητος, γεγονός πού ἀποτελεῖ παράδοση γιά τή Μητρόπολη Λεμεσοῦ. Ἡ Ἐκκλησία καί ὁ ἐκάστοτε Ἐπίσκοπος ἔχουν εὐθύνη γιά τή σωστή καθοδήγηση τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται στήριξη καί συμπαράσταση μέχρι νά βροῦν τόν δικό τους δρόμο καί νά πορευθοῦν σωστά στή ζωή τους.

Μέ τήν ἐκλογή τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου ἔγινε μία ἀκόμη μεγαλύτερη προσπάθεια νά ἔρθουν οἱ νέοι κοντά στήν Ἐκκλησία μέ θετικά καί ἐνθαρρυντικά ἀποτελέσματα. Οἱ πνευματικές ὁμιλίες πού καθιερώθηκαν ἀπό τόν Μητροπολίτη γιά τούς νέους εἶναι μιᾶ ξεχωριστή προσφορά τῆς Ἐκκλησίας γι' αὐτούς. Γιά τό θέμα αὐτό πολύ διαφωτιστικό εἶναι τό ἄρθρο τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου, στό ὁποῖο ἀναφέρεται πώς ἡ Ἐκκλησία νοιάζεται καί ἀγωνιᾷ γιά τή νέα γενιά εἰδικά σήμερα, πού οἱ πειρασμοί καί οἱ προκλήσεις εἶναι πολλές:

«Συχνά μιλοῦμε γιά τά μεγάλα προβλήματα πού μαστίζουν τούς νέους, τά ναρκωτικά ἢ ἄλλου εἶδους ἐξαρτήσεις, τόν σατανισμό, τή μαγεία καί τίς διάφορες ἄλλες προκλήσεις καί πειρασμούς πού ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν μέσα στόν σύγχρονο “ἀναπτυσσόμενο” κόσμο τῆς παγκοσμιοποίησης καί τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς ἐμπορικοποίησης τῶν πάντων, ἀκόμη καί αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἀξιοπρέπειάς του.

Ὁ νέος ἄνθρωπος, ὅπως εἶναι γνωστό, μόλις ἀρχίσει νά ἀντιλαμβάνεται τόν ἑαυτό του καί τόν κόσμο, ἀναρωτιέται πρῶτα γιά τά διάφορα φαινόμενα καί γεγονότα τῆς ζωῆς καί ἀργότερα ψάχνει νά βρεῖ ἐκεῖνο ἢ ἐκεῖνα τά πράγματα, πού θά γεμίζουν τό εἶναι του καί θά δίνουν νόημα, σκοπό καί ὁμορφιά στή ζωή του.

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος
μέ μαθητές στό Θέατρο τοῦ Λανιτείου Λυκείου*

Μπροστά σ' αὐτή τή σύγχυση τοῦ πανδαιμονισμοῦ, πού ἔχει νά ἀντιμετωπίσει ἡ εὐαίσθητη, ἄκακη ἀλλά καί ἄπειρη ψυχή τοῦ νέου ἀνθρώπου, αὐτός βρίσκεται σέ πολύ δύσκολη θέση, κρίσιμα σταυροδρόμια, ἐπικίνδυνα καί τεχνητά διλήμματα καί ἐπιλογές. Οἱ διάφοροι ἐπιτήδριοι, μέ κούφια καί ψεύτικες ὑποσχέσεις ὑπόσχονται ἐπιγίαιους παράδεισους, πού τελικά, ἴσως ὅμως ἀργά, ἀποδεικνύονται δολώματα πού τόν πιάνουν ὅπως τό ψάρι στό ἀγκίστρι, ἀφαιρώντάς του τή βούληση καί τή νόηση, τήν κρίση καί τήν ἀξιοπρέπεια καί ὄχι λίγες φορές αὐτή ἀκόμη τήν ἴδια του τή ζωή.

Αὐτοί οἱ “ἔμποροι τῶν ἔθνῶν”, ὅπως θά τοὺς χαρακτηρίζε κανεῖς, γνῶστες τῆς νεανικῆς ψυχολογίας καί συμπεριφορᾶς, ἐκμεταλλεύονται τὴν ἄγνοια καί τὴν εὐαισθησία τῶν νέων καί ἄλλοτε μέ τό πρόσχημα τῆς πρότασης γιά πνευματική χαλάρωση καί ξεκούραση, ἄλλοτε τὴ μόδα καί τὴν πρόοδο, ἀλλά καί τὴ δυνατότητα γιά μεγαλύτερη γνώση, καί τέλος τὴν “ἀνάγκη” γιά ἐκπλήρωση αὐτοῦ πού ζητᾶ ἡ σάρκα καί ἡ ὕλη, ὥστε νά βρῖσκεται ὁ νέος σέ “ψυχοσωματική ἰσορροπία καί ἡρεμία”, σύμφωνα μέ τὰ λεγόμενά τους, παραπλανοῦν τοὺς νέους καί τοὺς ὀδηγοῦν σέ περιπέτειες, ἀγῶνες καί ἀγωνίες καί γιά τοὺς ἰδίους ἀλλά καί γιά τὴν οἰκογένειά τους.

Τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῶν νέων σήμερα εἶναι ψυχικά καί πνευματικά, τὰ ὁποῖα εἴτε πηγάζουν εἴτε βρίσκουν συνεργό τὴν κοινωνία μας, τὴν κοινωνία τοῦ καταναλωτισμοῦ καί τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τὴν ὁποία δημιουργήσαμε ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι καί ἔχουμε τὴν ἐντύπωση ὅτι τοὺς προσφέρουμε μία παραδεισένια ζωὴ, “*γιά νά ζήσουν καλύτερα καί μέ λιγότερα βάσανα καί δυσκολίες ἀπ’ ὅ,τι ζήσαμε οἱ παλαιότεροι*”, ὅπως συνηθίζουμε νά λέμε».

Ὅλα αὐτὰ ἀφουγκραζόμενος καί ἔχοντας ὑπόψη του, μέσα ἀπό τό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως καί γενικότερα τῆς ἐπικοινωνίας του μέ τοὺς νέους ἀνθρώπους, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας προσπαθεῖ ἔμπρακτα καί μέ πολύ πόνο καί ἀγάπη νά τοὺς στηρίξει σέ κάθε εὐκαιρία καί μέ κάθε τρόπο.

Ἡ γνησιότητα καί εἰλικρίνεια στήν ἐπικοινωνία μαζί τους, τοὺς πείθει νά ἀνταποκρίνονται στό διαχρονικό κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας «ἔρχου καί ἴδε» ἢ τὴν προτροπὴ τῆς «γεύσασθε καί ἴδετε». Στό πρόσωπό του βρίσκουν τόν ἀληθινὸ πατέρα πού ξέρεי νά τοὺς ἀκούει, νά τοὺς κατανοεῖ καί μέ τόν λόγο του καί ὄλες τίς εὐκαιρίες πού τοὺς προσφέρει νά δίνει τό πραγματικὸ νόημα, τὴ χαρὰ καί τὴν ἐλπίδα στή ζωὴ τους, ὅπως θά ἀναπτύξουμε στή συνέχεια πιό αναλυτικά.

Ἡ Ποιμαντική τῆς Νεότητος

Ὁ κίνδυνος πού διατρέχει κανεὶς, ὅταν ἀποπειρᾶται νά περιγράψει τό πνευματικό ἔργο ἑνός ἐπισκόπου στήν ἐποχή μας, ὅπως ἀναφέρει σέ ἄρθρο του ὁ κ. Κώστας Γεωργιάδης στό περιοδικό τῆς Μητροπόλεώς μας «Παράκληση», δέν εἶναι νά παρασυρθεῖ σέ υπερβολικά ἐγκώμια, τά ὁποῖα οἱ τοῦ Χριστοῦ οὔτε ἐπιζητοῦν γιά τόν ἑαυτό τους, οὔτε βέβαια οἱ ἴδιοι πλέκουν εὐκολα γιά τούς ἄλλους, φοβούμενοι μήπως υπερβοῦν τά δυσδιάκριτα ὄρια μεταξύ ἀγαπητικῆς διάθεσης κατάθεσης τῆς ἀλήθειας καί τῆς συναισθηματικῆς ἐκτροπῆς, πού παρασύρει σέ κολακεία. Ὁ κίνδυνος, ὅταν μάλιστα ὁ λόγος ἀφορᾷ τήν πνευματική διαποίμανση τῶν παιδιῶν καί τῶν νέων, εἶναι ἄλλος: Ἐγκεῖται στή λανθάνουσα τάση σύγκρισης τοῦ παρόντος μέ τό παρελθόν.

Μία τέτοια σύγκριση, ὅμως, θά ἀδικοῦσε καταφανῶς τή σημερινή εἰκόνα τῆς ποιμαντικῆς διακονίας, διότι θά σύγκρινε ἐντελῶς ἀνόμοια πράγματα. Τό περιβάλλον, στό ὁποῖο ἀναπτύσσονται σήμε-

Ἀπό τόν κοινό ἐκκλησιασμό τῶν τελειοφοίτων μαθητῶν/τριῶν τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ, στόν Μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς

ρα τά παιδιά μας καί στό όποιο οί νέοι μας έπιχειροϋν νά ξανοιχτοϋν στή ζωή, εἶναι έντελῶς διαφορετικό από εκείνο προηγούμενων δεκαετιῶν. Εἶναι ύλιστικό, άνατρεπτικό, μικρόψυχα χρησιμοθηρικό, πλημμυρισμένο ὄχι μόνο από τούς άναμενόμενους πειρασμούς τῆς ἡλικίας, αλλά κυρίως από τούς έγγύθεν καί μακρόθεν έκτοξεύόμενους ψηφιακούς καί διαδικτυακούς πειρασμούς τῆς άχαλίνωτης σαρκολαγνείας καί τῆς κάθε εἴδους προπαγανδιζόμενης έκτροπῆς.

Ἄν σ' αὐτά προστεθεῖ καί ἡ σχεδόν έπισήμως, πλέον, διακηρυσσόμενη ὡς ιδανικό έλευθεριότητα καί ἡ άνερυθρίαστη προβολή τῆς άκολασίας ὡς δῆθεν δικαιώματος, τότε προστίθενται καί άλλες ψηφίδες στό ζοφερό ψηφιδωτό τῆς περιρρέουσας άτμόσφαιρας, στήν όποία καλεῖται νά ώριμάσει σήμερα τό παιδί καί ὁ νέος.

Ὅσον άφορᾶ, μάλιστα, τή νεολαία τῆς Λεμεσοϋ, περί τῆς όποίας καί ὁ λόγος, ὁ ζόφος αὐτός λαμβάνει ύψηλότερο έκθέτη, έξαιτίας τοϋ ασύμμετρου κοσμοπολιτισμοϋ, πού χαρακτηρίζει τήν πόλη, καί τῆς νοοτροπίας πού καλλιέργησε ὁ εϋδαιμονισμός ὡς άποτέλεσμα τῆς κατ' έπίφαση εϋμάρειας τῆς περιόδου πρίν από τήν κρίση.

Γιά έναν τυχόντα ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας, ἴσως αὐτές οί έξ' άντικειμένου δυσκολίες γιά τήν προσέγγιση τῶν νέων, θά μπορούσε νά λειτουργήσουν ὡς άλλοθι, ὡστε νά αὐτοπεριοριστεῖ σέ «ρεαλιστικές» προσδοκίες σέ σχέση μέ τήν ποιμαντική τῆς νεότητας. Ἴσως, άκόμη, νά έγκλωβιζόταν στήν πνευματική άνάταση πού έξασφαλίζει στόν ἴδιο καί στό «μικρόν ποιμνιον» τῆς έπαρχίας του ἡ λειτουργική ζωή, ἡ όποία ασφαλῶς καί άποτελεῖ τόν πυρήνα τῆς έκκλησιαστικῆς πράξης καί προϋπόθεση τοϋ ὅλου ἔργου της. Ὅμως ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοϋ κ. Ἀθανάσιος, παρόλο πού, ὡς ἔμπειρος φορέας τοϋ ὀρθοδόξου ἠθους μέ βίωση τοϋ μοναστικοϋ ιδεώδους, θέτει ασφαλῶς στήν άνώτερη βαθμίδα τῶν προτεραιοτήτων του τή μυστηριακή καί λειτουργική ζωή, ἔδωσε ἔμφαση στήν ποιμαντική τῆς νεότητας καί πέτυχε μέ τή χάρη τοϋ Θεοϋ ἔμφανῆ άποτελέσμα-

*Οί τελειόφοιτοι μαθητές/τριες λαμβάνουν τό αντίδωρο από τά χέρια
του Μητροπολίτου μας και τό άναμνηστικό ένθύμιο, πού προσφέρει
ή Ίερά Μητρόπολη Λεμεσού σέ όλους*

τα. Κέρδισε, δηλαδή, τόν έκ μέρους του συνόλου σχεδόν τών νέων σεβασμό πρós τήν Έκκλησία και συνειδητή βιωματική σύνδεση σεβαστής μερίδας τους μέ τήν εκκλησιαστική ζωή και φορείς τής όρθοδόξου παραδόσεως.

Ευθύς μετά τήν ένθρόνισή του τόν Φεβρουάριο του 1999, έστρεψε ποικιλοτρόπως τήν προσοχή του πρós τή νεολαία. Ήδη διέθετε σημαντική έμπειρία για τρεις λόγους. Πρῶτον, ως ιερομόναχος και ήγούμενος ύπῆρξε πνευματικός μεγάλου άριθμου νέων. Γνώριζε έτσι τά μύχια τής νεανικής ψυχής, τούς πειρασμούς και τά προβλήματα τής έποχής μας, τίς έκσυγχρονισμένες μεθοδεύσεις του σατανά σέ

βάρος τῆς νεότητας, τὴν ὁποία χαρακτηρίζει τὸ “εὐεξαπάτητον” καὶ “εὐόλισθον” κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο.

Δεύτερον, διετέλεσε ἐπὶ ἔτη τακτικός ὁμιλητὴς σέ φοιτητικές συνάξεις στό παρεκκλήσιο τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου. Μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου αὐτοῦ ὑπῆρχαν φοιτητές διαφορετικῶν ἀντιλήψεων καὶ στάσεων πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Μὲ ὅλους ἀνέπτυσε ἐλεύθερες συζητήσεις μὲ τρόπο, πού καὶ ἐκεῖνοι προσελάμβαναν μὲ εὐκολία τὴν ἀθθεντικὴ ἀλήθεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ ὁ ἴδιος ἀποκτοῦσε μὲ τὴν πιό ρεαλιστικὴ ἀμεσότητα εἰκόνα γιὰ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας.

Τρίτον, ὡς ἡγούμενος Μαχαιρᾶ εἶχε πρωτοστατήσει στὴν ἴδρυση τῆς “Ἁγίας Σκέπης”, μίας κλειστῆς θεραπευτικῆς κοινότητας ἀπεξάρτησης ἀνθρώπων ἐθισμένων σέ ἐξαρτησιογόνες οὐσίες. Ἡ ἐπαφή του αὐτὴ μὲ τίς πιό τραγικὲς περιπτώσεις νέων, κυρίως, θυμάτων τῆς μᾶστιγας τοῦ καιροῦ μας, τοῦ προσέφερε μοναδικὴ ἐμπειρία γιὰ τὸ πῶς ἡ στοργὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐπικουρούμενη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη μπορεῖ νὰ ἀπελευθερώσει τίς ψυχὲς καὶ τὰ σώματα δυστυχισμένων νέων ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ πιό φρικτὰ δεσμὰ τοῦ κακοῦ.

Μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του ἐπεδίωξε τὴν ἐπικοινωνία μὲ τίς παιδικὲς καὶ νεανικὲς ψυχὲς μὲ κάθε εὐλογημένο τρόπο.

Ἔχουμε δεῖ ὅτι τὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας σέ σχέση μὲ τοὺς νέους εἶναι πολυσχιδὲς καὶ πολυδιάστατο. Στοχεύει στὴ μετάδοση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀλήθειας καὶ ἐμπειρίας σέ ὅλα τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους, κατὰ τὸ μέτρο τῆς διάθεσης καὶ τῆς δεκτικότητος ἐκάστου, καὶ γίνεται μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους. Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς ἀντίληψης, ὁ Πανιερώτατος ἐπεδίωξε τὴν προσωπικὴ ἐπαφή μὲ τὴ νεότητα στὸν δικό της χῶρο, στὰ σχολεῖα, ὅπου βρίσκονται ὅλα τὰ παιδιά. Αὐτὰ πού τὸ περιβάλλον τους τὰ ὀδήγησε στὴν Ἐκκλησία καὶ αὐτὰ πού δέν εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ βιώσουν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός.

Παιδιά μαζί με τόν Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο καί τούς πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ὁ Μητροπολίτης μας θεσμοθέτησε τακτικές ἐπαφές μέ τούς διευθυντές τῶν σχολείων σέ φιλικό καί ἄνετο κλίμα. Μεταξύ αὐτῶν ἀπογευματινό τσαί στό ἀρχονταρίκι τῆς Μητρόπολης στήν ἀρχή τοῦ σχολικοῦ ἔτους γιά γνωριμία μέ τούς νέους στή θέση, ἀνταλλαγή ἀπόψεων γιά ἐκπαιδευτικά θέματα καί προγραμματισμό τῆς συνεργασίας σχολείου - Ἐκκλησίας. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, ὀργανώνει γεῦμα, εἴτε στόν ἴδιο χῶρο, εἴτε στήν τράπεζα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Οἴκου, εἴτε ἀκόμη καί στόν κατασκηνωτικό χῶρο τοῦ Σαϊτᾶ.

Ἐκτός ἀπ' ὅλα αὐτά, πολλές ἀπό τίς ἐγκαταστάσεις τῆς Μητρόπολης καί τῶν ἐνοριῶν τίθενται στή διάθεση τῶν σχολείων καί τῶν στελεχῶν τῆς ἐκπαίδευσης γιά διάφορες δραστηριότητες. Στό Συ-

νεδριακό Κέντρο και στο άρχονταρίκι στον περίβολο του Μητροπολιτικού ναού φιλοξενούνται μαθητικά συνέδρια, έορταστικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις και άλλες εκδηλώσεις των σχολείων. Η παρουσία του Πανιερωτάτου ή του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Άμαθοῦντος σ' αυτές μεταφέρει τόν λόγο τῆς Ἐκκλησίας και μαρτυρεῖ τῆ μητρική στοργή της γιά τῆ νεότητα.

Αὐτή ἡ δυναμική σχέση τοῦ Ποιμενάρχη μέ τῆ νεότητα, σέ συνδυασμό μέ τό ὄλο ἐκκλησιαστικό ἔργο, πού μέ τίς εὐλογίες του διεξάγεται στή Λεμεσό, ἐνθαρρύνει πλῆθος νέων νά ὀδηγοῦνται κάτω ἀπό τό πετραχήλι, εἴτε τοῦ ἰδίου εἴτε ἄλλων πνευματικῶν, στό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης. Ἐπιπλέον διευκολύνει και τήν παρουσία τῶν πνευματικῶν στά σχολεῖα, οἱ ὁποῖοι δέχονται ὄσους μαθητές τό ἐπιθυμοῦν στό σωτήριο μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης. Τά ἀποτελέσματα τῶν ἐξομολογήσεων αὐτῶν δέν εἶναι μόνον πνευματικά, ἀλλά συμβάλλουν και στή βελτίωση τοῦ σχολικοῦ κλίματος. Γι' αὐτό κανένας, ἀπό ὄσους ἀγαποῦν εἰλικρινά τό σχολεῖο, δέν πρέπει νά διανοηθεῖ νά παρεμβάλει ἐμπόδια στό ἔργο αὐτό μέ ὁποιαδήποτε προσχήματα.

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος
προσφέρει γεῦμα στους Διευθυντές τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσης,
μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν*

Κοινότητα Νέων Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου γιά τούς νέους ὑπῆρξε καί ἡ ἴδρυση τῆς Κοινότητος Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ πρὶν ἀπό εἰκοσιτρία χρόνια, πού σκοπό ἔχει τῆ συγκέντρωση νέων ἀνθρώπων ἡλικίας 18 ἕως 35 ἐτῶν κάτω ἀπό τῆ σκέπη τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέσα ἀπό διάφορα προγράμματα καί δραστηριότητες πού πραγματοποιεῖ, προσφέρει πνευματικές εὐκαιρίες καί ψυχαγωγεῖ τούς νέους ἀνθρώπους.

Ἡ Κοινότητα Νέων πραγματοποιεῖ συνέδρια μέ ὁμιλητές ἀπό τὴν Κύπρο καί τό ἐξωτερικό, διοργανώνει ἡμερίδες μέ θέματα πού ἀπασχολοῦν τούς νέους, προσκυνηματικές ἐκδρομές ἐντός καί ἐκτός Κύπρου καί παρουσιάζει καλλιτεχνικές συναυλίες. Γιά τόν σκοπό αὐτό ἔχει ἰδρύσει τῆ νεανική χορωδία τῆς Κοινότητος Νέων «Ἀνατολή», πού συμμετέχει σέ ἐκδηλώσεις ἐκπροσωπώντας τὴν Κύπρο καί στό ἐξωτερικό. Διοργανώνει κατασκηνωτικά τριήμερα στίς ἐγκαταστάσεις τῆς Μητροπόλεως στόν Σαῖττά καί προσφέρει εὐκαιρίες πνευματικῆς ἀνάτασης καί σωματικῆς ἀνάπαυσης στά νέα παιδιά.

Σέ συνεργασία μέ τὴν Τράπεζα Αἵματος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ ὀργανώνει αἰμοδοσίες καθ' ὅλη τῆ διάρκεια τῆς χρονιάς, βοηθώντας μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας.

Ἐκφράζοντας τὴν ἀγάπη τῆς γιά τούς ἀναξιοπαθοῦντες καί δυσπραγοῦντες ἀδελφούς μας, βοηθᾷ μέ ποικίλους τρόπους νέους καί

ιδιαίτερα φοιτητές του ΤΕΠΑΚ. Προσφέρει επίσης στό κέντρο προσφοράς και αγάπης «Παραμυθία» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.

Ἐκδίδει τό περιοδικό “Καθ’ Ὁδόν”, πού γράφεται ἀπό νέους, ὅπου σ’ αὐτό ἀναπτύσσονται θέματα ἐπιστημονικά, πνευματικά, ἐκκλησιαστικά ἰατρικά κ.ἄ. Σ’ αὐτό τό περιοδικό παρουσιάζονται στιγμιότυπα ἀπό ἐκδηλώσεις καί δραστηριότητες τῆς Κοινότητας Νέων καί ἀνακοινώνονται οἱ ἐπόμενες ἐκδηλώσεις.

Μέ ὅλα αὐτά καί ἄλλα πολλά ἡ Κοινότητα Νέων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως προσφέρει τό διαφορετικό καί μιά ἄλλη πρόταση σέ ὅσους νέους θέλουν νά ἔρθουν κοντά στήν Ἐκκλησία καί νά ἀκολουθήσουν μιά πιά πνευματική ζωή.

Τό περιοδικό Καθ’ Ὁδόν πού ἐκδίδει ἡ Κοινότητα Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Οί Κατασκηνώσεις

Καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ λειτουργοῦν οἱ κατασκηνώσεις στόν Σαϊττά. Ἑκατοντάδες παιδιά τῶν Κατηχητικῶν μας Συνάξεων, νέοι ἀλλά καί Κυρίες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν ἀπολαμβάνουν τίς πνευματικές εὐκαιρίες πού τοὺς δίδονται ἀλλά καί τίς ὁμορφιές τῆς φύσης. Ἀνάμεσα σ' αὐτές εἶναι καί τά τρία Κατασκηνωτικά Τριήμερα τῆς Κοινότητος Νέων. Χαρακτηριστικά στιγμιότυπα ἀπό αὐτά θά μᾶς μεταφέρει ὁ ὑπεύθυνός τους π. Φιλόθεος Μαχαιριώτης.

Τό πρῶτο εἶναι γιά νέους ἐπιστήμονες καί ἐργαζομένους, τό δεύτερο γιά νέα ζευγάρια καί τό τρίτο γιά φοιτητές.

Πολλοί νέοι καί νέες μέ πνευματικές ἀναζητήσεις καί ἐνδιαφέροντα, ἄλλοι μέ ἐρευνητικό πνεῦμα καί προβληματισμούς σέ θέματα πού ἄπτονται τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς, ἄλλοι ἀναζητώντας ἀπαντήσεις καί ἐξηγήσεις σέ ὑπαρξιακά τους προβλήματα καί ἄλλοι βρίσκοντας τήν εὐκαιρία γιά ξεκούραση, ἀποτελοῦν τίς ὁμάδες τῶν νέων πού συμμετέχουν στά Κατασκηνωτικά Τριήμερα.

Σ' αὐτά τά Τριήμερα πραγματοποιοῦνται ὁμιλίες μέ καίρια θέματα, τά ὁποῖα βοηθοῦν πολύ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους καί ἀπαντοῦν σέ ἀπορίες καί ἄλλους προβληματισμούς τους. Ἐπίσης ἔχουν τήν εὐλογία νά ἀκούσουν πνευματικές ὁμιλίες ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανάσιο, ἀλλά καί τήν εὐκαιρία νά συμμετάσχουν σέ ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, νά κατασκευάσουν διάφορα πράγματα στίς ὁμάδες δημιουργικῆς ἀπασχόλησης πού λειτουργοῦν, νά ἐπι-

Πανοραμική άποψη του χώρου τής Κατασκήνωσης στόν Σαϊττά

σκεφθοῦν γραφικά χωριά τῆς ὄρεινῆς περιοχῆς Λεμεσοῦ καί νά γνωρίσουν τήν ἐκκλησιαστική καί πολιτιστική μας παράδοση. Νά πάρουν τήν εὐλογία ἀπό τήν προσκύνηση ἱερῶν λειψάνων κατά τήν ἐπίσκεψή τους στήν Ἱερά Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, νά ξεκουραστοῦν καί νά ψυχαγωγηθοῦν κατά τή διάρκεια τῶν ὁμαδικῶν παιχνιδιῶν.

Χαρακτηριστικό εἶναι καί τό ἄρθρο τῆς φιλολόγου, κ. Μαργαρίτας Κωστή, ἀρχηγοῦ τῆς κατασκήνωσης τῶν κοριτσιῶν, μέ τίτλο, Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων. «Κάθε ὥρα στήν κατασκήνωση εἶναι ξεχωριστή καί μοναδική. Ἡ πύλη τῆς μέρας ἀνοίγει μέ τήν πρωινή μας προσευχή στόν ἀπέριττο ναό τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πού δεσπόζει στόν χώρο τῆς κατασκήνωσης. Ἀκολουθεῖ τό καθημερινό ἀγιογραφικό ἀνάγνωσμα, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πάντα εἶναι γλυκύς, ἀλλά, ὅταν προέρχεται ἀπό τό στόμα τοῦ Μητροπολίτου μας ἢ τοῦ Ἐπισκόπου μας γίνεται γλυκύτερος, γιατί εἶναι ζυμωμένος μέ τήν

Τά κορίτσια τῆς Κατασκήνωσης μέ τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ἀθανάσιο, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο καί τόν π. Φιλόθεο. Μαζί τους ἡ ἀρχηγός τῆς κατασκήνωσης κ. Μαργαρίτα Κωστή

ἀγάπη καί τήν προσευχή τους γιά μᾶς. Οἱ ὥρες τῆς τραπεζαρίας εἶτε γιά πρόγευμα, εἶτε γιά γεῦμα, εἶτε γιά δεῖπνο σφυρηλατοῦν τούς δεσμούς μας καί δένουν τή συντροφιά μας. Δέν εἶναι μόνο τό γεγονός ὅτι τρῶμε μαζί (σύν + τροφή = συντροφιά), ἀλλά κάθε πέρασμα ἀπό τήν τραπεζαρία συνοδεύεται ἐκτός ἀπό τό φαγητό καί μέ τραγούδι, μέ χορό, μέ τά πειράγματα μεταξύ τῶν ομάδων καί μέ τόν οἰκοδομητικό λόγο.

Τό καθημερινό πρόγραμμα διανθίζεται ἀπό παιχνίδια, στά ὁποῖα ἀπαραίτητη εἶναι ἡ συνεργασία τῶν μελῶν τῆς ομάδας καί τῶν ομάδων μεταξύ τους. Ἡ κάθε ομάδα παρουσιάζει τή δική της δυναμική καί ζωντάνια, ἀλλά παράλληλα μαθαίνει νά ἀποδέχεται τόσο τή νίκη ὅσο καί τήν ἥττα. Εἶναι ἴσως ὁ καλύτερος τρόπος κοινωνικοποίησης καί προετοιμασίας τῶν παιδιῶν γιά τό "μεγάλο παιχνίδι" τῆς ζωῆς.

Στίς ἀπογευματινές καί βραδινές μας συζητήσεις δίνεται ἡ εὐκαιρία στά παιδιά νά ξετυλίγουν τούς προβληματισμούς, τίς ἀνησυχίες τους καί νά παίρνουν ἀπαντήσεις στά διάφορα ἐρωτήματα πού τά ἀπασχολοῦν.

*Ἡ Κοινότητα Νέων μέ τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας
κ. Ἀθανάσιο καί τόν π. Φιλόθεο στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαϊτῶ*

Ἐκεῖ ὅμως πού γίνεται τό ὀλοκληρωτικό ἄνοιγμα τῶν ψυχῶν καί ἐπουλώνονται ψυχικές πληγές καί τραύματα εἶναι στό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης. Στήν κατασκήνωση ὅλες τίς μέρες ὑπάρχει πνευματικός κι ἐλεύθερα, ὅποιο παιδί θέλει, μπορεῖ νά προσέλθει στό μυστήριο. Πόση εὐλογία αισθάνεται κανεῖς καί μόνο νά καθίσει λίγο ἔξω ἀπό τό ἐξομολογητήριο καί νά βλέπει τήν ἔκφραση τῶν παιδιῶν, ὅταν βγαίνουν ἀπό αὐτό! Πόση χαρά καί χάρι, ξαλάφρωμα καί φῶς διακρίνονται στά πρόσωπά τους!

Τί νά πρωτοαναφέρει κανεῖς; Τίς ὥρες τῶν ὁμαδικῶν ἐργασιῶν, τίς παρουσιάσεις βιβλίων, τά πρωταθλήματα, τίς θεατρικές καί μουσικές δημιουργίες τῶν ὁμάδων, τίς χειροτεχνίες, τόν ἐνθουσιασμό γιά τήν ὀργάνωση τῆς γιορτῆς πρὸς τιμή τῶν γονιῶν καί τήν πανηγυρική ἀτμόσφαιρα πού ἐπικρατεῖ τή μέρα τῆς ἐπίσκεψῆς τους; Ἡ τῆ βραδινή μας προσευχή καί τίς Θεῖες Λειτουργίες, πού συμμετέχουν ὅλα τά παιδιά στήν ψαλμωδία καί μεταβάλλεται ἡ ἐκκλησία τῆς κατασκήνωσης σέ κομμάτι τ' οὐρανοῦ κι ἀναρωτιέσαι, ἄν βρίσκεσαι

μεταξύ ανθρώπων ή αγγέλων; Κι όταν βλέπεις εκείνη την άτελείωτη σειρά από νέους ανθρώπους να προσέρχονται στο ποτήριο της Ζωής, σκέφτεσαι πώς χίλιες ζωές να είχε κανείς θά άξιζε να τις δώσει γι' αυτό τό έργο».

Άπό τίς δραστηριότητες τών κοριτσιών στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαϊτᾶ

*Οι Ἀρχιμανδρίτες π. Χρυσόστομος καί π. Ἐμμανουήλ μαζί μέ τούς νέους
στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαῖττᾶ*

Ἐποψη ἀπό τή συγκέντρωση τῶν ἀγοριῶν στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαῖττᾶ.

*Κυρίες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν
μέ τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο καί τήν ὑπεύθυνή τους
πρεσβυτέρα κ. Κυριακή Μιχαηλίδου στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαῖτᾶ*

*Κυρίες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν μέ τήν ὑπεύθυνή τους
κ. Νίτσα Μουκταρούδη στήν Κατασκήνωση τοῦ Σαῖτᾶ*

Τό Γραφείο Νεότητας

Τό Γραφείο Νεότητας δημιουργήθηκε τό 2007 μέ πρωτοβουλία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου, καί λειτουργεῖ ὑπό τήν ἐποπτεία του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου.

Τό Γραφείο Νεότητας εἶναι ὑπεύθυνο καί ἀναλαμβάνει τή στελέχωση τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων τῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως, καθώς καί τήν ἐπιμόρφωση τῶν κατηχητῶν μέ σεμινάρια, συνέδρια καί ὁμιλίες διαφόρων προσκεκλημένων ἀπό τήν Κύπρο καί τό ἔξωτερικό. Ἀναλαμβάνει τήν ὀργάνωση, τή στελέχωση καί τήν εὐρυθμη λειτουργία τῶν καλοκαιρινῶν καί χειμερινῶν Κατασκηνώσεων στίς ὑπερσύγχρονες ἐγκαταστάσεις στό ὄμορφο φυσικό περιβάλλον στήν ὄρεινή περιοχή του Σαϊτῶ, ὅπου τό ὑψόμετρο εἶναι γύρω στά 650 μέτρα. Κάθε χρόνο φιλοξενοῦνται, γιά περισσότερες ἀπό ἑπτά ἡμέρες ἀνά περίοδο, ἡλικιακά, περίπου στό σύνολο δυό χιλιάδες παιδιά ἀπό δέκα ἐτῶν καί ἄνω.

Ἐπίσης διοργανῶνται ἀπό τό Γραφείο διάφορα ἀθλητικά πρωταθλήματα καί τουρνουά. Κάθε χρόνο διεξάγεται πρωτάθλημα ποδοσφαίρου γιά ἀγόρια γυμνασίου καί λυκείου, πρωτάθλημα καλαθόσφαιρας γιά κορίτσια γυμνασίου καί λυκείου καί ἄλλα τουρνουά μονοήμερα γιά παιδιά δημοτικοῦ. Ἐπιπλέον διεξάγεται μαθητικός ἀλλά καί φοιτητικός διαγωνισμός σύνθεσης καί ἐρμηνείας τραγουδιοῦ.

Ἀκόμα πραγματοποιοῦνται παιδικά πανηγύρια καί ἄλλες ἐπίκαιρες ἐκδηλώσεις, ὅπως ἡ «Ὀδός Χριστουγέννων», ὅπου λαμβάνουν μέρος καί ἀπασχολοῦνται πολλά παιδιά σέ κάθε μία ἀπό αὐτές. Ἄλλο

*Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐμμανουήλ μαζί μέ παιδιά καί νέους
τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Νεολαίας "Υψωνα (ΠΟ.ΚΕ.Ν.Υ.)*

σημαντικό γεγονός είναι ὁ διαγωνισμός ἐκπαιδευτικῆς ρομποτικῆς μέ Παγκύπρια ἐμβέλεια, ὅπου συμμετέχουν πολλές ὁμάδες καί εἶναι μία υγιῆς ἀπασχόληση γιά τά παιδιά, ἀλλά καί μία εὐκαιρία γιά ἀνάπτυξη τῆς δημιουργικότητας καί ἐφευρετικότητάς τους καθώς ἔχουν νά δουλέψουν ὁμαδικά, ἀναπτύσσοντας γνώσεις στήν τεχνολογία, πληροφορική, μαθηματικά, ἀλλά καί στά ἑλληνικά μέ τά κείμενα καί τίς ἐργασίες πού παρουσιάζουν.

Τό Γραφεῖο Νεότητος ἀνέλαβε ἕνα ἀκόμη σημαντικό ἔργο. Προχώρησε στήν ἴδρυση 2 σωματείων νεολαίας γιά τήν καλύτερη λειτουργία του. Τό πρῶτο εἶναι τό Πολυδύναμο Κέντρο Νεολαίας "Υψωνα (ΠΟ.ΚΕ.Ν.Υ.), μέ τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἐμμανουήλ, πού ἰδρύθηκε τό 2005 καί ἀπασχολεῖ κυρίως παιδιά καί νέους ἀπό τή δυτική Λεμεσό καί τό δεύτερο τό Πολυδύναμο Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, πού εἶναι ὑπεύθυνο νά ἀπασχολεῖ παιδιά καί νέους ἀπό τήν κεντρική Λεμεσό.

Τό Γραφείο Νεότητας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καί τό Πολυδύναμο Κέντρο Νεολαίας "Υψωνα (ΠΟ.ΚΕ.Ν.Υ.) ἔχοντας κριτήριο τήν ἀγάπη μέσα στή σύγχρονη κρίση, θέλουν νά μεταφέρουν σέ ὅλες τίς οἰκογένειες τό μήνυμα τῆς ἐλπίδας κόντρα στήν ἀπελπισία. Προσφέροντας μέ τόν δικό τους τρόπο τίς ἀνιδιοτελεῖς ὑπηρεσίες τους μέσα ἀπό τούς ἐθελοντές τους, ὑπόσχονται κατά τό μέτρο τῶν δυνατοτήτων τους καλύτερο μέλλον στή νεολαία. Γι' αὐτό, παρά τίς ἀντίξοες συνθήκες καί τήν κοινωνικοοικονομική δυσχέρεια πού ἐπικρατεῖ στόν κόσμο, δημιουργήθηκαν γιά νά εἶναι δίπλα στίς οἰκογένειες, μέ πολλές ἐπιλογές προσφορᾶς μέσα ἀπό προγράμματα πολλαπλῶν δραστηριοτήτων καί ὑγιοῦς ἀπασχόλησης τῶν νέων, μέ σκοπό νά ἀναπτύξουν τά ψυχοσωματικά ἀντισώματά τους, τά ὁποῖα θά νικήσουν κάθε ἀντίπαλο καί πολέμιο τῆς ἀρετῆς καί τοῦ ἀγαθοῦ.

Τά Πολυδύναμα διοργανώνουν προγράμματα διαφόρων καί ποικίλων δραστηριοτήτων, ὅπως Θεατρικό Ἐργαστήρι, Μουσικοκινητική, Μαθήματα σκακιοῦ, Τεχνολογία καί Κατασκευές, Ἐπιτραπέζια Ἀντισφαίριση, Βυζαντινή Ἀγιογραφία κ.ἄ., μέ τά ὁποῖα ἀπασχολεῖται

Κορίτσια προπονοῦνται στό ἄθλημα τῆς Καλαθόσφαιρας

Τό Πολυδύναμο Κέντρο Νεολαίας "Ύψωνα (ΠΟ.ΚΕ.Ν.Υ.)

μεγάλος αριθμός νέων και παιδιών από όλη τη Λεμεσό. Επιπλέον λειτουργούν Προγράμματα Λογοθεραπείας, Ψυχοθεραπείας αλλά και καλοκαιρινό σχολείο για παιδιά με ειδικές ικανότητες.

Πολλές έπιλογές δίνουν την εύκαιρία σέ μικρούς και μεγάλους, γονείς και παιδιά νά ασχοληθουν έποικοδομητικά, καλλιεργώντας τά χαρίσματα και τά ταλέντα τους μέσα από εύχάριστη, ψυχαγωγική και ύγιη άπασχόληση. Σκοπός μέσα από τίς δραστηριότητες αυτές είναι νά γνωρίσουν οί νέοι μας τόν έαυτό τους και τίς δυνατότητές τους καλύτερα, γιά ένα πιό αισιόδοξο μέλλον μέ νόημα και ουσία χωρίς ουσίες και έξαρτήσεις.

Τά Πολυδύναμα αυτά σωματεία προσπαθουν μέ τή συνεργασία τών γονέων, νά πλάσουν άνθρωπος πού θά είναι σωστοί άνθρωποι, γιατί είναι όμορφος και ώραϊος ό άνθρωπος, όταν είναι "πραγματικά άνθρωπος", συνάνθρωπος μέ τόν άλλο και κατ' εικόνα Θεού.

Οί καφετέριες

Τό Γραφείο Νεότητας ανέλαβε επίσης τή δημιουργία καί λειτουργία δυό Πολυχώρων στή Λεμεσό. Τό 2018 τέθηκε σέ λειτουργία ή «Ίνδικτος» καί ἔγινε ή ἀνακαίνιση τῆς «Διεξόδου», πού λειτουργοῦν ὡς καφετέριες, οἱ ὁποῖες προσφέρουν καί εἰδικούς χώρους γιά διάβασμα, διαλέξεις κ.ἄ.

Ἀποψη τῆς καφετέριας «Διέξοδος»

Ἡ καφετέρια «Διέξοδος» εἶναι ἕνας ὄμορφος χώρος στό κέντρο τῆς πόλης, σέ ἀναπαλαιωμένο κτήριο τῆς παλαιᾶς Λεμεσοῦ καί φτιαγμένος μέ πολλή ἀγάπη καί ζεστασιά, ὅπου ή νοσταλγική παραδοσιακή ἀτμόσφαιρα ἔχει προσαρμοστεῖ στό σήμερα, δημιουργώντας ἕνα ζεστό χαλαρωτικό φιλόξενο καί ἤσυχο περιβάλλον.

Ἡ «Διέξοδος» εἶναι ἓνα κατάλληλο μέρος γιά ὄσους ψάχνουν μία ἔξοδο ἀπό τό ἀδιέξοδο, γιά νά περάσουν ὁμορφα μέ τήν παρέα τους. Λειτουργεῖ ἀπό νωρίς τό πρωί μέχρι τό βράδυ.

Ἐπιπλέον διαθέτει εἰδική αἴθουσα γιά διαλέξεις, συζητήσεις γιά διάφορα ἐργασιακά θέματα καί προσφέρει τό κατάλληλο περιβάλλον γιά διάβασμα σέ φοιτητές ἀλλά καί σέ κάθε ἄλλο φιλιαναγνώστη.

Ὁ Πανιερώτατος βρίσκεται κοντά στους νέους σέ κάθε δραστηριότητά τους

Ἡ «Ἰνδικτος» ὑπάγεται στό Πολυδύναμο Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, τό ὁποῖο εἶναι μὴ κερδοσκοπικός ὀργανισμός. Δημιουργήθηκε μέ τήν πρωτοβουλία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου, μέ σκοπό νά προσφέρει ἀνιδιοτελῶς στή φοιτητική νεολαία κατάλληλους χώρους καί εὐκαιρίες ἐνασχόλησης σέ ἓνα εὐχάριστο καί φιλικό περιβάλλον.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τί μπορεῖ νά βρεῖ κάποιος στήν «Ἰνδικτο». Τό μέρος αὐτό λειτουργεῖ βασικά ὡς ἀναγνωστήριο γιά τίς ἐξεταστικές περιόδους μαθητῶν καί φοιτητῶν. Διαθέτει ἐπίσης χώρους γιά ἐκθέσεις, ἐκδηλώσεις, συνεδριάσεις καί ἄλλους χώρους μέ ποικιλία ἐπιτραπέζιων παιχνιδιῶν. Ἐπίσης διαθέτει ἠλεκτρονικούς ὑπολογι-

στές, φωτοτυπικές μηχανές για έκτυπώσεις και όθονη για προβολές και διαγωνισμούς.

Είναι ένας πολυχώρος, ο οποίος συνδυάζει ταυτόχρονα πολλές επιλογές με αποτέλεσμα να αγγίζει τα ενδιαφέροντα πολλών ανθρώπων, που θέλουν να ασχοληθούν με το διάβασμα, την έρευνα, ομαδικές μελέτες, διαλέξεις, παρουσιάσεις, συνδιασκέψεις και έκτυπώσεις έργων ή μελετών.

Όλη η δράση και μέριμνα του Γραφείου Νεότητας έχει στόχο να ενισχύσει την ποιμαντική της νεότητας της Ίερās Μητροπόλεως μας και να έναρμονίσει τους νέους μας με την Έκκλησία. Μέ τις πολλές δραστηριότητες και τις δράσεις του θέλει να διαβεβαιώσει το ενδιαφέρον της Έκκλησίας μας για τους νέους και να υπενθυμίσει ότι η παρουσία του Ίησου Χριστού στη ζωή του καθενός θα τον βοηθήσει να διαμορφώσει τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά του, ώστε να γίνει ολοκληρωμένος άνθρωπος. Κυρίως όμως θα ζήσει την εμπειρία της αγάπης του Χριστού στην καρδιά του, για να αποκτήσει το πραγματικό νόημα της ζωής.

*Μετακατασκηνωτική συγκέντρωση τών κοριτσιών στην αίθουσα Έκδηλώσεων
της Ίερās Μητροπόλεως μας*

Τό Κοινωνικό καί Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Ἡ Μητρόπολη Λεμεσοῦ ἐμπνευσμένη ἀπό τόν Πολιοῦχο της Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Ἅγιο Ἰωάννη τόν Ἐλεήμονα, ἐπιτελεῖ ἕνα σημαντικό φιλανθρωπικό ἔργο. Αὐτό ὀφείλεται, στή συλλογική προσπάθεια τῶν ὑπευθύνων κληρικῶν καί λαϊκῶν σέ κάθε τομέα στόν ὁποῖο διακονοῦν, μέ τίς εὐλογίες τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου.

Χαρακτηριστικά εἶναι τά ὅσα ἀναφέρει σέ ἄρθρο του ὁ Πανιερώτατος: «Ὅταν κάνουμε ἐλεημοσύνες καί φιλανθρωπία, δέν τό κάνουμε γιατί ἔχει ἀνάγκη ὁ Θεός τίς δικές μας φιλανθρωπίες, οὔτε γιά νά κάνουμε τούς φτωχοῦς πλούσιους, ἀλλά γιατί ἐμεῖς ἔχουμε

«Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν ἐσκόρπισας τοῖς πένησι» Τοιχογραφία μέ σκηνές ἀπό τή ζωή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πού βρίσκεται στόν ὁμώνυμο ναό του στή Λεμεσό

ανάγκη νά ἀγαποῦμε τούς ἀδελφούς μας. Ὅταν κάνουμε ἕνα ἔργο, ἐκεῖνο πού εἶναι τό ζητούμενο δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί ὁ χῶρος ἀλλά μέσω αὐτοῦ, ὁ Θεός. Ὅταν λέμε ἢ φιλανθρωπία ὡς μέσο θεογνωσίας, ἐκφράζουμε αὐτό τό πράγμα στίς σωστές εὐαγγελικές του διαστάσεις. Ἀσκώντας τή φιλανθρωπία ὁδηγοῦμαστε ἀναπόφευκτα στή γνώση τοῦ Θεοῦ, καί ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι διανοητική, ἀλλά εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Τίποτα δέν μπορεῖ νά μᾶς ἐμποδίσει ἀπό τοῦ νά γίνουμε πραγματικά τέκνα τοῦ Θεοῦ, παρά μόνο τά πάθη καί οἱ ἀμαρτίες μας. Συνεπῶς ἡ φιλανθρωπία εἶναι μέσο θεογνωσίας γιά τή γνώση καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κι ἄν τό πετύχουμε αὐτό, τότε ἀγαποῦμε τόν ἑαυτό μας μέ ὑγιή τρόπο ὄχι ἀρρωστημένα, ἀγαποῦμε τόν ἄλλο ἄνθρωπο, ἀγαποῦμε τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ ὅλη καί ἀγαποῦμε πάνω ἀπό ὅλα τόν Θεό πατέρα μας καί γινόμαστε ἰσορροπημένοι ἄνθρωποι.

*Τοιχογραφία μέ σκηνές ἀπό τή ζωή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
Ἰερός Ναός Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.*

“Όλα αυτά, καταλήγει ο Γέροντας, δέν είναι πρός δημοσιοποίηση οὔτε τά προβάλλουμε μέ σκοπό τήν ἐξασφάλιση φιλοφρονήσεων ἢ εὐσήμων. Εἶναι ἔργο ἀγάπης σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου “ἀγαπάτε ἀλλήλους”, καί τῆς προτροπῆς νά μή γνωρίζει ἡ δεξιά σου τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά σου σέ σχέση πάντα μέ τό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἐλεημοσύνης καί τῆς βοήθειας κάποιου συνανθρώπου μας. Γι’ αὐτό, ἐξάλλου ἡ Ἐκκλησία εἶναι πολύ προσεκτική σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό θέμα τῆς προβολῆς καί διαφήμισης τοῦ ἔργου της».

Θεωρήσαμε ὀρθό ὅμως ὑπό τίς παρούσες περιστάσεις νά ἀναφερθοῦμε γενικά στό τί κάνει σήμερα ἡ Ἐκκλησία, μέ σκοπό νά γίνει γνωστό τό ἔργο της γιά ὅσους συνανθρώπους μας χρῆζουν τῆς βοήθειάς της.

Τό πολύπλευρο καί πολυδιάστατο φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ἀνέλαβε τήν κάλυψη πολλῶν ξεχωριστῶν τομέων, πού προσφέρουν οὐσιαστική βοήθεια καί στήριξη σέ ὅσους ἔχουν πραγματικά ἀνάγκη. Μέσα σ’ αὐτά τά πλαίσια δημιουργήθηκε τό **Πολυδύναμο Κέντρο Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων»** γιά τό ὁποῖο θά ἀναφερθοῦμε στή συνέχεια.

Έθελόντριες πού βοηθοῦν στό Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας

Άποψη ἀπό τόν Πολυχώρο τῆς Μητροπόλεως μας

Τό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχής Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων»

Τό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχής Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων», εἶναι ὁ καρπός τῆς ποιμαντικῆς καί πατρικῆς μέριμνας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν πολλῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καί ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου του, μέ τή λειτουργία προγραμμάτων καί ὑπηρεσιῶν ὑπό τήν καθοδήγηση εἰδικοῦ καί ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ. Ὁ σχεδιασμός καί ἡ ὀργάνωση τοῦ Κέντρου ἦταν ἀποτέλεσμα τῶν στενῶν σχέσεων καί τῆς συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καί τοῦ Πανιερωτάτου προσωπικά, μέ τό Γραφεῖο Ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Εὐημερίας.

Ἡ ἴδρυση τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου μετά ἀπό ἐμπεριστατωμένη μελέτη ἔγινε κατορθωτή τό 2003. Δόθηκε σ' αὐτό, μέ εἰσήγηση τοῦ Πανιερωτάτου, τό ὄνομα τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ, Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα, γιά νά εἶναι ὁ μέγας φιλόανθρωπος Ἅγιος φωτεινό πρότυπο γιά τούς στόχους καί τίς δραστηριότητές του. Βασικός ἄξονας τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου εἶναι ἡ προσφορά ὑπηρεσιῶν καί βοήθειας πρὸς τούς ἀνθρώπους ὄλων τῶν ἡλικιῶν, ἀνεξάρτητα ἀπό ἐθνικότητα, φυλή, γλώσσα καί θρησκεία, μέ γνώμονα τήν ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, ὅπως μᾶς τή δίδαξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί τή βίωσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμονας.

Τό Πολυδύναμο Κέντρο, μέ πρόεδρο τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας, πού στεγάζεται σέ κτήρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας τά ὁποῖα βρίσκονται στόν περίβολο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς, ἀνέπτυξε καί ἐξακολουθεῖ ν' ἀναπτύσσει ποικίλα προγράμματα. Τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου καλύπτονται ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί τή χορηγία τῶν Ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Εὐημερίας μέ βάση τό σχέδιο κρατικῶν χορηγιῶν.

Μέ τά διάφορα προγράμματά του παρέχει ὑγιή ἀπασχόληση, ψυχαγωγία, ἐπιμόρφωση, στήριξη καί καθοδήγηση τόσο στούς νέους ὅσο καί στίς οἰκογένειες καί στούς ἡλικιωμένους.

Ἡ τοπική Ἐκκλησία τῆς Λεμεσοῦ μέ τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου της κ. Ἀθανασίου καί παρά τίς ὅποιες οἰκονομικές δυσκολίες, καταφέρνει νά συντηρεῖ καί νά ἀναπτύσσει ἕνα ὑποδειγματικό δίκτυο κοινωνικῆς παρέμβασης καί προσφορᾶς ἀξιοποιώντας στό ἔπακρο τούς ὅποιους οἰκονομικούς πόρους ἔχει στή διάθεσή της.

Τό Πολυδύναμο Κέντρο ἔχει δημιουργήσει τίς ἀκόλουθες ὑπηρεσίες: τό «**Κέντρο Οἰκογενειακῆς Καθοδήγησης (Κ.Ο.Κ.)**», τό πρόγραμμα «**Ἀμάθεια**», τό Κέντρο Προσφορᾶς καί Ἀγάπης ἡ «**Παραμυθία**», δραστηριότητες καί ὑπηρεσίες πρὸς νέους καί ἐφή-

Η αίθουσα του Κέντρου Οικογενειακής Καθοδήγησης

βους, προς ηλικιωμένους, μονήρεις, αναπήρους, και όλους όσους χρήζουν της βοήθειας της Έκκλησίας.

Πρίν όμως αναφερθούμε αναλυτικά στα διάφορα προγράμματα που λειτουργούν στην Ίερά μας Μητρόπολη κάτω από τη σκέπη του Πολυδύναμου Κέντρου Παροχής Κοινωνικών Υπηρεσιών «Άγιος Ιωάννης ο Έλεήμων, θά παρουσιάσουμε τόν Πολυχώρο της Μητροπόλεώς μας, για να δοῦμε πού λειτουργούν όλα αυτά τά όποια έχουν ως μοναδικό σκοπό καί στόχο τή βοήθεια τών συνανθρώπων μας.

Ὁ Πολυχῶρος τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου

Άποψη ἀπό τόν Πολυχῶρο τῆς Μητροπόλεώς μας

Ὁ Πολυχῶρος γύρω ἀπό τόν Μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς εἶναι ὁ χῶρος, ὅπου στεγάζονται καί λειτουργοῦν τά προγράμματα τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων».

Τό Ἄρχονταρῖκι μέ τίς εὐκαιρίες πού παρέχει στούς νέους μας δίπλα στόν ναό καί μέ τήν παρουσία τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Ἐπισκόπου καί ἄλλων κληρικῶν φέρεي τήν Ἐκκλησία πῶς κοντά τους, ὥστε νά μήν παρουσιάζεται ξένη καί ἀπόμακρη σ' αὐτούς. Ἡ αἶθουσα παιχιδιῶν ἐσωτερικοῦ χῶρου μέ τά μπιλιάρδα, ποδοσφαιράκια, ἐπιτραπέζια ἀντισφαίριση καί μέ ἄλλα ἐπιτραπέζια παιχνίδια παρέχει τή δυνατότητα σέ πολλά νέα παιδιά νά ψυχαγωγοῦνται μέ παιχνίδια τῆς ἀρεσκείας τους. Τό γήπεδο ποδοσφαίρου μικρῶν διαστάσεων μέ τόν εἰδικά διαμορφωμένο τάπητα, δίνει τήν εὐκαιρία στούς ποδοσφαιρόφιλους νά ἀγωνίζονται μέσα σέ κόσμια πάντοτε πλαίσια.

Δημιουργήθηκε επίσης και η ακαδημία ποδοσφαίρου, που έχει ως σκοπό να προσεγγίσει παιδιά μικρότερων ηλικιών.

Για όσους επιθυμούν παρέχεται η ευκαιρία να παρακολουθήσουν μαθήματα βυζαντινής άγιογραφίας, βυζαντινής και παραδοσιακής μουσικής και να αυξήσουν τις γνώσεις τους, αλλά και να καλλιεργήσουν τα χαρίσματά τους. Οι μαθητές έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν διάφορα φροντιστηριακά μαθήματα, που παραδίδονται στις αίθουσες πάνω από τό Άρχονταρίκι, και να ωφεληθούν από τό ύψηλό επίπεδο γνώσεων που προσφέρεται από καθηγητές, οί όποίοι μέ γνώμονα τήν αγάπη τους προς τούς νέους και τήν Έκκλησία προσφέρουν ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες τους.

Ό Πολυχώρος τής Μητροπόλεως βρίσκεται στό κέντρο του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου και φιλοξενεί πολλούς φοιτητές στους ώραίους χώρους του, είτε στό διάλειμμά τους είτε στον έλεύθερό τους χρόνο για ξεκούραση. Έπισκέπτονται τόν χώρο αυτό και νιώθουν τή "ζεστασιά" τής Έκκλησίας μας. Αίθουσες παραχωρούνται σε τμήματα φοιτητών για τις πανεπιστημιακές τους παραδόσεις και παρέχεται κάθε δυνατή βοήθεια σ' αυτούς.

Τά Προγράμματα τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων»

Τό Κέντρο Οἰκογενειακῆς Καθοδήγησης (Κ.Ο.Κ.)

Τό Κέντρο αὐτό ξεκίνησε τή λειτουργία του τό 2006, μέ πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου καί ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς δράσεις τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων». Σκοπός τῆς δημιουργίας του εἶναι ἡ παροχή ὑποστηρικτικῶν καί συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν σέ ἄτομα καί οἰκογένειες πού ἀντιμετωπίζουν προσωπικές ἢ οἰκογενειακές δυσκολίες. Τό πρόγραμμα εἶναι μία μορφή εὐέλικτης κοινωνικῆς παρέμβασης ἀπό προσοντοῦχο ἐπιστημονικό προσωπικό, χωρίς χρονοβόρες καί γραφειοκρατικές διαδικασίες καί στελεχώνεται ἀπό κοινωνικούς λειτουργούς καί ψυχολόγο.

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς λειτουργίας του ἀγκαλιάστηκε μέ πολλή ἀγάπη ἀπό τόν κόσμο καί αὐτό τό ἀποδεικνύουν ὅσοι γιά διάφορους λόγους ζητοῦν τή βοήθειά του.

Πέρα ἀπό τίς ὑπηρεσίες σέ ἀτομικό ἐπίπεδο, τό Κέντρο στοχεύει στήν εὐαισθητοποίηση καί ἐνημέρωση τοῦ εὐρύτερου κοινοῦ γιά τά σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. Μέσα στά πλαίσια αὐτῆς τῆς δράσης πραγματοποιοῦνται διάφορα σεμινάρια, ἐκδηλώσεις διαφώτισης τοῦ κοινοῦ γιά τά ἄτομα μέ εἰδικές ἀνάγκες καί τή μείωση τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων του τό Κ.Ο.Κ. συνεργάζεται μέ τό Ἐπαρχιακό Γραφεῖο Εὐημερίας Λεμεσοῦ, μέ ἐθελοντικές ὁργανώ-

σεις, μέ φορεῖς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, μέ σχολεῖα καθὼς καὶ μέ ἄλλες κρατικὲς ὑπηρεσίες, ὅπου καὶ ὅταν αὐτό χρειάζεται. Ἐπίσης ὑπάρχει συνεργασία μέ ὅλα τὰ Ἴδιωτικά Πανεπιστήμια τῆς Κύπρου πού λειτουργοῦν σχολές Κοινωνικῆς Ἐργασίας, μέσω τῆς τοποθέτησης φοιτητῶν γιά πρακτικὴ ἄσκηση.

Ἡ σημαντικότητα καὶ ἡ ἀξία τῆς ψυχοκοινωνικῆς προσφορᾶς τοῦ ἐν λόγω προγράμματος, τό ὁποῖο παρέχεται μέσα ἀπό τό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων», καθίσταται ἀκόμη μεγαλύτερη. Ἐπίσης, καταδεικνύει τόν ἀποφασιστικό ρόλο τῆς ἐκκλησίας τῆς Λεμεσοῦ στήν ἀνακούφιση καὶ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπινου πόνου, μέσα ἀπό τή συνεργασία καὶ τήν προώθηση τῆς ἐπιστημονικῆς προσέγγισης καὶ γνώσης πάνω σέ κοινωνικά καὶ ψυχολογικά θέματα καὶ προβλήματα.

Τό πρόγραμμα «Ἀμάθεια»

Τό πρόγραμμα «Ἀμάθεια» λειτούργησε τό 2007 καὶ γιά ἕνα χρόνο ἦταν συγχρηματοδοτούμενο 50% ἀπό τήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ 50% ἀπό τήν Κυπριακὴ Δημοκρατία

Ἀπό τό 2009 ἐντάχθηκε στό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων». Βασικός στόχος δημιουργίας τοῦ προγράμματος εἶναι νά ἀπασχολοῦνται τὰ παιδιά μονογονεϊκῶν οικογενειῶν, πού διαμένουν στή Λεμεσό καὶ οἱ γονεῖς τους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἔνταξης στήν ἀγορά ἔργασίας. Μέσα ἀπό τό πρόγραμμα δημιουργοῦνται οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις, πού θά ἐξασφαλίσουν τήν εὐκαιρία στους μονογονιούς νά ἐργαστοῦν. Σχεδιάστηκε μέ βάση τὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ μονογονιοὶ καὶ ἰδιαίτερα οἱ μητέρες, ἀφοῦ συνήθως εἶναι αὐτές πού ἀναλαμβάνουν τήν εὐθύνη τῶν παιδιῶν. Στήν πορεία στό πρόγραμμα ἐντάχθηκαν καὶ παιδιά πού δέν ἐμπίπτουν στήν κατηγορία τῶν μονογονιῶν.

Ὁ Ποιμέναρχης μας κοντά στους νέους

Τό Πρόγραμμα παρέχει πληθώρα εὐκαιριῶν καί δραστηριοτήτων στά παιδιά, στά ὅποια προσφέρεται καθημερινά μεσημεριανό φαγητό μετά τό τέλος τοῦ σχολείου. Στή συνέχεια δίνεται βοήθεια στή διεκπεραίωση τῶν σχολικῶν τους μαθημάτων καί ἐνίσχυση σέ παιδιά πού ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες. Ταυτόχρονα τοῦς δίνεται ἡ εὐκαιρία

Παιδιά τοῦ «Ἀμάλθεια» σέ ὥρα μαθήματος

μέσα από καλλιτεχνικές δραστηριότητες να δημιουργήσουν και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους όπως κολλητική, ζωγραφική κ.ά.

Μέ το τέλος των σχολικών μαθημάτων και των καθημερινών δραστηριοτήτων, δίνεται η δυνατότητα για ένασχόληση με επιτραπέζια παιχνίδια σε ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα. Το «Άμάλθεια» προσφέρει στα παιδιά συνδυασμό εκγύμνασης σώματος και πνεύματος μέσα από πληθώρα αθλητικών δραστηριοτήτων από πτυχιούχο γυμνάστρια. Έκτός των άλλων, παρέχεται στα παιδιά ή ευκαιρία δημιουργίας ομάδων θεάτρου. Σκοπός της διδασκαλίας του θεάτρου είναι η ενθάρρυνση των παιδιών να αναπτύξουν ικανότητες και κλίσεις, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν αρμονικά ως άτομα και ως μέλη μίας ομάδας. Πραγματοποιούνται επίσης εκδρομές με στόχο την επιμόρφωση και την υγιή ψυχαγωγία των παιδιών.

Η καινοτομία του Προγράμματος έγκειται στο ότι έχει παρατείνει την ώρα λειτουργίας του μέχρι τις 7:00 μ.μ., και έχει ως κύριο στόχο του την απελευθέρωση των μονογονιών, για να μπορέσουν να ένταχθουν και να παραμείνουν στην αγορά εργασίας.

Παιδιά του «Άμάλθεια» απολαμβάνουν τό γεῦμα τους

Κέντρο Προσφοράς και Αγάπης ή «Παραμυθία»

Στήν Ίερά μας Μητρόπολη λειτουργεί επίσης τό Κέντρο Προσφοράς και Αγάπης ή «Παραμυθία», πού παρέχει έντελώς δωρεάν τρόφιμα αλλά και άλλα είδη ένδυσης και υπόδησης σέ όσους έχουν ανάγκη. Πολλοί συνάνθρωποι μας καταφεύγουν στην «Παραμυθία» για κάλυψη τών υλικών τους αναγκών. Καθημερινά προσφέρονται πάνω από 2100 μερίδες φαγητού σέ άπορους συνανθρώπους μας, σέ ενήλικες, σέ άπορους φοιτητές του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου και τών ιδιωτικών Πανεπιστημίων τής Λεμεσού, όπως επίσης και σέ 100 παιδιά μονογονεϊκών οικογενειών.

Άρχικά από τό πρόγραμμα έξυπηρετούνταν ηλικιωμένοι και μονήρεις. Λόγω όμως τών αλλαγών πού υφίσταται ή κοινωνία μας, έχει αύξηθει ή ανάγκη παροχής γεύματος και σέ άλλες πληθυσμιακές ομάδες, όπως είναι οί αίτητές άσύλου, οί υπήκοοι τρίτων χωρών και πολίτες άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Τό φαγητό παρέχεται από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή, από τίς 12:00 μ.μ. μέχρι τίς 1:00 μ.μ.

Οί μερίδες του φαγητού πού μέ πολλή αγάπη ετοιμάζονται

Ἡ αἴθουσα, ὥστόσο, ἀνοίγει ἀπό τίς 11:00 π.μ., ὥστε τὰ ἄτομα πού ἐξυπηρετοῦνται ἀπό τό πρόγραμμα νά μποροῦν νά τήν χρησιμοποιοῦν, συμβάλλοντας ἔτσι στή σύσφιξη τῶν σχέσεων μεταξύ τους. Μέ τήν προσφορά αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας, τό Πολυδύναμο Κέντρο «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων», συμβάλλει μέ πρακτικό τρόπο στήν ἀποφυγή φαινομένων φτώχειας. Εἶναι ἕνα καινοτόμο πρόγραμμα, τό ὁποῖο προσφέρει σημαντικό ἔργο στήν πόλη μας.

Τό ὄχημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ τό ὁποῖο μεταφέρει τό φαγητό στίς ἐνορίες τῆς πόλης μας, πού λειτουργοῦν τά Κέντρα διανομῆς φαγητοῦ

Πέρα ἀπό τόν χώρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας πού προσέρχονται τὰ ἄτομα γιά νά πάρουν τό φαγητό τους, λειτουργοῦν καί ἄλλα Κέντρα παροχῆς φαγητοῦ σέ τέσσερις ἐνορίες τῆς πόλης μας. Τό φαγητό μεταφέρεται μέ εἰδικό ὄχημα, τό ὁποῖο μοιράζει τίς μερίδες στίς ἐνορίες πρῖν ἀπό τό μεσημέρι, γιά νά μποροῦν οἱ ἐμπερίστατοι ἀδελφοί μας νά παίρνουν τό φαγητό τους ἀπό τή δική τους ἐνορία. Αὐτή ἡ διευθέτηση βοηθᾷ πάρα πολύ τὰ ἠλικιωμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα δέν ἔχουν τή δυνατότητα νά πηγαίνουν στή Μητρόπολη.

Πρόγραμμα Ψυχολογικής Στήριξης

Ένα ακόμη σημαντικό Πρόγραμμα τό όποίο λειτουργεί στή Μητρόπολή μας είναι τό Πρόγραμμα Ψυχολογικής Στήριξης. Στά χρόνια λειτουργίας του δέχθηκε πάρα πολλές διαφορετικές περιπτώσεις. Οί παραπομπές γίνονται είτε κατευθείαν από τίς Κοινωνικές Λειτουργούς του Κ.Ο.Κ, είτε μέσω του Γραφείου Εϋημερίας και τών ιερέων τής Ίερᾶς μας Μητροπόλεως. Τό πρόγραμμα λειτουργεί στή βάση συνεδριών μέ τόν Ψυχολόγο. Στήν κάθε συνεδρία παρέχονται κυρίως ύποστηρικτικές και συμβουλευτικές ύπηρεσίες. Οί λόγοι τών παραπομπών άφοροϋν κυρίως προβλήματα, πού σχετίζονται μέ άπώλεια οίκογενειακών προσώπων και πένθος μέσα στήν οίκογένεια, διαζύγια και χειρισμό καταστάσεων πού σχετίζονται μέ τά παιδιά, συναισθηματικά, οίκογενειακά και προβλήματα έπικοινωνίας, συναισθηματικές διαταραχές, όπως άγχος, φοβίες κλπ.

Είναι γενικά άποδεκτό ότι στίς μέρες μας οί κοινωνικές άνάγκες τών συμπολιτών μας και ιδιαίτερα οί άνάγκες τους για ψυχολογική στήριξη και συμβουλευτική είναι πολλές και συνεχώς αύξανόμενες. Μέσα από τίς ύπηρεσίες του Κ.Ο.Κ, γενικότερα και ειδικότερα μέσα από τό συγκεκριμένο πρόγραμμα ψυχολογικής ύποστήριξης και συμβουλευτικής, προσφέρεται ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο παροχής ύποστηρικτικών ύπηρεσιών στους συνανθρώπους μας, πού τό έχουν άνάγκη, στέλνοντάς τους παράλληλα τό μήνυμα ότι στίς δύσκολες στιγμές πού περνοϋν δέν είναι μόνοι.

Πρόγραμμα Μουσικοθεραπείας

Σημαντικό επίσης και αναγκαίο για τη στήριξη των συνανθρώπων μας είναι και τό πρόγραμμα Μουσικοθεραπείας, τό όποιο στηρίζεται στην όμορφη και άφιλοκερδή συνεργασία μεταξύ του Κέντρου Μουσικοθεραπείας και του Πολυδύναμου Κέντρου Παροχής Κοινωνικών Ύπηρεσιών «Άγιος Ίωάννης ό Έλεήμων». Σκοπός αυτής της συνεργασίας είναι νά βοηθήσει τόσο σέ άτομικό αλλά και σέ όμαδικό επίπεδο τά παιδιά, τά όποια λαμβάνουν μέρος στό πρόγραμμα «Άμάλθεια», μέ τή δύναμη της μουσικής.

Ή μουσικοθεραπεία, άναγνωρισμένη πλέον ανά τό παγκόσμιο, είναι μία ειδικότητα μέ καθαρά θεραπευτικό χαρακτήρα. Δέν επιδιώκει ούτε τήν ψυχαγωγία αλλά ούτε και τή μουσική διαπαιδαγώγηση. Ή μουσική κατά τή διάρκεια μιας θεραπευτικής συνεδρίας χρησιμοποιείται ως μέσο επικοινωνίας, έκφρασης και δημιουργικότητας.

Τό Άρτοποιείο «Άρτοκλασία»

Στόν Πολυχώρο της Ίερας Μητροπόλεως λειτουργεί έργαστήριο άρτοποιητικών σκευασμάτων μέ τήν όνομασία «Άρτοκλασία». Παρασκευάζονται πρόσφορα, κόλλυβα, χριστουγεννιάτικα και πα-

σχαλινά παραδοσιακά γλυκά και άλμυρά. Τά έσοδα από τίς πωλήσεις διατίθενται για μερική κάλυψη του γεύματος των άπόρων, που προσφέρει ή Ίερά μας Μητρόπολη.

Τό Συνεδριακό Κέντρο «Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Χρῦσανθος Α΄»

Ανάμεσα στά πολλά καί ποικίλα ἔργα τά ὅποια ἔχουν πραγματοποιηθεῖ στήν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ βρίσκεται καί τό Συνεδριακό Κέντρο «Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Χρῦσανθος Α΄», τό ὁποῖο οἰκοδομήθηκε στά νότια τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Στό Κέντρο αὐτό θά διεξάγονται ἐπιστημονικά Συνέδρια καί ἄλλες παρόμοιες ἐκδηλώσεις, πού σκοπό ἔχουν τήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν πιστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ἡ Μητρόπολή μας ἔχει μεγάλη ἐμπειρία ἀπό τέτοιου εἴδους συνέδρια, τά ὅποια πραγματοποιοῦνται κατά καιρούς στήν πόλη μας. Ἡ ἀφιέρωση τοῦ Κέντρου αὐτοῦ στόν μακαριστό Μητροπολίτη Χρῦσανθο ἀποτελεῖ ἔκφραση τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης γιά τήν προσφορά του στό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ.

Τό Συνεδριακό Κέντρο «Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Χρῦσανθος Α΄»

Ἡ Ἐκκλησία κοντά στους ἀσθενεῖς καί ἡλικιωμένους

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη ὀργανώνει ομάδες πού ἐπισκέπτονται καθημερινά ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλης καί ἐπαρχίας Λεμεσοῦ, ὅπως καί τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων. Οἱ ἀσθενεῖς συνάνθρωποί μας ἀκούουν λόγο παρηγοριᾶς καί ἀγάπης καί αἰσθάνονται στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς τους ὅτι δέν εἶναι μόνοι τους, ἀλλά ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἐνδιαφέρονται καί συμπάσχουν μαζί τους καί προπάντων ἔχουν στήριγμα καί βοήθειά τους τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία. Ἰδιαίτερα κατά τίς ἐορτές τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Πάσχα βιώνουν καί τήν παρουσία τῶν Ἀρχιερέων μας, πού μέ τόν πατρικό τους λόγο ἀπαλύνουν τόν πόνο τους.

Μέσα σ' αὐτό τό πνεῦμα ἡ Μητρόπολή μας οἰκοδόμησε νέο ναό στόν περίβολο χώρου τοῦ Νέου Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ, ἀφιερωμένο στήν Ἁγία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου, πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἐργαζομένων καί ὅσων ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς τους.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος στό Νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος κοντά στους ἀσθενεῖς

Μέ ὅλα αὐτά καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέ τή βοήθεια καί τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀξιώνεται νά προσφέρει ὅσο μπορεῖ περισσότερο στους συνανθρώπους μας.

Τό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, πού βρίσκεται στόν περίβολο χώρου τοῦ Νέου Νοσοκομείου Λεμεσοῦ

Ὑποδοχή τιμίων λειψάνων καὶ ἱερῶν θαυματουργῶν εἰκόνων
στήν Ἱερά Μητρόπολή μας

*Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος ὑποδέχεται τὰ ἱερά λείψανα
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*

*Ἀπό τὴν ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας Μαλεβῆς
στή Μητρόπολή μας*

Ὁ Ἐκκλησιαστικός Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

• **Ο** Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ λειτουργεῖ ἀπό τόν Ἰούλιο τοῦ 2002 καί ἐκπέμπει στίς ραδιοσυχνότητες 94,5 καί 102,9 γιά τήν πόλη τῆς Λεμεσοῦ καί 107,9 γιά τήν ὄρεινή περιοχή. Εἶναι ἕνας μή κερδοσκοπικός ὀργανισμός. Εἶναι ἕνα πνευματικό μέσο στήν ποιμαντική διακονία τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, πού σκοπό ἔχει τόν εὐαγγελισμό τοῦ λαοῦ.

Τά προγράμματα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ περιλαμβάνουν κυρίως ἐκπομπές μέ πνευματικό περιεχόμενο, ἀλλά καί ἄλλες πού ἀσχολοῦνται μέ ἰατρικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, ψυχαγωγικά καί μορφωτικά θέματα.

Ὁ Ραδιοσταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ἐπιδιώκει νά καλλιεργήσει τό θρησκευτικό καί πνευματικό φρόνημα τοῦ λαοῦ, νά ἐνισχύσει τό ἐθνικό φρόνημα, νά καλλιεργήσει τήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση, νά προβάλει τά ἥθη καί τά ἔθιμα τοῦ λαοῦ μας, νά πληροφορήσει γιά σημαντικά θέματα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, νά προσφέρει κοινωνική ὑπηρεσία μέσα ἀπό τά προγράμματα πού ἀπασχολοῦν τή σύγχρονη κοινωνία.

Μεταδίδει ζωντανές ἢ καί μαγνητοφωνημένες ἐκπομπές ἀπό τό ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀπό τό Ραδιόφωνο τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας, γιά νά καταδείξει τή θρησκευτική, ἐθνική, πολιτισμική καί πολιτιστική ἐνότητα τοῦ κυπριακοῦ ἑλληνισμοῦ μέ τόν μητροπολιτικό ἑλληνισμό.

Ο π. Φιλόθεος στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Μητροπόλεώς μας

Διευθυντὴς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ σήμερα εἶναι ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος.

Ἡ λειτουργία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ συμβάλλει θετικά στό ἔργο τῆς προσφορᾶς πρὸς τὸν συνάνθρωπό μας. Μέσα ἀπὸ τὰ προγράμματά του, τὰ ὁποῖα καλύπτουν ἕνα μεγάλο φάσμα θεμάτων, ἀλλὰ καί μέ τίς ζωντανές συνδέσεις ἱερῶν ἀκολουθιῶν, διαφόρων ἐκδηλώσεων, ὁμιλιῶν καί ἄλλων δραστηριοτήτων, προσφέρει πνευματικὴ βοήθεια καί στήριξη σέ ὅλους τοὺς ἀκροατές του.

Ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ «Ρωμανὸς ὁ Μελωδός»

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ ἢ ὅποια μετονομάστηκε σὲ «Ρωμανὸς ὁ Μελωδός», ιδρύθηκε τὸ 1997. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 30 περίπου μέλη, πού τρέφουν ιδιαίτερη ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Δημοτικὴ μας μουσικὴ. Ἀπὸ ἰδρύσεώς της ἡ Χορωδία παρουσιάζεται σὲ συναυλίες ἀλλὰ καὶ σὲ ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες σὲ ὅλη τὴν Κύπρο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

*Ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ
«Ρωμανὸς ὁ Μελωδός»*

Από την αρχή της συγκρότησής της έχουν καθιερωθεί οί Χριστουγεννιάτικες συναυλίες της Χορωδίας με επίκαιρους εκκλησιαστικούς ύμνους πού γίνονται κάθε χρόνο στή Λεμεσό καί σέ άλλες πόλεις. Έκτός από εκκλησιαστικούς ύμνους ή Χορωδία παρουσιάζει, μαζί μέ τή Χορωδία τής Κοινότητας Νέων «Ανατολή» καί τό Μουσικό Σχῆμα Παραδοσιακῶν Ὀργάνων τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, παραδοσιακά Κάλαντα ἀπό τήν Κύπρο καί τήν Ἑλλάδα. Ἐλαβε ἐπίσης μέρος στό διεθνές φεστιβάλ «Κύπρια», πού διοργανώνεται κάθε χρόνο στήν Κύπρο ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Πολιτισμοῦ.

Ἡ χορωδία δίνει στήν Κύπρο καί στό ἐξωτερικό μέ μεγάλη ἐπιτυχία συναυλίες, πού τίμησαν ὄχι μόνο τήν πόλη μας ἀλλά τήν πατρίδα μας γενικότερα. Οἱ δραστηριότητές της καλύπτουν πολλές ἐκκλησιαστικές καί πολιτιστικές ἐκδηλώσεις τόσο ἐντός Κύπρου ὅσο καί στό ἐξωτερικό.

Ἡ Χορωδία ἐξέδωσε ψηφιακό δίσκο μέ τίτλο «Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε» μέ ὕμνους τῶν Χριστουγέννων, τόν ψηφιακό δίσκο «Ἐπιφάνιον ὕμνοις μεγαλύνωμεν» μέ ὕμνους τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, τόν ψηφιακό δίσκο «Πάλιν ἀκοῦστε ἄρχοντες» μέ κάλαντα τοῦ Δωδεκαημέρου καί τόν ψηφιακό δίσκο «Λειτουργική Ὑμνωδία» μέ ὕμνους ὅλης τής Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος συνοδεύεται ἀπό μουσικό βιβλίο πού περιέχει τούς ὕμνους σέ βυζαντινή σημειογραφία.

Αὐτά καί πολλά ἄλλα προγράμματα παρουσιάζει ἡ Βυζαντινή Χορωδία τής Μητροπόλεώς μας, τήν ὁποία διευθύνει ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Λυμπουρίδης.

Τό Έκκλησιαστικό Μουσείο - Εικόνοφυλάκιο

*Άποψη από τό έσωτερικό του Έκκλησιαστικού Μουσείου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ*

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ θέλοντας νά συμβάλει στήν πολιτιστική καί πνευματική ανάπτυξη ἀλλά πρωτίστως στήν προστασία, μελέτη, συντήρηση καί προβολή τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας κειμηλίων, συνέστησε, ὅπως ἀναφέρει στό σχετικό ἄρθρο του ὁ π. Κυριακός Παπαῖωακεῖμ, τό Έκκλησιαστικό Μουσείο - Εικόνοφυλάκιο στόν χῶρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Οἴκου, δίπλα ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Μητροπόλεως. Βέβαια, οἱ προσδοκίες τοῦ Πανιερωτάτου, ὅπως ἄλλωστε εἶχαν γίνει γνωστές ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἀρχιερατικῆς του θητείας, δέν ἔχουν πλήρως ἐκπληρωθεῖ.

Ἡ στενότητα τοῦ χώρου παράλληλα μέ τό πλήθος καί ἄλλων σημαντικῶν θησαυρῶν, ἐπιτάσσουν ἴσως στό μέλλον δημιουργία μίας ἐκτενέστερης καί περιεκτικότερης ἐκθεσης τοῦ πολύτιμου ἐκκλησιαστικοῦ μας πλούτου στό παλαιό κτήριο τῆς Μητροπόλεως στόν παραλιακό δρόμο.

Ἡ βυζαντινή καί μεταβυζαντινή κληρονομιά τῆς Λεμεσοῦ, ὅπως παρουσιάζεται μέσα ἀπό τήν ἐκθεση, ἀποκτᾶ μία

ξεχωριστή σημασία, ἀφοῦ ἀντικρίζεται δυναμικά, ὄχι μόνο ὡς δισχιλιετής ἱστορία ἀλλά καί ὡς ζωντανό παρόν, καθῶς καί ὑποσχόμενο μέλλον.

Οἱ εἰκόνες καί τά κειμήλια τοῦ νεοσύστατου Μουσείου καλύπτουν μία περίοδο πέρα τῶν ἑπτακοσίων χρόνων καί ἀνάμεσά τους ὑπάρχουν πραγματικά ἀριστουργήματα, πού περιέχουν πολύτιμες πληροφορίες καί σημαντικότερα ἐρεθίσματα γιά περαιτέρω μελέτη καί ἔρευνα. Τά περισσότερα ἔτυχαν συντήρησης πρόσφατα, καί εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἐκτίθενται συγκεντρωμένα στό εὐρύ κοινό.

Τό Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ πέρα τῶν ἐπιστημονικῶν προδιαγραφῶν ἔχει ἀποκτήσει μία τέτοια μορφή, πού δημιουργεῖ, κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ βέβαια, τή μυστηριακή ἀτμόσφαιρα καί ἐντύπωση τοῦ χώρου λατρείας μέσα ἀπό

τόν ὁποῖο προέρχονται τὰ ἐκθέματα. Στόν στόχο αὐτό, ἴσως καί προνοία Θεοῦ, συνέτεινε στά μέγιστα ἡ μεγάλη ὀλοκληρωμένη συλλογή τῶν παλαιῶν εἰκόνων δεσποτικῶν, δωδεκαόρτου ἀποστολικοῦ καί ἐσταυρωμένου μέ λυπηρά ἐπίστεψης τέμπλου ἀπό τό τέμπλο τοῦ παλαιοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Νάπας.

Στό σημεῖο αὐτό θέλουμε νά ἐπισημάνουμε τό τεράστιο καί θεάρεστο ἔργο πού ἐπιτέλεσε ὁ ἐπί

σειράν ἐτῶν πρόεδρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ Ἁγίας Νάπας, κύριος Ἀντώνης Χ' Παύλου, πού μέ ἄοκνες προσπάθειες, ἀγάπη καί ζήλο ἀνέλαβε τή φύλαξη, συντήρηση καί διατήρηση τῆς πύο πάνω σειρᾶς τῶν εἰκόνων, ἐπωμιζόμενος μάλιστα καί τό οἰκονομικό κόστος.

Τό Μουσεῖο - Εἰκονοφυλάκιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ στεγάζεται στό κτήριο δίπλα ἀπό τόν Μητροπολιτικό Οἶκο πίσω ἀπό τόν ναό τῆς Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Τό ἐσωτερικό του ἀποτελεῖται ἀπό τρεῖς παράλληλους διαδρόμους - κλίτη-, οἱ ὁποῖοι σχηματίζονται ἀπό δύο παράλληλους ἐγκάρσιους ἡμιτελεῖς τοίχους, μέ ἀποτέλεσμα οἱ διάδρομοι νά ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους καί ἀπό τίς δύο ἄκρες. Χρησιμοποιεῖ ὅλους τούς τοίχους ἐκατέρωθεν ὡς χώρους ἐκθεσης τῶν ἀντικειμένων, εἴτε ἐκτός εἴτε ἐντός τῶν προθηκῶν.

Μέ τήν εἴσοδό μας στό Μουσεῖο, στό βάθος τοῦ κεντρικοῦ διαδρόμου μπροστά ἀπό τήν τονισμένη μέ τό βυζαντινό κόκκινο χρώμα ἀψίδα, δεσπόζει ὁ μέγας ξυλόγλυπτος ἐπιχρυσωμένος Ἐσταυρωμένος μέ ἐκατέρωθεν τά δύο λυπηρά, πού ἀποτελοῦσαν τήν ἐπίστεψη τοῦ εἰκονοστασίου. Δεξιά καί ἀριστερά τοῦ Σταυροῦ, ἔχουν τοποθετηθεῖ σέ δύο ζώνες πάνω καί κάτω, οἱ μεγά-

λου μεγέθους δεσποτικές εἰκόνες καί τό ἀποστολικό ἀντίστοιχα, μέ τήν προσδοκία ὅτι ὁ σχηματισμός αὐτός δημιουργεῖ τήν ἐντύπωση τοῦ εἰκονοστασίου. Ἐκατέρωθεν τοῦ κεντρικοῦ διαδρόμου στους δύο τοίχους δεξιά καί ἀριστερά καί πάνω ἀπό τίς προθήκες ἔχουν τοποθετηθεῖ οἱ ὑπόλοιπες εἰκόνες τοῦ συνόλου, αὐτές τοῦ δωδεκάορτου. Τέλος τά βημόθυρα, πού βρίσκονται σέ ἔσοχή τοῦ δεξιοῦ τοίχου, ὀλοκληρώνουν τήν τεράστιας ἀξίας τόσο σέ ποιότητα ὅσο καί σέ ποσότητα συλλογή. Τό ἐξαιρετικό αὐτό σύνολο ἀνήκει τεχνοτροπικά στήν ἀγιογραφική σχολή τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου, πού ἄκμασε καί σημάδεψε ἀγιογραφικά ὀλόκληρη τήν περίοδο τοῦ 18ου αἰώνα.

Θεμελιωτής της εἶναι ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος, ἓνας ἀπό τούς πλέον καταξιωμένους Κύπριους ζωγράφους ὄλων τῶν ἐποχῶν. Ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος ὑπογράφει τό 1740 τή μεγάλη ἐξαιρετική

είκόνα τοῦ ἔνθρονου Χριστοῦ, ἐνῶ στὸν ἴδιο προσγράφονται καὶ οἱ ὑπόλοιπες δεσποτικές, τῆς ἔνθρονος Παναγίας, τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου, τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ τοῦ Ἀρχ. Μιχαήλ. Ἡ ὑπαρξη μίας τέτοιας ὑπογραφῆς στὴν εἰκόνα, τῆς προσδίδει ἀκόμη μεγαλύτερη καὶ πολυσήμαντη ἀξία, ἀφοῦ δέν τό συναντοῦμε συχνά, ἐνῶ τό ἐπιβλητικό τους μέγεθος τίς καθιστᾶ μοναδικές.

Σπουδαῖο ἀπό κάθε ἄποψη ἔκθεμα ἀποτελοῦν ὁ Σταυρός καὶ τὰ λυπηρά, τόσο γιὰ τό μοναδικά μεγάλο τους μέ-

γεθος, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ὑπογραφή «ΧΕΙΡ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΔΕ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩΝ, ΑΨΝΔ».

Στὸν ζωγράφο Νεκτάριο ἱεροδιάκονο, ἀποδίδονται οἱ εἰκόνες τοῦ ἀποστολικοῦ καὶ τοῦ δωδεκαόρτου ἐκτός ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, πού μπορεῖ νά προσγραφεῖ στὸν διδάσκαλο Ἰωαννίκιο. Ἔργα τοῦ Νεκταρίου φαίνεται νά εἶναι καὶ οἱ ὄρθιοι Εὐαγγελιστές. Στὴν ἴδια σχολή ἐντάσσονται οἱ εἰκόνες, τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἁγ. Θεοδόσιος καὶ τό κάτω μέρος τῆς ἀριστερῆς πόρτας ζεύγους βημοθύρων μέ τούς ἱεράρχες ἁγίους Γρηγόριο Θεολόγο καὶ Ἁγ. Νικόλαο (μπορεῖ νά ἀποδοθεῖ στὸν Ἰωαννίκιο).

Ἡ ἀμφιπρόσωπη εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού ἀνήκει στήν περίφημη εὐρέως γνωστή κομνήνια τεχνοτροπία μέ κωνσταντινοπολίτικες καταβολές καί τοποθετεῖται χρονολογικά στό πρῶτο μισό τοῦ 13ου αἰ., ἀποτελεῖ τό παλαιότερο καί οὐσιαστικά τό πολυτιμότερο ἔκθεμα τοῦ Μουσείου. Δυστυχῶς μεγάλο μέρος της ἔχει καταστραφεῖ, ἀλλά ἐάν ἀναλογιστοῦμε τίς μεγάλες ἀπώλειες ἀπό τίς λεηλασίες, τίς πυρκαγιές, καί τήν καταστροφή ἀπό τό πέρασμα τόσων αἰώνων πού ἔχει ὑποστεί ὁ ἐκκλησιαστικός μας

θησαυρός, τό γεγονός τῆς διάσωσης της καί κυρίως ἡ ὕπαρξη τῶν δύο προσώπων μᾶς ἱκανοποιεῖ. Στό πίσω της μέρος παριστάνεται τό σχῆμα τοῦ μεγάλοσχημου μοναχοῦ.

Οἱ ἐπόμενες χρονολογικά εἰκόνες ἀνάγονται στά τέλη τοῦ 15ου καί στόν 16ον αἰώνα. Τήν περίοδο αὐτή γενικά θά λέγαμε ὅτι ἐπικράτησαν δύο τεχνοτροπικά ρεύματα στήν τέχνη τῆς ἀγιογραφίας. Αὐτό πού συνεχίζει τήν τοπική παράδοση καί προσομοιάζει πολύ μέ τή γνωστή Κρητική τεχνοτροπία, καί αὐτό πού δέχεται ἐπιδράσεις ἀπό τήν τέχνη τῶν τότε κατακτητῶν Βενετῶν, μέ τίς ὁποῖες ἀνανεώνεται καί ἀναβαθμίζεται σχεδόν πάντα μέσα στά ἐπιτρεπόμενα ὄρια. Στό πρῶτο ρεῦμα, τό παραδοσιακό, ἐντάσσονται οἱ εἰκόνες τῆς μι-

κρῆς Δέησης, τῶν ἁγίων Ὀνησιφόρου καί Κασιανοῦ, τῆς Σταύρω-
σης, τοῦ ἔνθρονου καί τοῦ στηθαίου Χριστοῦ.

Εἶναι τέχνη ἀπλή, λιτή, μέ μυστικό ἀσκητικό χαρακτήρα, πού
υποβάλλει στόν πιστό βαθιά κατάνυξη. Τό δεύτερο ρεῦμα γνωστό
ὡς Ἴταλοβυζαντινό ἢ Κυπροαναγεννησιακό δηλώνουν οἱ εἰκόνες
τοῦ Χριστοῦ Παντοκράτορα, τοῦ Τιμίου Προδρόμου σέ στάση δέ-
ησης, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἁγίου Πέτρου, τοῦ ἁγίου Μάρκου καί
τά Βημόθυρα. Τέλος στήν ἴδια περίπου περίοδο τοποθετεῖται καί ἡ
μακρόστενη εἰκόνα τοῦ ἀποστολικοῦ σέ δύο τεμάχια, ἡ ὁποία μπο-
ρεῖ νά προσγραφεῖ στόν χρωστήρα τοῦ φημισμένου Κερκυραίου ζω-
γράφου Ἐμμανουήλ Τζαφουρνάρη, πού φαίνεται νά ἐργάστηκε γιά
κάποια περίοδο στήν Κύπρο.

Ἀπό τά ἐκθέματα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου

Τά βιβλιοπωλεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας λειτουργοῦν στήν πόλη μας δύο ἐκκλησιαστικά βιβλιοπωλεία. Τό πρώτο, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ἐδῶ καί πάρα πολλά χρόνια, βρίσκεται στήν ὁδὸ Ἁγίου Ἄνδρέου 304 καί συνορεύει μέ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τό δεύτερο βιβλιοπωλεῖο μέ τήν ὄνομασία «Τό Σήμαντρο», βρίσκεται στόν περίβολο χῶρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς στήν ὁδὸ Ἑλλάδος 45. Στά βιβλιοπωλεία μπορεῖ νά βρεῖ κάποιος ὅλες τίς ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τό κεντρικό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

μας, βιβλία θεολογικοῦ περιεχομένου καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς, λειτουργικά ἐγχειρίδια, βιβλία ἱστορικά καί θρησκευτικῆς λογοτεχνίας, παιδικά βιβλία καί ἐπιτραπέζια παιχνίδια, Ἐκκλησιαστικά

Τό βιβλιοπωλείο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας - Τό Σήμαντρο

εἶδη καί σκευή (δισκοπότηρα, εὐαγγέλια, κολυμβήθρες, ἐπιστήθιους σταυρούς, μοναχικές ζώνες κτλ.), Ἱερατικά ἄμφια καί ὑφάσματα, ὑλικά ἱεροραπτικῆς.

Πέρα ἀπό τά πιό πάνω στά βιβλιοπωλεῖα αὐτά ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία εἰκόνων, εἶδη εὐλαβείας, ἀγιορεῖτικο μοσχοθυμίαμα, νάμα, γνήσιο κερὶ μέλισσας, ὑλικά ἀγιογραφίας κ.ἄ.

Τό Κέντρο απεξάρτησης «Άγια Σκέπη»

Ένα σημαντικό έργο προσφοράς προς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας είναι καί τό Κέντρο απεξάρτησης «Άγια Σκέπη», τό όποιο δημιουργήθηκε από τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιο, όταν αὐτός ἦταν ἀκόμη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ. Τό Κέντρο αὐτό

Ἀπό τίς ἐσωτερικές ἐγκαταστάσεις τῆς «Άγιας Σκέπης»

συμβάλλει σέ πολύ μεγάλο βαθμό στήν ἀπεξάρτηση ἀνθρώπων ἀπό τά ναρκωτικά. Ἐδῶ πρέπει νά ἀναφέρουμε ὅτι ὁ Μητροπολίτης μας ἐξακολουθεῖ νά ἔχει ὑπό τήν καθοδήγησή του τό Κέντρο, παρόλο τόν φόρτο ἐργασίας πού ἔχει.

Όλα αυτά πού αναφέρουμε, δέν εἶναι λόγια τά ὁποῖα γράφθηκαν γιά νά γίνουν κάποια στιγμή, ἀλλά ἔργα τά ὁποῖα γίνονται καθημερινά ἐδῶ καί εἰκοσιτρία χρόνια χωρίς καμμιά διακοπή. Ἀπεναντίας τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει τέλος οὔτε ἡμερομηνία λήξης. Εἶναι ἓνα ἔργο προσφορᾶς καί ἀγάπης πρός τόν κάθε ἓνα πού ἔχει τήν ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό εἶναι ἐμφανές πρῶτα σ' αὐτούς πού δέχονται τή βοήθεια καί μετά στούς ἄλλους. Εὐχόμαστε, ὅπως τά πιό πάνω ἔργα συνεχιστοῦν μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔτσι ὥστε νά λιγοστέψει ὁ πόνος καί νά ἔρθει τό χαμόγελο ξανά στά χεῖλη τῶν ἀνθρώπων, πού σήμερα χρῆζουν τῆς βοήθειας τῆς Ἐκκλησίας μας.

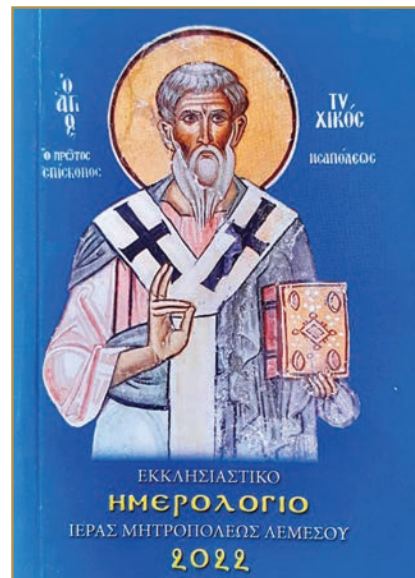
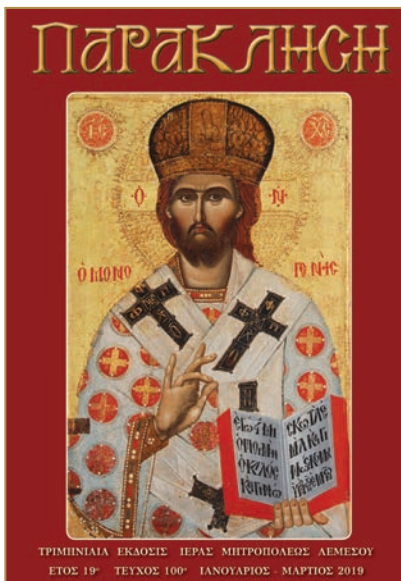
*Ἡ πρόσοψη τοῦ οἰκήματος τῆς Ἁγίας Σκέπης.
Διακρίνεται στήν προμετωπίδα ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας*

Ἀπό τίς Ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Τό Γραφεῖο Ἐκδόσεων

Σημαντική ἀναβάθμιση στόν χῶρο τῶν ἐκδόσεων πραγματοποιήθηκε μετά τήν ἐκλογή τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου. Τότε συστάθηκε τό Γραφεῖο Ἐκδόσεων ὑπό τήν καθοδήγηση καί ἐπίβλεψη τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου.

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς ποιμαντορίας τοῦ Μητροπολίτου μας κυκλοφορεῖ ἀπό τό Γραφεῖο Ἐκδόσεων τό Περιοδικό «Παράκληση», ὑπό τή γενική ἐπίβλεψη τοῦ Θεοφιλεστάτου. Περιλαμβάνει ἄρθρα τόσο τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀθανασίου ὅσο καί τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου. Στό ἔργο αὐτό πάρα πολλοί συνεργάτες τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας δημοσιεύουν τά δικά τους ἄρθρα, τά ὁποῖα παρουσιάζουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Στήν Παράκληση προβάλλονται ἐπίσης οἱ δράσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατά τή χρονική περίοδο πού καλύπτει ἡ ἔκδοσή.

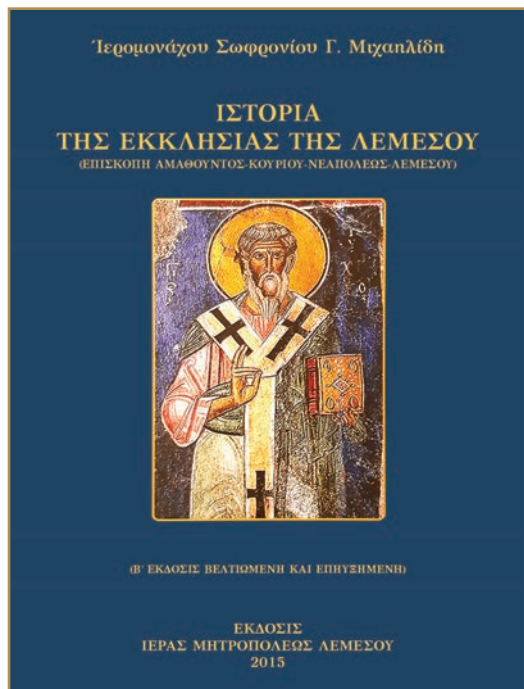

Μία διαχρονική έκδοση είναι και τό Έκκλησιαστικό Ήμερολόγιο, τό όποιο έκδίδει έδῶ και πάρα πολλά χρόνια ή Ίερά Μητρόπολή μας. Τό Ήμερολόγιο αυτό αφιερώνεται κάθε χρόνο σέ κάποιον Άγιο τής Έκκλησίας μας. Στο έσωτερικό του υπάρχουν προσευχές, τό Μικρό Απόδειπνο, οί Χαιρετισμοί πρὸς τήν Ύπεραγία Θεοτόκο και άλλα. Στο τέλος βρίσκονται καταγραμμένα τά όνόματα όλων τῶν κληρικῶν τής Μητροπόλεως Λεμεσοῦ και άλλες σχετικές και χρήσιμες πληροφορίες γιά πολλά θέματα πού ενδιαφέρουν τούς πιστούς.

Άνάμεσα στά πολλά έργα τά όποια πραγματοποιούνταν άνέκαθεν από τήν Ίερά Μητρόπολή μας ήταν και έξακολουθοῦν νά είναι και οί εκδόσεις ψυχωφελῶν βιβλίων. Μέ τή συνεργασία εκλεκτῶν επιστημονικῶν συνεργατῶν της ή Μητρόπολή μας ανέλαβε τήν έκδοση βιβλίων, πού σχετίζονται μέ τήν ιστορία τής Έκκλησίας αλλά και τής πόλης τής Λεμεσοῦ γενικότερα.

Σ' αυτά τά εικοσιτρία χρόνια είδαν τό φῶς τής δημοσιότητας σημαντικά έργα μέ κυριότερο τήν *Ιστορία τής Έκκλησίας τής Λεμεσοῦ (Επισκοπή Αμαθοῦντος-Κουρίου-Νεαπόλεως-Λεμεσοῦ)*, ή όποια γράφτηκε τό 2002 από τόν Ίερομόναχο άρχιμανδρίτη Σωφρόνιο Γ. Μιχαηλίδη.

Η επανέκδοση τοῦ βιβλίου *Ιστορία τής Έκκλησίας τής Λεμεσοῦ*, πραγματοποιήθηκε τό 2015 βελτιωμένη και έπηυξημένη από τόν ίδιο συγγραφέα.

Τὴν ἴδια χρονικὴ περίοδο, τὸ 2002, ἔχουμε τὴν πρώτη ἔκδοση βιβλίου με τίτλο, *Οἱ ἐν Λεμεσῶ διαλάμψαντες Ἅγιοι*, με συγγραφέα τὸν θεολόγο κ. Δημήτριο Καππαῆ. Ἡ ἔκδοση αὐτὴ παρουσίασε γιὰ πρώτη φορά σέ ἓνα ἐνιαῖο τόμο ὅλους τοὺς ἁγίους τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λεμεσοῦ. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς περιλαμβάνονται οἱ ἐπίσκοποι Ἀμαθοῦντος, Κουρίου, Νεαπόλεως καὶ Θεοδοσιανῆς. Ἐπίσης προβάλλονται

οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ ὄσιοι πού ἔζησαν καὶ ἁγίασαν μέσα ἀπὸ τὴν ἄσκησή τους ἢ τὸ μαρτύριό τους στή Μητροπολιτικὴ περιφέρεια τῆς Λεμεσοῦ. Στὸ βιβλίο αὐτὸ καταγράφεται καὶ ὁ βίος τοῦ Πολιοῦχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

Ἡ Ἱ. Μητρόπολη καθιέρωσε τὴν τιμὴ πάντων τῶν ἐν Λεμεσῶ διαλαμψάντων Ἁγίων τῆ δευτέρῃ Κυριακῇ τοῦ Ὀκτώβρη, μετὰ τὴν ἑορτὴ πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμψάντων Ἁγίων, πού καθιερώθηκε τὴν πρώτη Κυριακῇ τοῦ ἰδίου μήνα.

Τὸ 2003 κυκλοφόρησε ὁ βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου τοῦ θαυματουργοῦ, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ἡ εἰσαγωγή καὶ ὁ κόπος τῆς μετάφρασης τοῦ καταπληκτικοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου κειμένου εἶναι τοῦ γνωστοῦ ἐκλεκτοῦ φιλόλογου κ. Λεωνίδα Χαριστίδη, σέ συνεργασία με

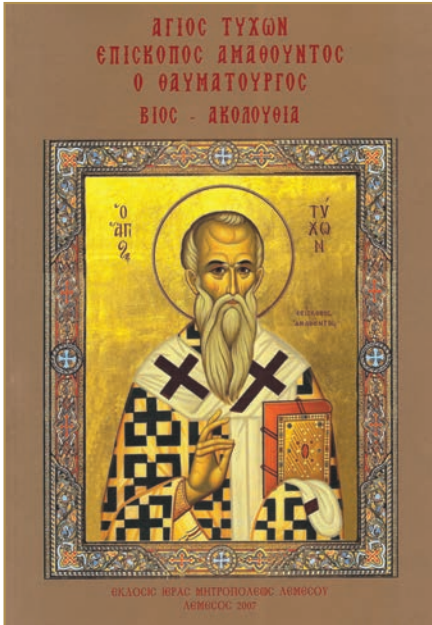
τούς αδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, μέ τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἐλισσαίου. Μέ τήν ἔκδοση αὐτή ἡ Μητρόπολη Λεμεσοῦ ἐκφράζει τόν σεβασμό της στή μνήμη τοῦ Ἁγίου, πού θεμελίωσε τόν χριστιανισμό στή Μητρόπολή μας, ἀφοῦ ὅπως γράφει ὁ βιογράφος του παρέλαβε τήν ποιμνη του στήν ἀρχαία Ἀμαθούντα κατά τό πλεῖστον εἰδωλολατρική καί τήν κατέλιπε σχεδόν ἐξ ὀλοκλήρου χριστιανική.

Ἀπό τό 2003 - 2007 ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἐτοίμασε σειρά *Κατηχητικῶν Βοηθημάτων* γιά ὅλες τίς βαθμίδες τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων μέ πλούσιο ὕλικό ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ἀπό τήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία καί τήν τοπική παράδοση. Εἶναι ἓνα σημαντικό καί ψυχοφελές ἔργο, τό ὁποῖο χρησιμοποιεῖται μέχρι σήμερα τόσο ἀπό τούς κατηχητές τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως ὅσο καί ἀπό ἄλλες Μητροπόλεις. Τή σειρά αὐτή τῶν Κατηχητικῶν Βοηθημάτων ἐτοίμασε μέ πολλή ἀγάπη καί κόπο ὁ θεολόγος συγγραφέας καί συνεργάτης

τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως κ. Δημήτριος Καππαῆς.

Ἐνα ἄλλο σημαντικό βιβλίο τό ὁποῖο ἐξέδωσε ἡ Μητρόπολή μας τό 2006 εἶναι τό *Ὀδοιπορικό στά Μοναστήρια τῆς Λεμεσοῦ*, τό ὁποῖο συνέγραψε ὁ θεολόγος κ. Δημήτριος Καππαῆς. Τό βιβλίο αὐτό παρουσιάζει ὅλα τά μοναστήρια τῆς Λεμεσοῦ εἴτε αὐτά βρισκόνταν ἐν λειτουργίᾳ μέχρι τότε, εἴτε βρισκόνταν σέ ἐρειπωμένη μορφή, εἴτε σωζόταν μόνο τό καθολικό τους. Κά-

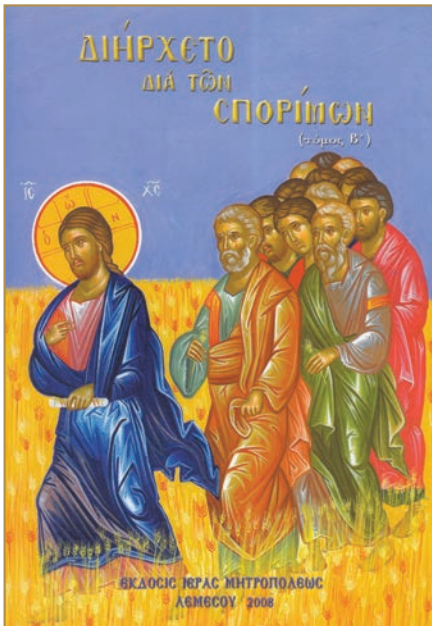
ποια από αυτά πού δέν βρίσκονταν τότε σέ λειτουργία, ὅπως ἡ Ι. Μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, ἡ ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στό Μονάγρι καί ἡ ἱερά Μονή Συμβούλου Χριστοῦ, ἐπαναλειτούργησαν σήμερα μέ μικρές ἢ μεγαλύτερες ἀδελφότητες.

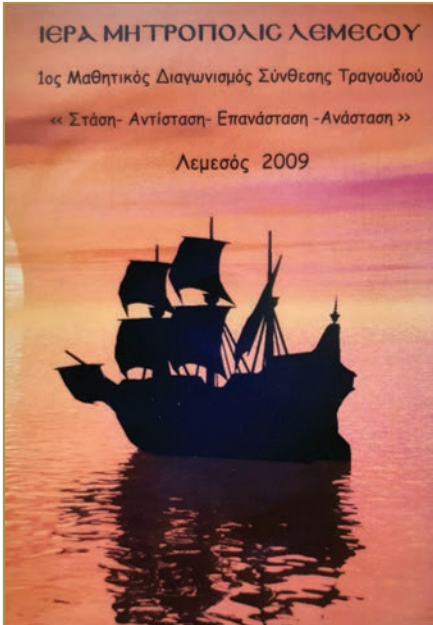
Τό 2007 κυκλοφόρησε ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας τό βιβλίο Ἅγιος Τύχων ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος ὁ θαυματουργός, Βίος - Ἀκολουθία. Τό ἔργο αὐτό

τό ὁποῖο χαιρετίζει ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος «ἀποτελεῖ τιμητική προσφορά καί ἔνδειξη ἀγάπης πρὸς τόν ἐψηφισμένον Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπον Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαο,

ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Πανιερωτάτου. Τό ἔργο αὐτό παρουσιάζει τόν βίο καί τήν Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ».

Τό 2008 κυκλοφόρησε τό βιβλίο «Διήρχετο διά τῶν σπορίμων» σέ δύο περισπούδαστους τόμους. Τό ἔργο αὐτό ἀποτελεῖται ἀπό ὀμιλίες τοῦ θεολόγου κ. Παύλου

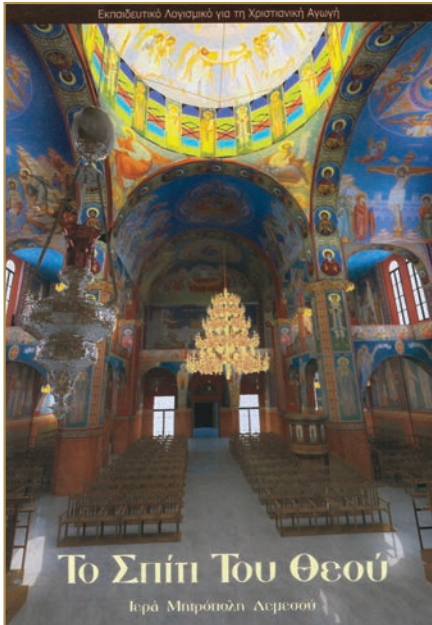
Μουκταρούδη, και περιλαμβάνουν θέματα από την Άγία Γραφή. Είναι ένα ψυχωφελές βιβλίο, πού κοσμεῖ τις περισσότερες βιβλιοθήκες τῶν θεολόγων ἀλλά καί τῶν ἄλλων πιστῶν. Ἡ προσφορά τοῦ κ. Μουκταρούδη εἶναι σημαντική.

Τό 2009 ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας διοργάνωσε τόν πρῶτο Μαθητικό διαγωνισμό σύνθεσης τραγουδιοῦ μέ θέμα: «Στάση - Ἀντίσταση - Ἐπανάσταση - Ἀνάσταση». Στόν διαγωνισμό αὐτό συμμετεῖχαν

πάρα πολλοί μαθητές καί μαθήτριες ἀπό τά Γυμνάσια καί Λύκεια τῆς πόλης μας μέ ἐξαιρετικές συνθέσεις. Τά τραγούδια αὐτά πού διακρίθηκαν, κυκλοφόρησαν ἀργότερα σέ διπλό ψηφιακό δίσκο. Τό

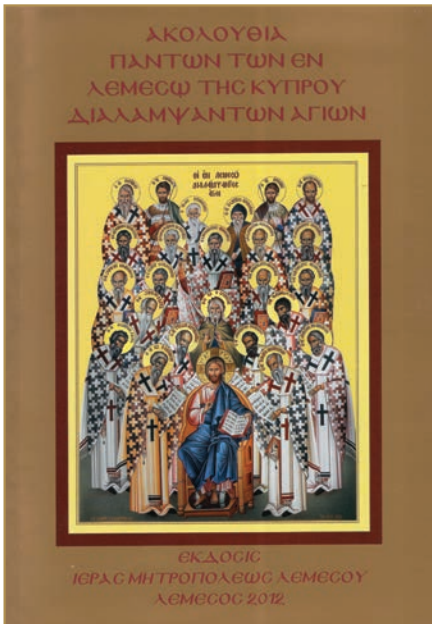

ἔργο αὐτό διατέθηκε πρὸς πώληση καί τά ἔσοδα ἀπό τίς πωλήσεις τῶν ψηφιακῶν δίσκων δόθηκαν γιά φιλανθρωπικούς σκοπούς. Ἦταν μία ἀξιόλογη διοργάνωση μέ πάρα πολύ καλά ἀποτελέσματα. Ἐπίσης σέ ἠλεκτρονική μορφή κυκλοφόρησε ὁ ψηφιακός δίσκος καί DVD τοῦ 2ου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ σύνθεσης καί ἐρμηνείας τραγουδιοῦ μέ θεματική ἐνότητα, «Φῶτα καί Φῶς», ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, Λεμεσός 2010.

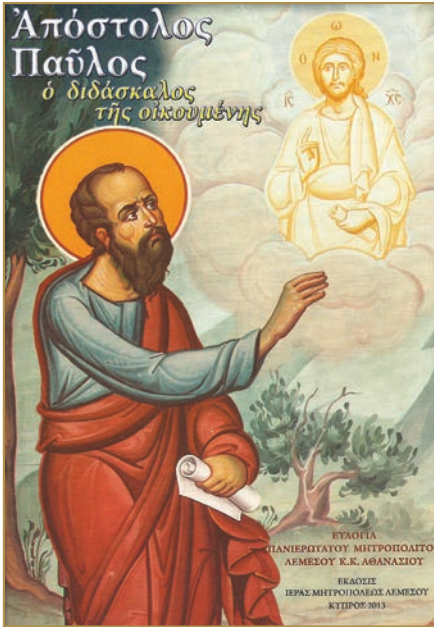

Πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια ἡ τοπική μας Ἐκκλησία παρέδωσε ἓνα ἀκόμη σημαντικό ἔργο, τὸ ὁποῖο συνάδει μὲ τὴν ψηφιακή τεχνολογία. Ἐτοίμασε σέ cd «Τὸ Σπίτι τοῦ Θεοῦ». Τὸ ἔργο αὐτὸ προβάλλει σέ ἠλεκτρονική μορφή τὸν ναὸ μὲ ὅ,τι αὐτὸς περιλαμβάνει. Εἶναι μία καλή προσπάθεια, γιὰ νὰ γνωρίσουν οἱ νέοι ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλύτεροι τὰ μέρη ἑνὸς ναοῦ καὶ ἄλλα σημαντικά στοιχεῖα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

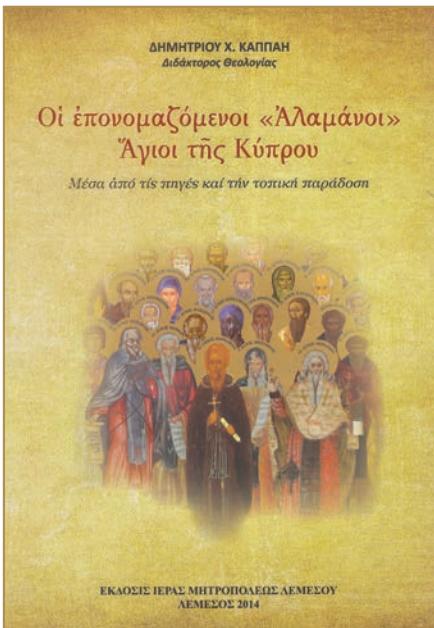
Μέ τὴν καθιέρωση τῆς ἑορτῆς τῶν ἐν Λεμεσῶ Ἁγίων ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας ἐξέδωσε τὴν ἀκολουθία τῶν Ἁγίων τῆς Λεμεσοῦ μὲ τίτλο «Ἀκολουθία πάντων τῶν ἐν Λεμεσῶ τῆς Κύπρου Διαλαμψάντων Ἁγίων», ἔκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, Λεμεσός 2012.

Τὴν Ἀκολουθία συνέταξεν ὁ Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Σιμνοπετρίτης, Ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τὸν Παρακλητικὸ Κανόνα ὁ Δρ Χαράλαμπος Μ. Μπούσιας, μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας. Στὸ βιβλίο αὐτὸ περιλαμβάνονται ἀκόμη σύντομα συναξάρια τῶν Ἁγίων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας Λεμεσοῦ.

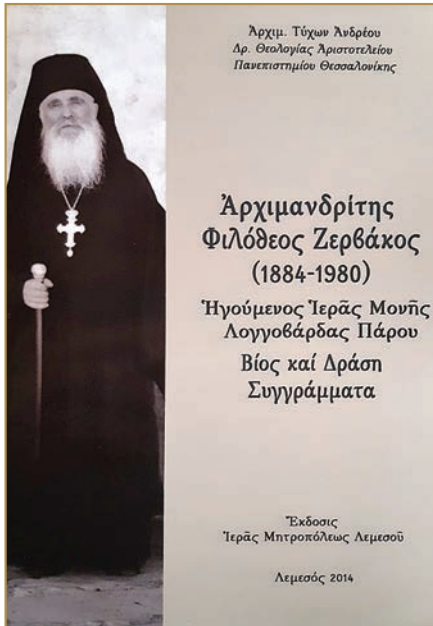

Τό 2013 κυκλοφόρησε τό μικρό ἀλλά ὁμορφο βιβλιάρκι, «*Απόστολος Παῦλος, ὁ διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης*». Τό βιβλίό αὐτό παρουσιάζει τή ζωή καί τό πολυδιάστατο ἔργο τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου. Εἶναι ἕνα εὐχρηστο βιβλίό γιά μικρούς καί μεγάλους, τό ὁποῖο διαβάζεται εὐχάριστα καί γίνεται κατανοητό ἀπό ὅλους.

Τό 2014 ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ ἐξέδωσε τό βιβλίό τοῦ Δρος Δημήτριου Χ. Καππαῆ, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τή Διδακτορική του Διατριβή μέ θέμα: «*Οἱ ἐπονομαζόμενοι Ἀλαμάνοι ἅγιοι τῆς Κύπρου μέσα ἀπό τίς πηγές καί τήν τοπική παράδοση*». Τό ἔργο αὐτό ἀναφέρεται στούς Ἅγίους τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τό προσωνύμιο Ἀλαμάνοι. Ἡ ὀνομασία αὐτή ἂν καί ἀμφισβητήθηκε ἀπό κάποιους ἱστορικούς, ἐντούτοις εἶναι ὀρθή σύμφωνα μέ τήν ἔρμηνεία τοῦ ὅρου αὐτοῦ πού δόθηκε ἀπό τόν συγγραφέα, ὁ ὁποῖος

μέσα ἀπό ἐξαντλητική ἔρευνα τῶν πηγῶν ἀλλά καί τῆς τοπικῆς παράδοσης ξεκαθάρισε τό θέμα αὐτό καί ἔδωσε τήν ὀρθή ἀπάντηση σέ ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα προβλήματα τῆς Κυπριακῆς Ἀγιολογίας.

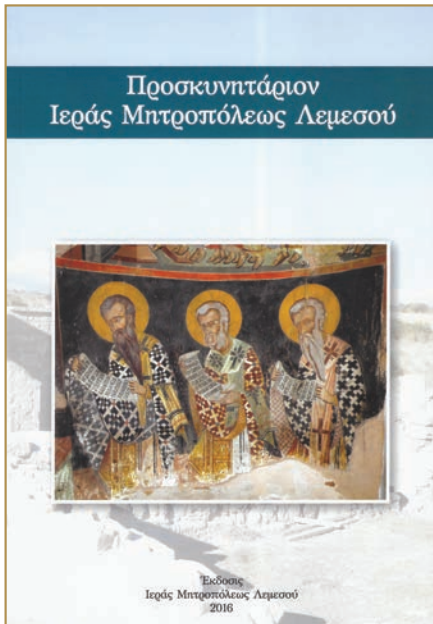

(1884 - 1980) *Ἡγούμενος Ἱεράς Μονῆς Λογγοβάρδας Πάρου - Βίος καί δράση - Συγγράμματα*, Λεμεσός 2014. Τό βιβλίό αὐτό ἀποτελεῖ τή Διδακτορική Διατριβή τοῦ πατρός Τύχωνος, ἡ ὁποία ὑποβλήθηκε

Πέρα ἀπό τά ἔργα αὐτά ἔχουν κυκλοφορήσει τά τελευταῖα χρόνια καί τά πιά κάτω, τά ὁποῖα κοσμοῦν σήμερα τίς βιβλιοθήκες πολλῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί διατίθενται ἀπό τά ἐκκλησιαστικά βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας, ὅπως ἐπίσης καί ἀπό ἄλλα βιβλιοπωλεῖα τῆς Κύπρου καί τοῦ ἐξωτερικοῦ.

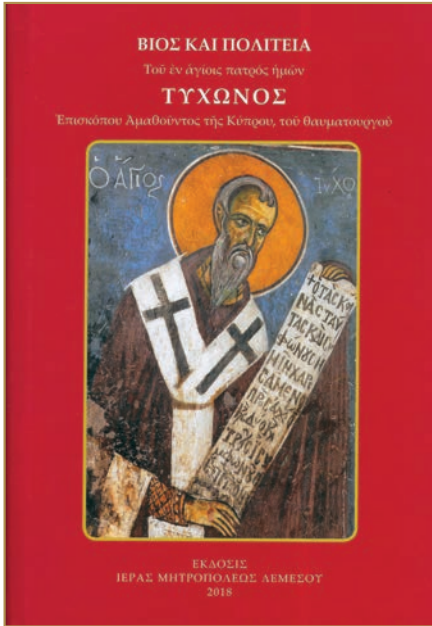
Τό 2014 ἡ Ἱερά Μητρόπολη ἐξέδωσε τό ἔργο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Τύχωνος Ἀνδρέου μέ τίτλο: «*Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος (1884 - 1980) Ἡγούμενος Ἱεράς Μονῆς Λογγοβάρδας Πάρου - Βίος καί δράση - Συγγράμματα*», Λεμεσός 2014. Τό βιβλίό αὐτό ἀποτελεῖ στό Ἀριστοτελεῖο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Θά ἦταν παράλειψη νά μὴν ἀναφέρουμε τήν πολύ σημαντική ἐκδοση τοῦ *Προσκυνηταρίου*, πού ἐξέδωσε ἡ Μητρόπολή μας τό 2016. Τό ἔργο αὐτό περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λεμεσοῦ, εἴτε αὐτοὶ βρισκονται στήν ὑπαιθρο εἴτε στήν πόλη. Εἶναι ἓνα σημαντικό ἔργο, τό ὁποῖο θά διαφυλάξει στό πέρασμα τῶν χρόνων ὅλα

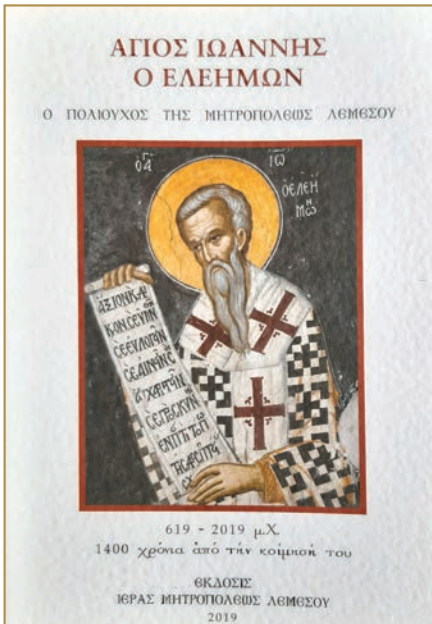

τά έκκλησιαστικά μας μνημεία. Παράλληλα εκδόθηκαν ξεχωριστά και θρησκευτικοί χάρτες, πού δείχνουν πού βρίσκεται τό κάθε μνημείο στην πόλη καί έπαρχία τής Λεμεσοῦ καί στά ὄρια τής Έπισκοπής Άμαθοῦντος.

τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὸν Θεὸ ἀλλὰ καὶ τὸν συνάνθρωπό του καὶ ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ του στὴν ὑπηρεσία τοῦ ποιμνίου του ἀλλὰ καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ. Εἶναι ἓνα ψυχωφελές βιβλίο, τὸ ὁποῖο δέν

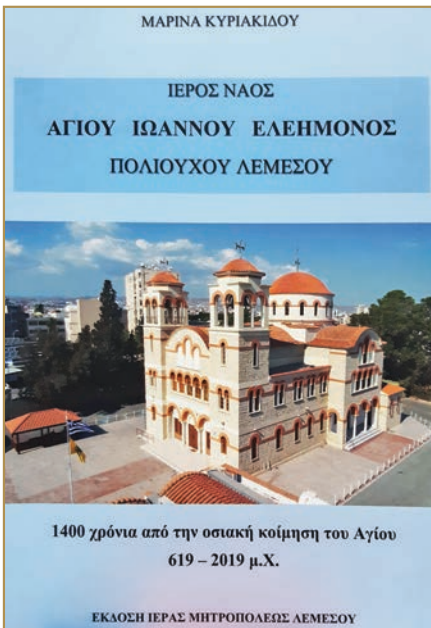
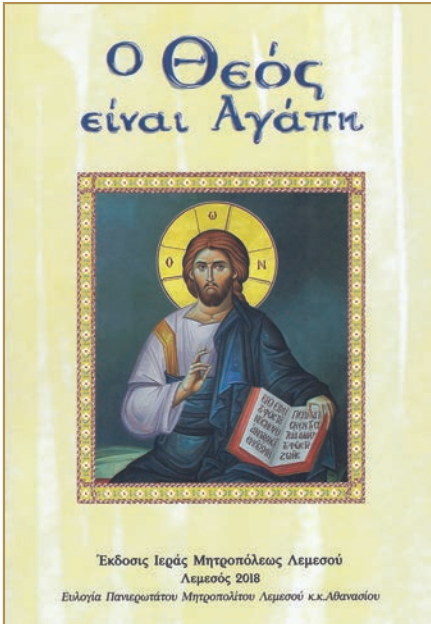

εἶναι μία σημαντικὴ καὶ πρωτοποριακὴ ἐργασία, ἡ ὁποία συμπληρώνει ὅ,τι ἔχει γραφεῖ μέχρι σήμερα γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μνημεῖα τῆς πόλης καὶ ἐπαρχίας Λεμεσοῦ.

Τὸ 2018 ἐκδόθηκε ἓνα ἀκόμη βιβλίο πρὸς τιμὴ τοῦ Ἁγίου Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος. Τὸ βιβλίο αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς τίτλο, «*Βίος τοῦ Ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου τοῦ θαυματουργοῦ*», περιλαμβάνει τὴ ζωὴ

τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὸν Θεὸ ἀλλὰ καὶ τὸν συνάνθρωπό του καὶ ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ του στὴν ὑπηρεσία τοῦ ποιμνίου του ἀλλὰ καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ. Εἶναι ἓνα ψυχωφελές βιβλίο, τὸ ὁποῖο δέν πρέπει νὰ ἀπουσιάζει ἀπὸ κανένα σπιτί εἰδικὰ τῶν πολιτῶν τῆς Λεμεσοῦ.

Τὸν ἴδιο χρόνο ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἐξέδωσε τὸ περισπούδαστο ἔργο πού ἀναφέρεται στὸν Πολιοῦχο Ἅγιο τῆς Μητροπόλεως μας Ἰωάννη τὸν Ἐλεήμονα. Τὴν ἐκδοση αὐτὴ ἐπιμελήθηκε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου π. Φώτιος Ἰωακείμ. Εἶναι ἓνα

ἔργο, τό ὁποῖο προβάλλει τή ζωή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη, συμπληρώνοντας τίς προηγούμενες ἐκδόσεις.

Ἐπίσης κυκλοφόρησε τό μικρό ἀλλά πολύ σημαντικό βιβλίο, «Ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη», τό ὁποῖο ἀπευθύνεται βασικά στούς νέους ἀλλά καί σέ ὅλους ἐμάς, δείχνοντάς μας γιά ἄλλη μία φορά ὅτι ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη καί μόνο ἔτσι πρέπει νά τόν βλέπουμε. Εἶναι ἕνα μικρό βιβλίο μέ μεγάλα νοήματα, τά ὁποῖα μποροῦν νά γίνουν κατανοητά ἀπό ὅλους πρός ἐνίσχυση τῆς πίστες μας πρός τόν Τριαδικό Θεό ἀλλά καί πρός ὠφέλεια τῆς ψυχῆς μας.

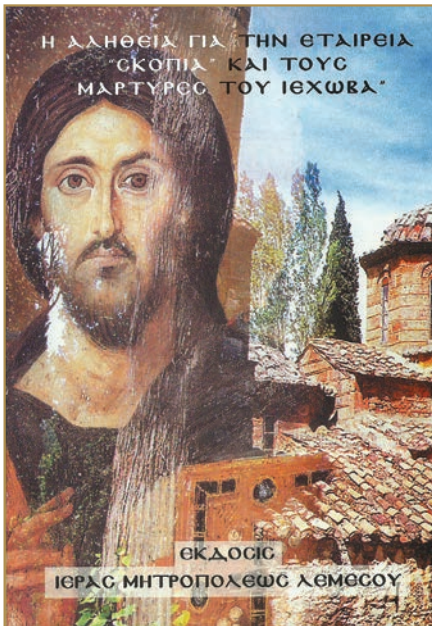
Τό 2019 μέ τήν εὐκαιρία τῶν 1400 χρόνων ἀπό τήν ὀσιακή κοίμηση τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Λεμεσοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἐκδόθηκε ἀπό τήν Ἱερά μας Μητρόπολη τό βιβλίο τῆς κ. Μαρίας Κυριακίδου «*Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἰωάννου Ἐλεήμονος Πολιούχου Λεμεσοῦ. 1400 χρόνια ἀπό τήν ὀσιακή κοίμηση τοῦ Ἁγίου 619 - 2019 μ.Χ.*».

Πρόσφατα ἐκδόθηκε τό βιβλίο, «Ὁ Ἅγιος Τυχικός, πρῶτος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως, βίος καί παρακλητικός Κανών». Τό ἔργο αὐτό ἀνα-

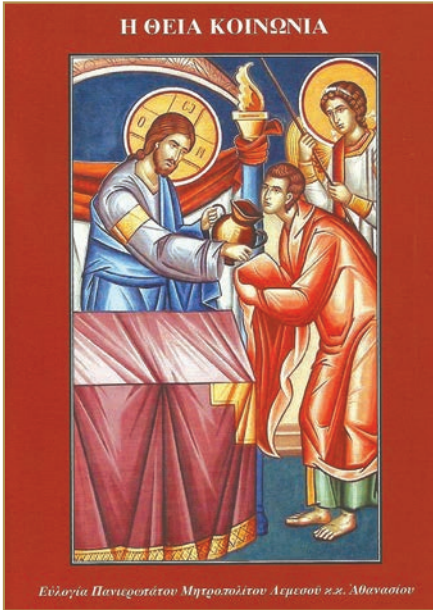

φέρεται στον επίσκοπο Νεαπόλεως Άγιο Τυχικό, του οποίου τή μνήμη τιμά η Έκκλησία μας στις 8 Δεκεμβρίου. Ο Άγιος Τυχικός εργάστηκε, σύμφωνα με τον βίο του με όλες του τις δυνάμεις, για να οδηγήσει το ποίμνιό του κοντά στον Χριστό. Η προσφορά του στο έργο της Έκκλησίας υπήρξε σημαντική και τεράστια. Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος τον αποκαλεί αγαπητό συνεργάτη. Πέρα από τον βίο του προβάλλεται και ο Παρακλητικός κανόνας προς τον Άγιο.

Ένα ακόμη έργο που αφορά την αντιμετώπιση των αιρέσεων κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις της Ιεράς Μητροπόλεως μας. Το έργο αυτό έχει ως κύριο θέμα: «*Η αλήθεια για την εταιρεία Σκοπιά και τους μάρτυρες του Ίεχωβά*».

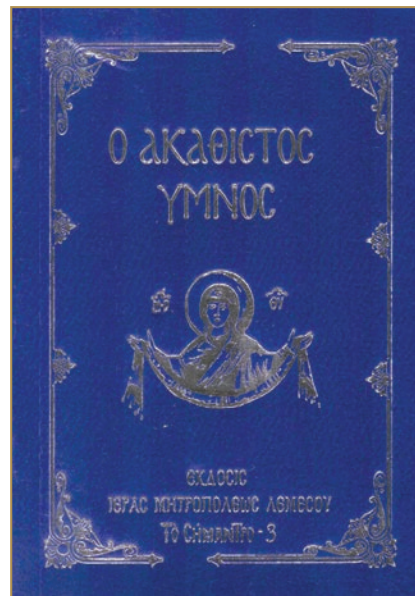
Μέσα από το έργο αυτό γίνεται μία προσπάθεια ενημέρωσης των πιστών για τους μάρτυρες του Ίεχωβά, οι οποίοι προσπαθούν με κάθε τρόπο θεμιτό και αθέμιτο να εισβάλουν στη ζωή των πιστών με σκοπό να τους οδηγήσουν κοντά τους. Έτσι το έργο αυτό βοηθά τους χριστιανούς να μην πέσουν στις παγίδες των Ίεχωβάδων και

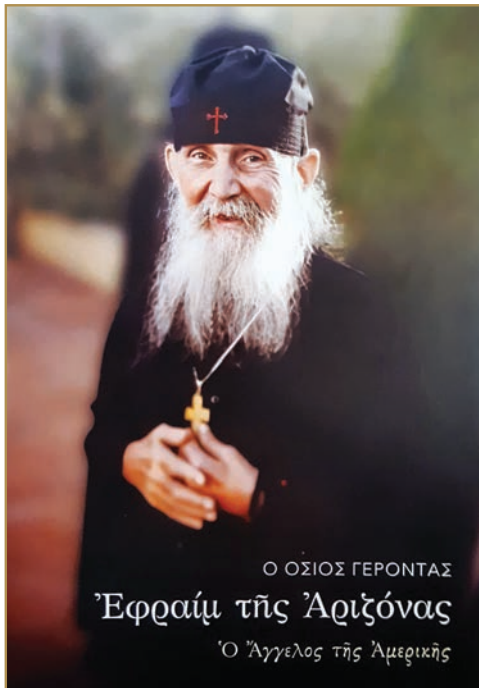

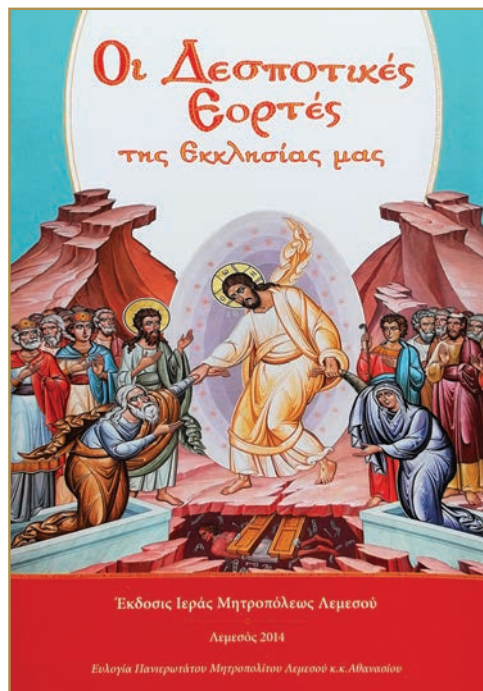
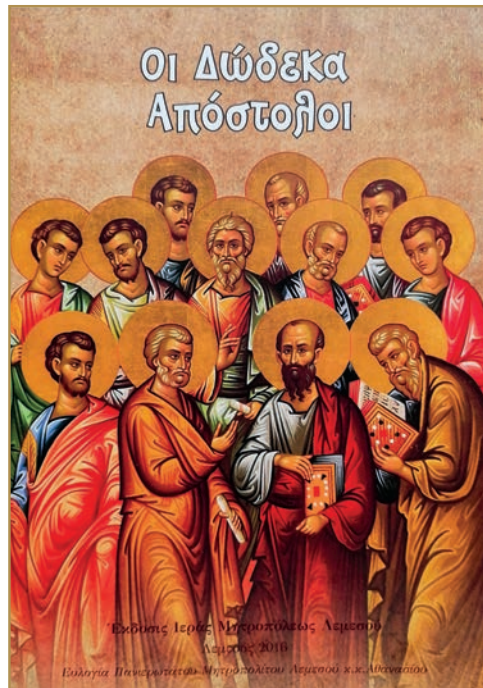
νά παραμείνουν πιστοί κοντά στον μόνο αληθινό Θεό, τον Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

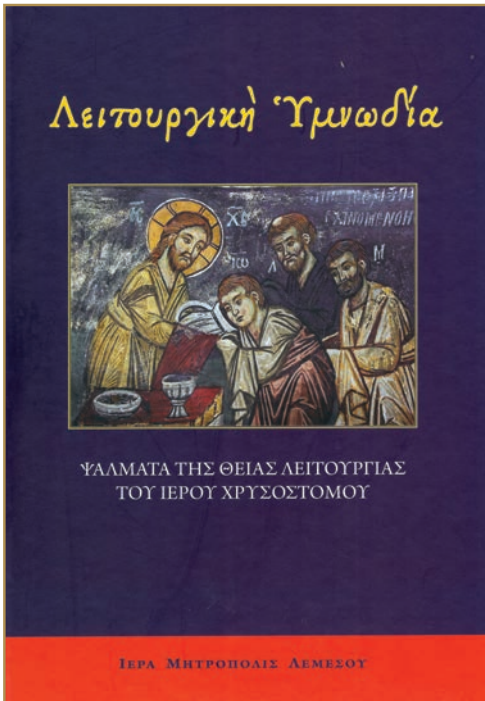
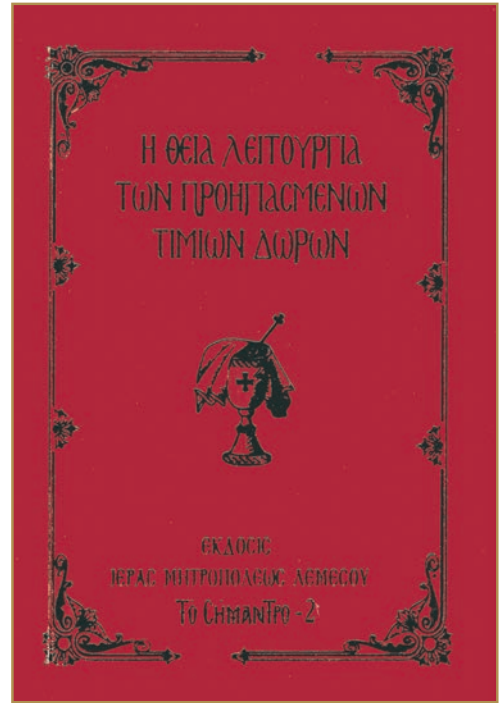
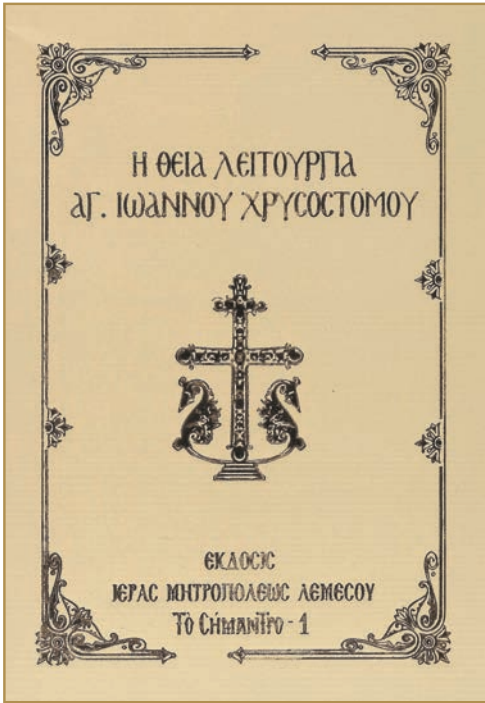
Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἐξέδωσε ἐπίσης καί ἄλλα ψυχωφελῆ βιβλία μικρά καί μεγαλύτερα, μέ σκοπό νά βοηθήσει τούς πιστούς νά παραμείνουν κοντά στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τό ἀσφαλές λιμάνι γιά ὅλους μας. Ἀνάμεσα σ' αὐτά τά βιβλία συμπεριλαμβάνονται ἡ *Θεία Κοινωνία*, ἡ *Καينὴ Διαθήκη*, ὁ *Ἀκάθιστος Ὑμνος*, Ἡ

Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἡ *Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων τιμίων δώρων*, Ἡ *Ἀκολουθία τοῦ Ἀραβῶνος καί τοῦ στεφανώματος (Γάμου)*, *Ἐγκώμια Ἐπιταφίου θρήνου*, *Λειτουργική Ὑμνωδία*, *Ψάλματα τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου*, καί ἄλλα.

Οί διαχρονικές Έκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέσα στά πλαίσια τῆς κοινωνικῆς καί πολιτιστικῆς τῆς προσφορᾶς πραγματοποιεῖ πάρα πολλές ἐκδηλώσεις μέ πνευματικό καί κοινωνικό περιεχόμενο καί ἄλλες γιά τήν τόνωση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ μας. Ἀνάμεσα σ' αὐτές πού ξεχωρίζουν εἶναι ἡ μεγάλη ἐκδήλωση, πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο στό Δημοτικό Κηποθέατρο, τό γνωστό Μαγιατικό Πανηγύρι, στό ὁποῖο συμμετέχουν τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν μας Συνάξεων μέ καλλιτεχνικό πρόγραμμα καί ὀργανωμένα σύνολα ἀπό τίς ἐνορίες τῆς πόλης μας. Σ' αὐτές τίς ἐκδηλώσεις πραγματοποιοῦνται παζαράκια στούς χώρους τοῦ Κήπου, παιχνίδια καί ἄλλα ἐνδιαφέροντα προγράμματα γιά ψυχαγωγία τῶν παιδιῶν ἀλλά καί τῶν μεγαλυτέρων.

Ἀποψη ἀπό ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στό κηποθέατρο "Μάριος Τόκας"

Πέρα από τό Μαγιατικό Πανηγύρι στόν χώρο αυτό τοῦ Δημοτικοῦ Κηποθεάτρου πραγματοποιοῦνται καί ἄλλες ἐπίκαιρες ἐκδηλώσεις, πού σχετίζονται μέ τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό μας.

Μεταξύ αὐτῶν εἶναι οἱ ἐκδηλώσεις πού πραγματοποιεῖ ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μέ ὑπεύθυνο τόν Πρωτοσύγκελλο Ἀρχιμ. π. Ἰσαάκ καί ἔχουν ὡς θέμα τή μνήμη γιά τίς ἀλύτρωτες πατρίδες.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τήν ἐκδήλωση-συναυλία γιά τή σκλαβωμένη πατρίδα μας, μέ θέμα: «Μνήμες ... πηγὴ ζωῆς, ἐλπίδα δικαίωσης». Μνήμες πού μᾶς βοήθησαν νοερά νά ἀγναντέψουμε ξανά τὰ ἀκρογιάλια τῆς Κερύνειας καί νά μυρίσουμε τό ἄρωμα τῶν λεμονανθῶν τῆς Μόρφου καί ἀναπτέρωσαν τήν ἐλπίδα μας γιά δικαίωση τῆς πατρίδας μας.

Ἐχωριστὴ ἦταν καί ἡ ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στήν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέ θέμα: «Ἡ Ρωμανία κι ἂν πέρασε ἀνθεῖ καί φέρεي κι ἄλλο».

*Ἀπό τίς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως στό κηποθέατρο "Μάριος Τόκας".
Διακρίνονται ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος,
ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰσαάκ
καί ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Λυμπουρίδης*

Από τις εκδηλώσεις της Ίερᾶς Μητροπόλεως για τις ἀλύτρωτες πατρίδες

Ἐκείνη τή βραδιά ὄλοι οἱ παρευρισκόμενοι ὀδηγήθηκαν νοερά στή Βασιλεύουσα, στήν πόλη τῆς ἱστορίας καί τῶν θρύλων καί ἄκουσαν τούς ἀνέμους νά ψιθυρίζουν γιά τό ἔνδοξο χθές καί ἀναπερώθηκαν οἱ ἐλπίδες τους γιά τό σήμερα καί τό αὔριο.

Ἄλλά καί ἡ ἐκδήλωση «Πονεμένη Ρωμοσύνη» συγκίνησε ὄλους. «Ἄν θέλουμε νά ὑπάρξουμε ὡς ἔθνος καί ὡς ὀρθόδοξος λαός μέ προορισμό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀνέφερε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμ. π. Ἰσαάκ, καί ἄν πρέπει νά διατηρήσουμε τήν ταυτότητά μας καί τήν αὐτοσυνειδησία μας καί νά μήν χαθοῦμε στό χωνευτήρι τῶν πολιτισμῶν, ὀφείλουμε νά φυλάξουμε τήν πίστη τῶν πατέρων μας».

Μιά ἀκόμη ἐκδήλωση πού πραγματοποιεῖται στή Μητρόπολή μας εἶναι ἡ γιορτή τῆς Μάνας.

Κατά τήν παράδοση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τό πρόσωπο

τῆς μητέρας τιμᾶται κατά τήν ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς, στίς 2 Φεβρουαρίου. Ἔτσι οἱ Ὀρθόδοξοι Ἐνοριακοί Σύνδεσμοι Γυναικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας τιμοῦν τή Μάνα αὐτή τή μέρα, πού ἀκτινοβολεῖ ἀπό τή μορφή τῆς θείας Μάνας, τῆς Παναγίας μας.

Μάνες ὅμως, δέν εἶναι μόνο αὐτές πού φέρουν στόν κόσμο παιδιά, ἀλλά καί οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι, πού ἀναγεννοῦν ψυχές, ὅπως τονίζει καί ὁ Ἄπ. Παῦλος «διά τοῦ Εὐαγγελίου ὑμᾶς ἐγέννησα». Μία τέτοια πνευματική μάνα ὑπῆρξε ἡ μακαριστή γερόντισσα Χαριθέα, ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου, στήν ὁποία ἀφιερώθηκε ἡ γιορτή τῆς μάνας.

Κοντά της εὑρίσκαν τή βακτηρία οἱ νέοι, οἱ манάδες τό στήριγμα, οἱ ἀσθενεῖς τήν παρηγοριά. Πολύτιμο ἀστέρι ἀρετῶν ἦταν ἡ ζωή της.

Ὅμως καί σέ ἕνα σύγχρονο Ἅγιο ἀφιέρωσαν οἱ Ὀρθόδοξοι Ἐνοριακοί Σύνδεσμοι Γυναικῶν τήν ἐκδήλωση τῆς μάνας, στόν Ὅσιο Ἰωσήφ τόν Ἡσυχαστή. Ὁ Θεός καί στούς σκοτεινοὺς καιροὺς μας δέν μᾶς ἄφησε χωρίς αὐτοὺς τούς ἀγιασμένους ἀνθρώπους, πού λίγοι

*Ἀποψη ἀπό τή γιορτή τῆς μάνας
στήν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας*

σέ κάθε γενεά καί κρυμμένοι από τόν κόσμο, μπορούν νά δίνουν σ' ὄλους μας ζωή.

Στήν Ἱερά μας Μητρόπολη πραγματοποιοῦνται ἐξαιρετικές συναυλίες πού προσφέρουν μεγάλη χαρά σέ ὄλους τούς παρευρισκόμενους.

Μέσα στά πλαίσια τῆς ἑορτῆς τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεώς μας, Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα, τό Πολυδύναμο Κέντρο Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων» συνδιοργανώνει μαζί μέ τή Φιλότηχο Ἀδελφότητα τῆς Μητροπόλεώς μας φιλοanthρωπικές συναυλίες. Τά ἔσοδα διατίθενται γιά τήν ἀνακούφιση πασχόντων ἀδελφῶν μας καί γιά τό γεῦμα πού προσφέρει ἡ Μητρόπολη μας σέ ἀπόρους συνανθρώπους μας καί φοιτητές.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τίς συναυλίες:

«Κάνω τήν ἀγάπη πράξη»

«Ἀνοίγω τήν καρδιά μου γιά τόν ἄνθρωπο» καί

«Ἀπόψε μυρίζει γιασεμί».

Ἡ ποιμαντική μέριμνα τῆς Μητροπόλεώς μας εἶναι σημαντική καί ἀδιάλειπτη. Μέσα σ' αὐτή ἐντάσσονται καί τά ποικίλα συνέδρια, τά ὁποῖα ὀργανώνει ἡ Μητρόπολή μας μέ ἐκλεκτούς ὁμιλητές ἀπό Ἑλλάδα καί Κύπρο. Τά συνέδρια αὐτά τά χαρακτηρίζει ἡ ποιότητα καί ἡ ἄρτια ὀργάνωση.

Ἀνάμεσα σ' αὐτά ξεχωρίζουν τά Θεολογικά ἀλλά καί τά Ἱερατικά Συνέδρια ὅπως ἐπίσης καί οἱ Συνάξεις γιά τούς Ἱερεῖς μας. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τά Συνέδρια πού γίνονται κάθε χρόνο μέ γενικό τίτλο: «Ἡ Λεμεσός στά βᾶθη τῶν αἰώνων», στά πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων γιά τόν Πολιοῦχο μας, Ἅγιο Ἰωάννη τόν Ἐλεήμονα.

Ἡ Περιβαλλοντική μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ

Ἡ Τοπική μας ἐκκλησία μέ σοβαρότητα καί ὑπευθυνότητα ἐκτός τῶν πολλῶν ἄλλων προγραμμάτων πού λειτουργεῖ, δέν μποροῦσε νά μήν ἀσχοληθεῖ καί μέ τό φυσικό περιβάλλον. Μελετώντας κανεῖς τήν Ἁγία Γραφή καί κυρίως τό βιβλίο τῆς Γένεσης βλέπει ὅτι ὁ Θεός ἔπλασε τόν κόσμο «καλῶς λίαν».

Ἡ Ἐκκλησία μέ αἴσθηση τῆς ιερότητας τῆς δημιουργίας καί μέσα στήν κτίση βλέπει τήν τελειότητα καί τή σοφία τοῦ Θεοῦ. Δημιούργησε καί μάλιστα πρωτοπόρησε στόν τομέα τοῦ περιβάλλοντος δημιουργώντας τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης.

Μέσα ἀπό τό πρόγραμμα αὐτό θά δοῦμε τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στό περιβάλλον, τήν ἀνακύκλωση, τήν οἰκολογική κρίση, πού εἶναι καί πνευματική κρίση, καθώς καί τήν Πανορθόδοξη Ἡμέρα Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος, ἡ ὁποία καθιερώθηκε τήν 1η Σεπτεμβρίου, ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἀρχίζει καί τό ἐκκλησιαστικό ἔτος.

Ἀναφέρει ὁ Θεοφιλέστατος σέ σχετικό ἄρθρο του: «Ἡ Ἐκκλησία δέν μένει ἀδιάφορη μπροστά σέ ὅσα συμβαίνουν καθημερινά σχετικά μέ τό περιβάλλον, ἀλλά προσπαθεῖ ποικιλοτρόπως νά διαφωτίσει σωστά καί νά δημιουργήσει στους ἀνθρώπους περιβαλλοντική συνείδηση, ὥστε νά μάθουν νά ζοῦν ἀρμονικά μέ τό περιβάλλον κάνοντας σωστή χρήση τοῦ ἐργάζεσθαι καί φυλάσσειν αὐτόν κατά τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ στους πρωτοπλάστους στόν Παράδεισο. Ἀπόδειξη πρακτική τοῦ γνήσιου ἐνδιαφέροντός της ἀποτελεῖ καί ἡ ἴδρυση τοῦ περιβαλλοντικοῦ κέντρου, πού ἔγινε χωρίς καμμία σκοπιμότητα καί ὕλικό συμφέρον».

Τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας καί Έκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ)

Τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας και Έκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ) ιδρύθηκε τό 2004 από τήν Ίερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ στά πλαίσια τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου καί τῆς ὅλης πνευματικῆς προσφορᾶς της. Ἡ Ίερά μας Μητρόπολη, μέ τήν ἴδρυση τοῦ (ΚΥΚΠΕΕ), συμβάλλει ἐνεργά στήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τῆς Κύπρου, ιδιαίτερα δέ τῆς χερσονήσου τοῦ Ἄκρωτηρίου. Γιά τόν σκοπό αὐτό ἔχει ἀξιοποιηθεῖ τό ἀγρόκτημα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πού βρίσκεται στήν καρδιά τῆς χερσονήσου τοῦ Ἄκρωτηρίου.

Οἱ τομεῖς πού δραστηριοποιεῖται εἶναι ἡ Περιβαλλοντική Έκπαίδευση, ἡ Περιβαλλοντική ἔρευνα καί ἡ Περιβαλλοντική ἐνημέρωση. Στόχος του εἶναι ἡ διαμόρφωση περιβαλλοντικά ἐγγράμματων καί

Τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας καί Έκπαίδευσης

εύαισθητοποιημένων πολιτών αλλά και καταρτισμένων εκπαιδευτικών για τὰ θέματα τοῦ περιβάλλοντος. Ἀποστολή τοῦ (ΚΥΚΠΕΕ) εἶναι νά διατηρήσει τήν πλούσια σέ βιοποικιλότητα φύση τῆς Κύπρου καί νά ἀποτρέψει τήν ὑποβάθμιση τοῦ περιβάλλοντος, στοχεύοντας στήν ἄρμονική συνύπαρξη ἀνθρώπου καί φύσης.

Πρωταρχικός στόχος τοῦ Κυπριακοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης ἀποτέλεσε ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἴδρυσῆς του ἡ λειτουργία ἑνός σύγχρονου Περιβαλλοντικοῦ Κέντρου γιά τήν Περιβαλλοντική Ἐκπαίδευση καί Ἐνημέρωση τῶν ἐπισκεπτῶν καί μαθητῶν γιά τό μοναδικό φυσικό περιβάλλον τῆς χερσονήσου τοῦ Ἀκρωτηρίου καί γιά τήν Περιβαλλοντική Ἐρευνα. Φιλοδοξεῖ νά συμβάλει στή διαφύλαξη τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, υἰοθετώντας στρατηγικές στόν τομέα τῆς περιβαλλοντικῆς ἐκπαίδευσης, ἔρευνας καί πληροφορίας.

Χαιρετισμός τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου στήν ἐκδήλωση τῶν Παγκύπριων Περιβαλλοντικῶν Βραβείων 2020

Από τήν ἐκδήλωση τῶν Παγκύπριων Περιβαλλοντικῶν Βραβείων 2020

Τό (ΚΥΚΠΕΕ) δημιουργήθηκε μέ βάση σύγχρονες προδιαγραφές, ἀντλώντας ἐμπειρίες ἀπό ἀνάλογα κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μετά τά πρῶτα χρόνια λειτουργίας καί προσφορᾶς στόν χῶρο τῆς περιβαλλοντικῆς ἐκπαίδευσης, τό (ΚΥΚΠΕΕ) βραβεύτηκε μέ τό Παγκύπριο Βραβεῖο Περιβαλλοντικῆς Ἐκπαίδευσης 2010, καί τό Πανελλήνιο Βραβεῖο Περιβαλλοντικῆς εὐαισθητοποίησης ΟΙΚΟΠΟΛΙΣ τό 2016 γιά τή Ραδιοφωνική ἐκπομπή «Περιβάλλον γιά ὅλους», πού ἀκούγεται καθημερινά στό Κανάλι 6.

Στά πλαίσια τῆς Περιβαλλοντικῆς Ἐκπαίδευσης τό (ΚΥΚΠΕΕ) δημιούργησε καί παρέχει δωρεάν δεκαεξί (16) Προγράμματα Περιβαλλοντικῆς Ἐκπαίδευσης (ΠΠΕ), γιά τούς μαθητές/τριες καί ἐκπαιδευτικούς τῶν δημόσιων καί ἰδιωτικῶν σχολείων δημοτικῆς, μέσης καί ἀνώτατης ἐκπαίδευσης.

Διοργανώνει σέ ἐτήσια βάση τό Παγκύπριο Μαθητικό Συνέδριο γιά τό Περιβάλλον καί τήν Ἀειφορία. Τό Συνέδριο διοργανώνεται

*Από την τελετή βράβευσης του Περιβαλλοντικού Κέντρου της Μητροπόλεώς μας
στά Παγκύπρια Περιβαλλοντικά Βραβεία 2020,
μαζί τους ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Αμαθούντος κ. Νικόλαος*

από την Έπιθεώρηση Φυσιογνωστικῶν/Βιολογίας/Γεωγραφίας τῆς Διεύθυνσης Μέσης Ἐκπαίδευσης τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Πολιτισμοῦ, Ἀθλητισμοῦ καί Νεολαίας, σέ συνεργασία μέ τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ) σέ μαθητικές ὁμάδες Γυμνασίων. Διοργάνωσε ἐπίσης γιά δύο χρονιές τό Παγκύπριο Μαθητικό Συνέδριο Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης «Μικροί Ἐρευνητές γιά τό Περιβάλλον» σέ μαθητικές ὁμάδες Γυμνασίων, Λυκείων καί Τεχνικῶν Σχολῶν, πού σχεδιάζαν καί ἐκπονοῦσαν περιβαλλοντικές ἐργασίες εἴτε στά σχολεῖα τους, εἴτε ὅπουδήποτε ἄλλοῦ. Ὑπεύθυνος τοῦ (ΚΥΚΠΕΕ) εἶναι ὁ καθηγητής Φυσικῆς Δρ Ἀνδρέας Χατζηχαμπῆς, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἄοκνα γιά τόσα χρόνια μέ ὅλα τά θετικά ἀποτελέσματα πού ἀναφέρθηκαν.

Μεγάλη ἐντύπωση προκαλεῖ σέ ὅλους τούς ἐπισκέπτες ἡ Δεσποτική Λίμνη, ἡ ὁποία βρίσκεται στή Χερσόνησο τοῦ Ἀκρωτηρίου Λε-

μεσοῦ καί συγκεκριμένα στό Ἀγρόκτημα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τό ὁποῖο ἀνήκει στήν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ, σέ ἀπόσταση περίπου 100 μέτρων ἀπό τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ). Ἀποτελεῖ ἕνα τεχνητό οἰκοσύστημα, τό ὁποῖο δημιουργήθηκε τό 1960 γιά σκοπούς ἄρδευσης τῶν καλλιεργειῶν τῆς γύρω περιοχῆς.

Παρά τό γεγονός ὅτι ἀποτελεῖ τεχνητή λίμνη, ἡ βλάστηση γύρω της μετατρέπεται σταδιακά σέ φυσική παρυδάτια βλάστηση. Ἀποτελεῖ ἕνα ὑψηλῆς σημαντικότητας καί οἰκολογικῆς ἀξίας ἐνδιαίτημα, τό ὁποῖο προσελκύει πολλά εἶδη μεταναστευτικῶν ἀλλά καί ἀρπακτικῶν πουλιῶν τῆς περιοχῆς.

Ἐπιπρόσθετα, στήν εὐρύτερη περιοχή τῆς λίμνης ἔχουν καταγραφεῖ 156 εἶδη πουλιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τά 3 εἶναι ἐνδημικά, τά 17 φωλιάζουν μόνιμα καί τά 139 εἶναι ἀποδημητικά, ἐκ τῶν ὁποίων τά 32 εἶναι προστατευόμενα. Ἡ πλούσια αὐτή προσέλκυση καί διατήρηση

Ἀποψη ἀπό τή Δεσποτική λίμνη

Άποψη από τή Δεσποτική λίμνη

τῆς πτηνοπανίδας ὀφείλεται στήν πλούσια ὑδρόβια μικροπανίδα τῆς λίμνης, ἡ ὁποία προσφέρει ἀφθονη τροφή στά εἶδη. Σημαντικός κρίκος στήν τροφική ἀλυσίδα της ἀποτελοῦν οἱ Κυπρίνοι.

Αὐτά καί ἄλλα μπορεῖ κάποιος νά δεῖ, ἂν ἐπισκεφθεῖ τήν περιοχή τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Ἀπό τό Κυπριακό Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἐρευνας καί Ἐκπαίδευσης (ΚΥΚΠΕΕ)

Τῶν ὄρατων τοῦ
πλῆτοσιν κινῆ
ἀπειλήσας

Ἡ ἐλεημοσύνη

ἐν δὲ
ἀγαθῆ καὶ
πιστῆ ἐπὶ
ὀλίγα ἡς
πιστός ἐπὶ
πολλῶσιν σε
καταστήσῃ
εἰσελεῖ
εἰς τὴν
χαρὰν τῆς
ἐκκλησίας

Ἐπίλογος

Εὐχαριστίες ἀναπέμπουμε στόν Πανάγαθο Θεό, πού μᾶς ἀξίωσε νά καταγράψουμε τό πολυσχιδές ἔργο πού πραγματοποιεῖται στήν Ἱερά μας Μητρόπολη τά τελευταῖα εἰκοσιτρία χρόνια, κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ Ποιμενάρχου μας Γέροντα Ἀθανασίου.

Τά ὄσα ἀναφέρονται στό παρόν βιβλίο εἶναι ἔργα καί προγράμματα, τά ὁποῖα εἴτε ὑπῆρχαν παλαιότερα καί ἀναβαθμίσθηκαν τά τελευταῖα χρόνια εἴτε ἄρχισαν στήν περίοδο πού ἀναφέρεται τό βιβλίο, καί συνεχίζονται μέ ἀπώτερο σκοπό καί στόχο τήν πνευματική ἀναβάθμιση τῶν συνανθρώπων μας, χωρίς βέβαια νά παραλείπεται καί ἡ στήριξη τῶν πιστῶν στίς πολλές καθημερινές τους ἀνάγκες πού προκύπτουν.

Θά μπορούσαμε νά ἐπεκταθοῦμε μέ περισσότερες λεπτομέρειες σέ κάθε ἔργο -πρόγραμμα ξεχωριστά, τό ὁποῖο ἐπιμελῶς ἀποφύγαμε, γιά νά μή θεωρηθεῖ ὅτι ὅλα αὐτά τά προβάλλουμε ὡς διαφήμιση ἢ αὐτοπροβολή. Αὐτό τό ἔχουμε διευκρινίσει ἀπό τήν ἀρχή, ἔτσι ὥστε νά κρατήσουμε τήν οὐσία τοῦ τεράστιου αὐτοῦ ἔργου πού τιμᾷ ὄχι μόνο αὐτούς πού προσφέρουν στά διάφορα διακονήματα ἀλλά καί ὅλους ὅσοι συνδράμουν μέ ὅποιονδήποτε τρόπο στήν ὑλοποίησή του.

Μποροῦμε ἐδῶ νά φέρουμε στή σκέψη μας τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἐργάζονταν, ἀπό τή θέση πού κατεῖχαν, γιά τήν ἐξυπηρέτηση καί βοήθεια τοῦ ποιμνίου πού τούς ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡ γνωστή Βασιλειάδα τοῦ Μεγάλου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας, Ἁγίου Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, ὁ ὁποῖος ἀνάλωσε τή ζωή του στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ καί στή διακονία τῶν συνανθρώπων του. Ἐπίσης τό τεράστιο ἔργο τοῦ Πολιούχου Ἁγίου μας Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα ἀποτελεῖ τό καλύτερο παράδειγμα σέ κάθε ἱεράρχη καί ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας.

Όλα αυτά πού πραγματοποιοῦνται στόν χώρο τῆς δικῆς μας Μητροπόλεως ταυτίζονται μέ τό διαχρονικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτό καί εὐλογοῦνται ἀπό τόν Πανάγαθο Θεό, ὁ ὁποῖος ἐνισχύει κάθε μικρή ἢ μεγαλύτερη προσπάθεια πού γίνεται πρὸς ἀνακούφιση καί πνευματική στήριξη τῶν πιστῶν.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τό ἔργο αὐτό πού παρουσιάζεται στό παρόν βιβλίο, θά συνεχιστεῖ καί μέ ἄλλες καινοτόμες δραστηριότητες, οἱ ὁποῖες θά ἀποβοῦν πρὸς ὄφελος τῶν συνανθρώπων μας. Ἄς προσευχόμαστε στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, νά φωτίζει καί νά στηρίζει τούς Ποιμένες μας σέ κάθε ἔργο πού ἐπιτελοῦν, ἔτσι ὥστε νά ὠφελοῦνται πνευματικά οἱ συνάνθρωποί μας, ἀλλά καί νά δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

